

(D)

5.11 4
4
44088

நடு அ. 65

—
சிவமயம்

இலக்ஷ்மியகலாந்தி பண்டிதமனி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்
பாராட்டு விழா மலர்

கொலை திரு தாவிஷ்டு சுங்கம்
நாள் 1-07-78 மல தமுக்கம்
கோழிக்கே

பாராட்டு விழாச் சபை

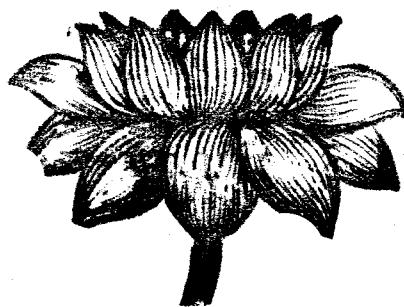
14-8-1978

40.98
00012
1 PR

திவமயம்

இலக்ஷ்மி கணாந்தி
பள்ளிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

பாராட்டு விழா மலர்

பாராட்டு விழாச் சபை

14-8-1978

இங்கீய கலாநிதி
பன்னடிமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

பாராட்டு விழாக் சபை

அச்சுப் பதிவு: வஸ்தியன் அச்சகம், பிரதான வீதி, யாழ்ப்பாணம்.

வெளியீட்டுரை

தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தில் சிவ நெறிக்கும் செந்தமிழுக்கும் உரைகல்லாகத் திகழ்பவரும், சங்க இலக்கியங்கள், சித்தாந்த சாத் திரங்கள், புராண இதிகாசங்கள் ஆகிய பல நூல்களையும் துறை போகக் கற்றுணர்ந்த பேரறிஞரும், பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரி யர்களையும் பண்டிதர்களையும் உருவாக்கிய பேராசிரியரும், நாவலர் பெருமான் மரபுவழி வந்த நாலாசிரியர், உரையாசிரியரும், அநுபூதிச் செல்வருமான குருதேவர் பண்டிதமணி ஐயா அவர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்த மையைப் பாராட்டும் நோக்கமாக ஒரு பாராட்டு விழா எடுத்து அவ் விழாவில் விசேஷ மலர் ஒன்றினையும் வெளியிட வேண்டுமென்று அவருடைய மாணுக்கர்கள், கல்விமான்கள், அறிஞர்கள் பொது மக்கள் விருப்பப் பட்டார்கள்.

அவ் விருப்பத்தை நிறைவேற்று முகமாக இம் மலரை வெளியிடும் வாய்ப்பைத் திருவருள் கூட்டிடியுள்ளது.

‘பொன் மலர் நாற்றமுடைத்து’ என்பதற் கிணங்க இம் மலர் தீந்தமிழ் கமழ்ந்து பொலிகின்றது.

பண்டிதமணியை ஆசிர்வதித்து ஆதின கர்த்தர்கள் பீடாதிபதி கள் அனுப்பிய ஆசிச் செய்திகள் இம் மலரை அலங்கரிக்கின்றன.

இலங்கையிலும் தமிழ் நாட்டிலும் உள்ள பல்கலைக் கழகங்களில் பல துறைகளில் பணிபுரியும் பேராசிரியர்களும் உரையாசிரியர்களும் பாராட்டுரைகளும் வாழ்த்துரைகளும் வழங்கியுள்ளார்கள்.

பண்டிதமணியின் சகாக்கள் நன்பர்களாகிய பெரியோர் பலர் நல்வாழ்த்துக் கூறியுள்ளார்கள். பழைய மாணுக்கர்களும் அன்பர்களும் செய்யுளிலும் உரைநடையிலுமாக வாழ்த்தும் வணக்கமும் நல்கியுள்ளார்கள்.

இங்ஙனம் சிறப்புச் செய்த பெருமக்கள் யாவருக்கும் பாராட்டுச் சபை மிகுந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

தினகரன் வீரகேசரி, சுதந்திரன், தினபதி, இந்துசாதனம் ஈழநாடுஆகிய தமிழ்ப் பத்திரிகைகளும் டெய்லி நியூஸ், டெய்லி மிஹர் ஆகிய ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளும் பண்டாரநாயக்கா ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் அளித்த நாளில் செய்தியாக மாத்திரமன்றித் தலையங்கங்கள், எழுதியும், பின் யாழ் வளாகத்தில் விழா

வெடுத்த சமயத்திலும் செய்தியாகவும் தலையங்கங்கள் எழுதியும் பண்டிதமணியைப் பாராட்டிப் பெருமதிப்புக் கொடுத்தன. பாராட்டு விழாச் சபை இப்பத்திரிகைகளின் ஆசிரியர்களுக்கு என்றென்றால் கடமைப் பாடுடையதாயுள்ளது.

அல்லும் பகலும் அயராது எம்மோடு ஒத்துழைத்து மலரை அழுகுற அச்சிட்டுத் தந்த வஸ்தியன் அச்சக முகாமையாளர் ஊழியர் யாவருக்கும் எமது நன்றியைக் கூறிக்கொள்கின்றோம்.

நிறைந்த மனகடன் குறைந்த நேரத்தில் சிறந்த முறையில் நிழுந்படங்களையும் புளொக்குகளையும் செய்துதவிய ஞானம் ஸ் படப் பிடிப்பு நிலையத்தாருக்கு எவ்வளவு நன்றி கூறினும்மையாது.

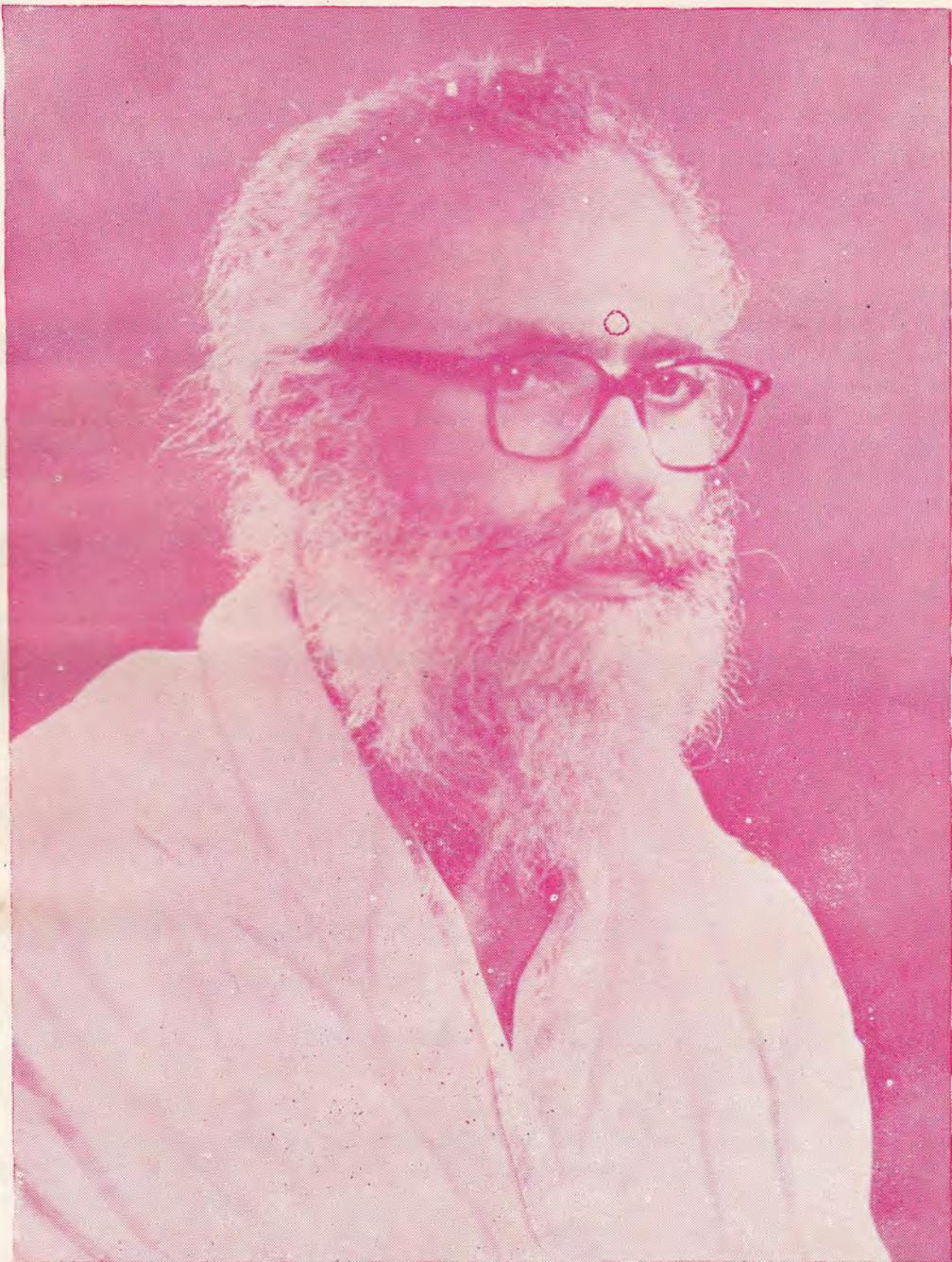
இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிளை அவர்களது எண்பதாண்டு நிறைவையும் ஒரு நோக்கமாக வைத்து வெளியிடும் இம் மலரில் இடம்பெற்ற விஷயங்களை மூலப் பிரதிகளுடன் ஒத்துப் பார்த்துக் கூடுமானவரை விழைகளின்றி இம்மலர் வெளிவருவதற்குப் பேருதவியாக இருந்தவர்கள், இளைப்பாறிய தபாலதிபர் உரும்பராய் திரு. மு.வைத்தியலிங்கம் அவர்கள், என்பது விசேஷமாகக் குறிப் பிடித்தக்கது.

இம் மலரைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு ஊக்கமும் ஒத்துழைப் புந் தந்து பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்த அண்பர்கள் யாவருக்கும் மிகுந்த நன்றியைப் பாராட்டு விழாச் சபை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறது.

உரும்பராய் மேற்கு,
உரும்பராய்.

அ. பஞ்சாப்பரம்
காரியதரிசி
இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. க.
பாராட்டு விழாச் சபை

செவத் தமிழ்ப் பேரறிஞர்

இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமனி
சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்

**திருவாவடு துறை ஆதின கர்த்தர்
ஸ்ரீஸ்ரீ அம்பலவாண பண்டாரச் சன்னிதி அவர்கள்
வழங்கிய ஆசியுரை**

கைவழும், தமிழும் தனிச் சிறப்புடன் ஒப்புயர்வு இன்றி விளங்கப் பல்லாற் ரூனும் இலங்கை வாழ் கைவர்கள் மேற்கொண்டு செய்து வரும் பணிகள் பாராட்டிற் குரியனவாம். ஆறுமுக நாவலருக்கு “நாவலர்” என்ற பட்டம் கொடுத்துப் பாராட்டிய திருவாவடுதுறை ஆதினம், அவரது வழிவந்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப் பிள்ளை அவர்களைப் பாராட்டுவதும் சால்புடையதேயாகும். பண்டிதமணி அவர்கள் “கலாநிதி” என்ற சிறப்புப் பட்டமும், சாகித்திய மண்டலத்தின் உயர் உறுப்பினர் விருதும் பெற்றதோடு, ஆயிரம் பிழை கண்ட அரிய நிலையையும் அடைந்துள்ளார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகமும், சாகித்திய மண்டலமும் பட்டங்கள் வழங்கிக் கொரு வித்தது அதன் தமிழ் மரபை நன்கு புலப்படுத்துகிறது.

பண்டிதமணி அவர்கள் ஆயிரம் பிழை கண்ட சிறப்போடு மேலும் பல ஆண்டுகள் இவ்வுலகிடை வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து, தமிழுக்கும், கைவத்துக்கும் ஆவதனைத்துஞ்செய்ய ஞானமா நடராஜப் பெருமான் நல்வருளைச் சிந்தித்துள்ளோம்.

**ஸ்ரீ காஞ்சி காமகோடி பீடாதிபதி
ஐகத்குரு ஸ்ரீ சங்கராச்சாரிய சுவாமி அவர்கள்
வழங்கிய ஆசியுரை**

பண்டிதமணி ஸ்ரீ சி. கணபதிப்பிள்ளையின் எண்பதாவது நிறைவு யூரா நடைபெறு வதை அறிந்தும், அந்தச் சமயத்தில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் அவருக்கு “இலக்கிய கலாநிதி” என்ற சிறப்புப் பட்டத்தைக் கொடுப்பதையும் கேட்டுச் சந்தோஷமடைகிறோம்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் நம்முடைய சமய இலக்கியத்திற்குத் தொண்டு புரிந்துகொண்டு இறைவன் அருளுக்குப் பாத்திரராகும்படி ஆசீர்வதிக்கிறோம்.

தருமையாதீனம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சண்முக தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய சுவாமிகள்
வழங்கிய ஆசியுரை

கேட்டார்ப் பினிக்குந் தகையவாய்க் கோரும் விரும்புமாறு எடுத்துரைக்கும் சொல்லாற்றலும், எளிய இனிய தமிழ் நடையில் சுவைபட எழுதும் எழுத்தாற்றலும், நன்கு அமையப் பெற்றவர் பண்டிதமனி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை. பல ஆண்டுகளாகப் பேராசிரியராக விளங்கி மாணவர்களை அறிவிலும் ஒழுக்கத்திலும் சிறந்த அறிஞர்களாக்கிய சிறப்பும் இவருக்கு உண்டு. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் அண்மையில் கலாநிதி என்ற பட்டமளித்துப் பாராட்டியது இவர் பெருமைக்கு எடுத்துக் காட்டாரும்.

இலக்கியத் துறையிலும் சமயத் துறையிலும் அணைவரும் மதிக்கத்தக்க பெருந் தொண்டு புரிந்து வரும் பண்டிதமனிக்கு எண்பதாவது ஆண்டு நிறைவூறுகிறது. அந் நன்நாளில் அவரைப் பாராட்டி விழா எடுப்பது மகிழ்ச்சிக்குரியது. இவ்விழா ஆயிரம் பிறை கண்ட பெருமைக்குரியது. வாழ்வு முதிர முதிர இறையருளில் முழுதும் திளைக்கச் செய்து யாவற்றையும் சத்தியும் சிவமுமாகக் காணச் செய்வது.

பண்டிதமனியின் எண்பதாவது ஆண்டு நிறைவு விழா சிறப்புற நிகழவும், விழா மலர் நன்கு மலர்ந்து படிப்போர் மனதில் தெய்வமணம் பரப்பவும் செந்தமிழ்ச் சொகிளன் திருவருளோச் சிந்திக்கின்றோம்:

வாழ்த்துரை

சித்தாந்தச் செல்வர் திரு. க. வக்சிரவேல் முதலியார் அவர்கள்
'தனி அலுவலர் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவத்துறைப் பல்கலைக் கழகம்'

உயர்திரு. பண்டிதமனி அவர்கள் தலையாய அறிவும் பண்டும் வாய்த்துள்ள பெருமகனார். வாழ்ந்து வரும் திருப்பெருந் திரு நாவலர் எனக் கொண்டு போற்றத்தக்க பெரியார். சிறந்த சாத்திர மெய்யுணர்வும் பெருங்காப்பியங்களின் தெளிவும் ஒருங்கே உள்ள கொண்டவர். எல்லாவற்றினும் தனி முடியாக 'ஒழுக்கத்து நீதித் தெருமை' உடையவர். அவர்களை யார் பாராட்டினும் அது பாராட்டுவோர் தனிப் பெருமையை உணர்த்துவதன்றி அவர்களது மலையனைய பெருமையினையும், மலரைய மாண்பினையும் அளவு படுத்துவதாகாது! ஈழநாடு அவர்களை உணர்ந்து பாராட்டும் வாயிலாகத் தன்கையே உணர்கிறது என்பது தான் கருத்து...

அங்கையற் கண்ணி தன்னேடும் அமர்ந்து அருளாட்சி புரிந்து வரும் ஆலவாய் அவிர் சடைக் கடவுள், அவர்களை நீடினிது காத்துத் தமிழுலகத்திற்கும் திருநெறியாம் சிவமாய நெறிக்கும் பாதுகாப்பைக் கொடுத்தருள்க.

மதுரை ஆதின கார்த்தர்
ஸ்ரீவஸ் சோமசுந்தர பிரீ ஞானசம்பந்த தேசிக
பரமாசாரிய சுவாமிகள் வழங்கிய

ஆசியுரை

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு, இலங்கைப் பக்லைக்கழகம், “கலாநிதி” என்ற பட்டத்தை கூழங்கியுள்ளதையும், அவருக்கு என்பதாவது வயது நிறைவெறுவதையும் பாராட்டி, சமுத் தமிழ் மக்கள் பெருவிழா எடுத்துக் கொண்டாட இருப்பதையும், அது சமயம் ஒரு மலர் வெளியீட இருப்பதையும் அறிந்து மகிழ்கிறோம்.

அவ்வாறு பாராட்டு விழாப் பெறுகின்ற, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, சிவனாடியே சிந்திக்கும் திருப்பெருகு சிவஞானமும், பவமதனை அறமாற்றும் பாங்கினில் ஓங்கிய ஞானமும், உவமையிலாக் கலை ஞானமும், உணர்வரிய மெஞ்ஞானமும், சிந்தித மனேரத சித்தியும், அரோக திடகாத்திரமும், தீர்க்காயுனும், அஷ்ட ஐஸ்வரிய ஆதிக்கமும், நித்திய மங்கள ஞான கடாக்கமும், மேன்மேலும் பெருக உண்டாகத் திருவருள் பாலிக்குமாறு, எவ்வாம் வல்வ எம் அங்கயற்கண்ணி பங்களும் ஆலவாய் அண்ணலைப் பிரார்த்தித்து ஆசீர்வதிக்கிறோம்:

எல்லோருக்கும் ஆசீர்வாதம்

நுணுகி ஆராய்பவர்

உயிருள்ள இலக்கியம் படைக்கப்படவ் வேண்டும் என்று பண்டிதமணி கூறியிருக்கிறார். இப்பணியைப் பத்திரிகைகள் ஏற்கவேண்டும். எதையும் நுணுக்கமாக ஆராய்தல் பண்டிதமணியின் சிறப்பாகும். அவரில் இரண்டு] ஆற்றல் சங்கமமாகி இருக்கின்றன. சில ஆங்கில நூல்களில் உள்ள நுண்ணிய கருத்துக்களைச் சொல்லுந் திறன் அவருக்குண்டு. சமுத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு எழுதப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன். இலக்கியம் யாருக்குப் படைக்க வேண்டுமென்பதை உணர்ந்து பண்டிதமணி அவர்கள் இந்நாலே எழுதியிருக்கிறார். சிந்தித்துத் தெளிந்த எழுத்து பிறர் மனதில் ஊன்றக் கூடிய உணர்வோடு எழுத வேண்டும், ஆழ்ந்த புலன் உள்ளவர் பண்டிதமணி அவர்கள்.

பேராசிரியர் வி. கெல்வநாயகம்
(சாகித்திய மண்டல விழாவில்)

பண்டிதமணிக்குப் புலவர்மணி ஏ. பெரியதம்பிப்பிள்ளை அவர்களின்

பாராட்டும் நல்வாழ்த்தும்

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணியும் நானும் ஒரே மரத்தின் இரண்டு கிளையில் ஒருமிக்கப் பழுத்த இரண்டு பழங்கள். அவர் சந்தே இளையவர். அக்கிர ழசை பெறுதற்கு உரியவர்.

என் பின்னவன் பெற்ற செல்வம் அடியனேன் பெற்றதன்க்ரே? பண்டிதமணிக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்தமையால், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தன்னையே கொரவித்துக் கொண்டது. பல்கலைக் கழகத்துக்கு எனது மனம் நிறைந்த பாராட்டு உரியதாகும்.

பாராட்டு விழா இனிது நிறைவூறுக. கலாநிதிப் பட்டம் பண்டிதமணியை அடைந்தமையால் அது தனக்கே ஒரு மதிப்பைப் பெற்றுள்ளது, இனிப் பண்டிதமணி என்னும் காரணப் பெயர் அனைவருக்கு இயற் பெயராகுக. கலாநிதி பண்டிதமணி என வழங்குவோம்.

பண்டிதமணி திருவருளால் நீடு வாழ்க.

தமது உடைமையையும் தம்மையும் திருவருளுக்கே அர்ப்பணஞ் செய்து வாழ்க. எங்கும் சாந்தி நிலவுக.

100, நொறிஸ் கனல் ரேட்டு,
கொழும்பு-10.
30-5-78

அன்புள்ள ஜயா,

உங்களுக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குவதை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் முடிவு செய்ததை அறிந்து பெரு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். காலங் கடந்தேனும் தீடு முடிவு எடுத்தது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது.

வழக்கமாகப் பட்டம், பெறுபவரை அவங்களிக்கும்: உங்களைப் பொறுத்த வரையில் பட்டமே அலங்கரிக்கப்படும்.

விரைவில் உங்களை நெரில் சந்தித்து ஆசி பெற உன்னேன்.

பண்டிதமணி வணக்கம்.

மு. விவசீதம்பரம்

அகில இலங்கை இந்து மாமன்றத் தலைவரும்
உயர் நீதி மன்ற முன்னுள் நீதியரசருமான
திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களின்

வாழ்த்துரை

நல்லூர் நாவலர் பெருமான் சைவமும் தமிழும் மறு மலர்ச்சியற வைத்த மகான்; அவ்வரலாற்று நாயகரின் வழியில் நின்று, செந்தமிழும் சிவநெறியும் செழித்தோங்குவதற்காக, அரை நூற்றுண்டு காலமாகச் சிறப்பான பணி புரிந்து வருபவர் பண்டிதமணி அவர்களாவர்.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாஞ்சாலையில் தீந்தமிழ்ப் போதனுசிரியராக அவர் திகழ்ந்த போது, பல நூற்றுக் கணக்கான நல்லாசிரியர்களை அவர் உருவாக்கினார்; ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியராக அவர் விளங்குகிறார். அவர் அள்ள அள்ளக் குறையாத அறிவுச் சரங்கம். ‘ஆன்ற விந்தடங்கிய சாஸ்ரேன்’.

நாவலர் பெருமானைப் போலவே நாவன்மையும் கொண்டவர் நமது பண்டிதமணி அவர்கள். சைவசித்தாந்தம் தமிழ் இலக்கியம் முதலிய துறைகளில் அவர் ஆற்றும் சொந்தபொழிவுகள் தின்சவை கொண்டவை. செந்தமிழ் அவர் நாவில் அழகுடன் நடமாடும். ‘நெற்றிக் கண்ணோக்க் காட்டினாலும் குற்றம் குற்றமே’ என வாதிட்ட நக்கிரண் பறம்பரையில் வந்த பண்டிதமணி உண்மையை நிலை நாட்டுவதற்காக அறிஞர்கள் எனக் கூறிக்கொண்டோர் பலரைப் பல தடவைகளில் சாடிக் கொள்ளவும் தயங்கியவரல்லர்.

பண்டிதமணி அவர்களின் கம்பீரமான எழுத்து நடையில் அமைந்த சமயக் கட்டுரைகள், இலக்கியக் கட்டுரைகள் படிக்கப் படிக்கப் பயனும் கலையும் தருவன்: அவர் தமது பேறாலினாலும் நாவன்னாலும் தமிழ் மொழிக்கு வீறும் வலிமையும் சேர்த் திருக்கிறார்கள்.

சித்தாந்தச் செம்மலாக, சிவாநுபூதிச் செல்வராக, செந்தமிழ் முதற்கொராக எம் மத்தியில் விளங்கும் பேரவிஞர் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற பட்டம் அளிக்கப்பட்டிருப்பது எல்லோருக்கும் மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. இதன் மூலம் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ என்ற பட்டம் தனக்குரிய தகுதியையும் பெற்று விட்டது.

செந்தமிழ்க் கடவுகிய பண்டிதமணி அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ எல்லாம் வல்ல நல்லைக் கந்தனின் அருளை இறைஞாக்கின்றோம்.

தமிழுக்கு வாழ்வைக் கொடுத்தவர்

(பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் அவர்கள், தே. பே. உறுப்பினர்)

இந் நாற்றுண்டில் தமிழுக்குத் தம் வாழ்வைக் கொடுத்தவர் பண்டிதமணி உயர்திரு சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். நாவலர் பெருமான் காட்டிய நல்வழியினை நிலைநாட்டி வாழ்ந்து வந்த தமிழ்ப் பேரரிஞர் திருக்கூட்டத்தைச் சேர்ந்தவர் அவர். தமிழுடைய நல்லொழுக்கத்தாலும், உயர்ந்த சிந்தனையாலும், சிறந்த சொல்லவன்மையாலும், நிலைத்த தமிழ்த் தொண்டாலும் மாணவர் திருக்கூட்டம் ஒன்றை உருவாக்கினார் அவர். இந்தத் தனிப்பெருமை இந்நாட்டில் அவருக்கு மட்டுமே உரியது. பழைய தமிழ் மரபில் கால்கொண்டு, புதிய தமிழ் மரபைப் படைய்போருக்குக் கைகொடுத்தவர் அவர். தமிழ் ஈழத்தில் ஒரு தலைமுறை காலத்துக்கு மேல் தமிழ் ஆசிரியர் கலாசாலைகள் தமிழைப் பேணி வளர்த்தன. இக் கலாசாலைகளில் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய ஆசிரியப் பெருந்தகைகளில் இரு பேரரிஞர்கள் முன்னணியில் உளர். ஒருவர் மகரவிங்கிவும்; மற்றையவர் பண்டிதமணி அவர்கள்.

பண்டிதமணி கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றுத் திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரியர் கலாசாலையில் கற்பித்தார். அவர் சைவ ஆசிரியர் கலாசாலையில் கற்பித்த காலத்தில், அந்த ஆசிரியர் கலாசாலை ஒரு தமிழ்க் கோயிலாக விளங்கிறது. அந்தத் திருக்கோயிலுக்குத் தமிழ் அறிஞர்களும் தமிழ் ஆர்வம் கொண்ட அடியார்களும் தொடர்ந்து சென்றனர். அத் திருக்கோயிலுக்கு மூலவராகப் பண்டிதமணி காட்சியளித்தார். தமிழ் மாணவருக்கும் தமிழ் ஆசிரியர்களுக்கும் தமிழறிஞர்களுக்கும் அவர் களைக்கொடுக்க விளங்கினார்.

தமிழ் அறிஞர் சிவர் 'அற்ப' சலுகைகளுக்காக தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ் இனத்திற்கும் மாச விளைத்து வரும் காட்சி மலிந்த இக் காலத்தில், பட்டத்திற்கோ பதனிக்கோ தமிழுடைய வாழ்வை எந்தச் சூழ் நிலையிலும் திசை திருப்பாமல் அவர் வாழ்ந்தார். உயர் பதவியில் இருக்கும் தமிழர்கள் தமிழுக்கோ சைவத்துக்கோ இழுக்குத் தேடினால் அவர்களை நக்கிரீர் - நாவலர் - வழிமுறையில் கண்டித்தற்கும் அவர் பின் நிற்கவில்லை.

பட்டங்களால் உயர்வு பெறுவோர் பற்பலர்; பட்டங்களுக்கு உயர்வு கொடுப் போர் சிற்சிவர். இந்தச் சிற்சிவரிலும் இரண்டொருவரே தலையிடத்து வைத்து எண்ணைப்படுவோர். இந்த நாட்டில் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்று தலையிடத்து வைத்து எண்ணைப்படும் பெருமையைப் பெற்றவர் பண்டிதமணி ஒருவரே.

பல ஆண்டுகளுக்கு முன் அவரைப் பற்றி நான் எழுதியபோது அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டங்களைக் கொடுத்துப் பெருமைப் படுத்துதற்கு இந் நாட்டில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் இல்லையே! என்று குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுதுதான் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் யாழிப்பாண வளாகத்தின் உந்துதலால் அவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கித் தமிழையும் தமிழ் மக்களையும் மதிக்க முற்பட்டுள்ளது.

யாழிப்பாணப் பல்கலைக் கழகமும் உருவாகப் போகின்றது; வாழ்ச பண்டிதமணி; வளர்க் கொடுத்து வைத்து தொண்டுகள்.

வடமாநிலக் கல்வி அதிபதி

திரு. தில்லைநாதன் மாணிக்கவாசகர் அவர்கள் விடுக்கும்

பாராட்டுச் செய்தி

இவங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் கௌரவித்துக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குவதை அறிந்து பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றேன். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தால் கௌரவிக்கப்படும் முதல் தமிழ் அறிஞர் பெருமகன் அவரேயாகும். பல்கலைக் கழகம் பண்டிதமணியைப் பெருமைப் படுத்துகிறது என்பதைவிட, அவரைக் கௌரவிப்பதன் மூலம், பல்கலைக் கழகமே பெருமைதேடிக் கொள்கிறது என்பதே பொருத்தம்.

பண்டிதமணி அவர்கள் தமிழறிஞர்; சைவசித்தாந்தத்தில் துறைபோகியவர், கந்தபுராணத்தில் ஊறித்தினாத்தவர்; தான் அறிந்தவற்றை மாணுக்கர்களுக்குச் சுவைபடக் கூறிப்பதில் தலை சிறந்தவர். அவரிடம் சைவாசிரிய கலாசாலையில் போதம் பெற்றேர் என்னற்றேர். அவர்கள் நாடெடங்கும் ஆசிரியர்களாகப் பரந்து தமிழிலக்கியத்தினதும், சைவசித்தாந்தத்தினதும் கலாசார மரபைப் பேணி வருகின்றார்கள். பண்டிதமணியை ஆசாங்கக் கொண்டது நாடு செய்த தவம்: கந்தபுராண கலாசார மரபைப் பெற்ற நாம் செய்த தவம்.

பண்டிதமணி ‘இலக்கிய வழி’, ‘சமயக் கட்டுரைகள்’ உட்பட அவர்களைப்பட எழுதிய நூல்கள் பல. கந்தபுராணத்தின் தகூராண்டத்திற்கு அவர் எழுதிய உரை அவர் வாழ்வின் உண்ணதமான பணி. அவரின் சைவசித்தாந்தத் தமிழறி வையும், உறங்கா உழைப்பையும், மேதகைமையையும் காட்டும் அந்த நாலுக்கே எத்தனையோ, கலாநிதிப்பட்டங்கள் வழங்கலாம்!

இந்தப் பணி எப்போதோ நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். காலம் தாழ்த்தியாகுதல் நடந்திருக்கின்றது என்பதில் மகிழ்ச்சியே. இச் சந்தர்ப்பத்தில் அவருக்கு எனது பாராட்டுதலைத் தெரிவிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்.

வாழ்த்துரை

பேரனிஞர் ம. மு. உவைஸ் அவர்கள்
‘மர்கஜி’ கனேமுல்லை, பாணந்துறை.

பொதுவாக அறிஞரை உருவாசிகும் இடம் பல்கலைக் கழகம். அங்கு பயின்று பட்டம் பெற்றதும் உலகம் அத்தகையோரை அறிஞர் என்று கணிக்கிறது; மதிக்கிறது; போற்றுகின்றது. பல்கலைக் கழகமும் அதனிடத்தே பயின்று தேர்ச்சி பெற்றேருக்கே பெரும்பாலும் பட்டங்களை வழங்கிக் கைதூக்கி விடுகின்றது. இலங்கையில் பல்கலைக் கழகம் தொடங்கிய நாள் தொட்டு இந்தப் பாரம்பரியமே மேற் கொள்ளப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆனால் இப்பொழுது நிலைமை மாறிவிட்டது. அறிவும், ஆற்றலும், அறுபவமும் மிககோரையும் கௌரவிக்கத் தொடங்கி உள்ளது. இந்த அடிப்படையில் கௌரவிக்கப்பட்ட முதலாவது தமிழ்கழக என்ற பெருமைக்கு ஆளாகியுள்ளார் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அண்மையில் இலங்கை பல்கலைக் கழகம் பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்னர் நடந்திய அதன் முதலாவது பட்டமளிப்பு விழாவில் பண்டிதமணி அவர்களை “இலக்கிய கலாநிதி” என்னும் பட்டத்தை வழங்கிக் கொரவித்துள்ளது. உண்மையிலேயே தமிழ் பேசும் மக்கள் அணைவரையும் கௌரவித்ததற்கு இது சமமானதெனக் கருதலாம்.

பல்கலைக் கழகம் புகுமுகத் தேர்வுக்கான பாட நால்களைத் தெரிவு செய்யும் பொறுப்பு 1960 ம் ஆண்டில் காலஞ்செந்த பேராசிரியர் கலாநிதி க: கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமும், என்னிடமும் ஒப்படைக்கப் பட்டிருந்தது. 1964 ம் ஆண்டிலிருந்து புகுமுகத் தேர்வுக்கான தமிழ்ப் பாரடப் புத்தகங்களுள் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் ‘இலக்கிய வழி’ என்னும் நூல் இடம் பெறல் வேண்டும் என்று நாமிருவரும் விதந்தோதினாலும். பல்கலைக் கழகமும், தேர்வுத் தினைகளுக்கமும் அதனை ஏற்றது. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் தமது நூலைத் திருத்திப் பாடசாலைகளுக்கெனத் திருத்திய ஒரு பதிப்பை வெளியிட்டார்கள். பண்டிதமணி அவர்கள் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற ஆண்டிலும் ‘இலக்கிய வழி’ மீண்டும் கல்விப் பொதுத் தராதர (உயர்தரப்) பரிட்சைக்குரிய பாட நூலாக அமைந்திருப்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய தொன்றுகும்.

பண்டிதமணி அவர்களுடன்பேரிருந்து தொடர்பு எனக்கு இருக்கவில்லை யாயினும் அவருடைய கட்டுரைகளைப் படித்துப் பயன்பெறும் வாய்ப்பு எனக்கு ஏற்பட்டது என்பதைக் குறிப்பிடுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், இன்னும் பல ஆண்டுகள் சிறந்த உடல்நலத்தோடு வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டாற்ற எல்லாம் வல்ல இறைவன் நல்வருள் பாலிப்பானுக்.

வாழ்த்துரை

மகா வித்துவாள் க. தண்டாணி தேசிகர் அவர்கள்
(பேராசிரியர், மதுரைப் பல்கலைக் கழகம்)

திரு. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் சேய் நாட்டிற்கும் தாய் நாட்டிற்கும் பயன் பெற்ற செந்தமிழ்ப் பேரறிஞர். இந் நாட்டிலும் சைவப் பயினாத் தழைக்கச் செய்த சைவ சித்தாந்த ஞான பானு ஸ்ரீமத் ஆறுமுகநாவலர் அவர்களுடைய மரபு வழிச் செல்பவர். நெட்டிகப் பிரமத்சாரி. கல்வி எல்லா இடங்களிலும் மலரக் கூடும். ஒழுக்கம் ஒரு சில இடங்களிலேயே ஒங்கி வளரும். ஒழுக்கத்தோடு கல்வியும் இணைந்து பரிமளிக்கும் பழந்தமிழ்ப் பெருமகன் இன்று பல்கலைக் கழகத்தினால் கலாநிதி என்ற பட்டயளித்துக் கொரவீக்கப்படுகிறார். பட்டத்தால் உயர்பவர்கள் பலர். பட்டம் உயர்வது சிவரால். கணபதிப்பிள்ளை அவச்சன்னடைய உழைப்பும், உற்று நோக்கும் திறனும், கவிதா சீதியும், கற்பனைத் திறனும் கலாநிதிப் பட்டத்தைக் கொஞ்சிக்கின்றன.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தக்கவருக்குப் பழுத்த காலத்தில் பட்டமளிப்ப தால் தன் கடமையைச் சரிவர நிறைவேற்றியிருக்கிறது என்று என்னும்போது, எந்த அறிஞன் உள்ளும் பல்கலைக் கழகத்தை உவந்து பாராட்டாமல் இருக்க முடியும்! பண்டிதமணி பல்லாண்டு வாழ்க! பணி பல செய்க! அவர்களைப் பாராட்டிய பல்கலைக் கழகம் தக்கார் பல்ரையும் இன்னும் பாராட்டித் தழைத்து ஒங்குக.

சைவ சித்தாந்தப் பேரறிஞர் வாழ்க!

திரு. ம. ஸ்ரீகாந்தசு O. B. E. அவர்கள்
(செயலாளர், ஸ்ரீவஸ் ஆறுமுகநாவலர் சபை)

நாவலர் பெருமான் என்ற பேராற்றிலிருந்து முன்று கிளை நதிகள் பிரிந்து ஒடுத் தொடங்கின. காசிவாசி செந்தி நாடையர் ஒரு கிளை நதி. அவர் தம் குருவின் சமயப் பணியைத் தொடர்ந்தார். வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பல பிள்ளை இன்னென்று கிளை நதி. அவர் நாவலரவர்களின் தமிழிலக்கியப் பற்றிலிருந்தும் நயப்பிலிருந்தும் கிளை கொண்டார். சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் வேறெஞ்சு கிளை நதி. அவர் நாவலர் ஜயாவின் இலக்கண மொழியியற் புலமையினின்றும் பிறந்தவர்.

இந்நாற்குண்டிலே நாவலர் பரம்பரைக்குப் பிரதிநிதிகளாய் நாம் கண்ட பெரியார்கள் மூலம். மகாவித்துவாள் கணேசையர் தமிழிலக்கணப் பேரறிஞர்: புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பிள்ளை இலக்கிய நயப்பாளர், சிறந்த கவிஞர்; அன்மையிலே இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினால் இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம் சூட்டப்பெற்ற பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் தலைசிறந்த சைவ சித்தாந்தப் பேரறிஞர். இம் மூவரும் சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் அவர்களின் நன்மானங்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாவலரவர்கள் புதியதொரு தமிழ் நடையினைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்து 'வசன நடை கைவந்த் வல்லாளர்' ஆனது போலப் பண்டிதமணியவர்களும் தமக்கெண ஓர் உரை நடையை வகுத்துக் கொண்டவர். அந்த நடை கம்பீரமானது; ஆற்றல் மிக்கது; பிறராலே பின்பற்ற முடியாத தனித் தன்மை வாய்ந்தது. அந்த நடையைத் துணைகொண்டு பேச்சாலும் எழுத்தாலும், நாவலரின் சைவ மரபினைக் காத்து வரும் பேரறிஞரான பண்டிதமணிக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி, இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தண்ணேயே பெருமைப்படுத்திக் கொண்ட தெள்ளாம்.

கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ஆறுமுக நாவலர் சபை தனது வணக்கம் கலந்த பாராட்டுக்களை மகிழ்வுடன் சமர்ப்பித்துக் கொள்கின்றது.

பண்டிதமணி பல்லாண்டு வாழ்க

திரு. சோ. பரமசாமி அவர்கள்
(செயலாளர், ஈழத்துத் திருநெறித் தமிழ் மன்றம்)

ஈழத் தமிழகத்தின் முது பெரும் தமிழ்ப் புலவர் பண்டிதமணி திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்.

நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவல்லரை நினைவுறுத்தி நெட்டிகப் பிரமச்சாரியாக வாழ்ந்து வரும் ஜீயா அவர்கள் செந்தமிழும் சிவநெறியும் தழைத்தோங்கத் தம் மாலான பெரும் பணிகளை ஆற்றி வந்துள்ளார். மேடைப் பேச்சிலும் எழுத்து நடையிலும் தமக்கே உரித்தான் தனி முத்திரையைப் பொறித்துள்ளார்; பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் ஆசிரியனுய்த் திகழ்ந்தவர்.

ஆயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்களின் இதயங்களிலெல்லாம் இடம் பிடித்துக் கொண்ட திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலை முன்னான் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் சொல்லாற்றலும், கற்பணைத் திறனும் ஏற்றேர் நெஞ்சில் என்றும் நிலைப்பன. ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் எவரையேனும் ஒருவர் குறைபடக் கூறின் ஜீயா அவர்களின் உள்ளம் கொதித்தெழும். பிறந்த நாட்டின் பெருமையைப் பேணி அதன் மன்வாசனை அகன்று விடாமல் காத்து வரும் பண்டிதமணிக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் வழங்குகின்ற கலாநிதிப் பட்டம் அன்னுரினி அளக்கலாகா ஆற்றலை அளவிட முடியாத போதிலும் அன்னருக்குப் பெரு மதிப்புச் செய்வது அறிந்து தமிழர் நெஞ்சம் களிக்கின்றது. பண்டிதமணி கலாநிதியாகிப் பாரில் பல்லாண்டு வாழ இறைவனை வழுத்துவோமாக.

அறிஞர்களுக்கு ஒரு திலகம்

(திருமலை ந. மகேந்திரன், செயலாளர், மு. வா. மு.)

கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை இருபதாம் நூற்றுண்டின் அறிஞர்களுக்கெல்லாம் ஓர் திலகமாகத் திகழ்கின்றார். பழையமைக்கும், புதுமைக்கும் பால மான இலக்கியங்களை உருவாக்கியதோடு, சைவத்திலும் தமிழிலுமள்ள உயரிய கருத்துக்களைச் சுலபமாக இன்னத்துவமாக அறியும்படி செய்த மேதை இவர்.

இவரது புலமைக்கும், ஞானத்திற்கும் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் பெரிதல்ல ; எதிதனை பல்கலைக் கழகங்கள் சென்று படித்தாலும் இவரது அறிவுக்கு நிரோகாகது அன்னர் நீட்டீஸ் காலம் வாழ்ந்து தமிழாராய்ச்சியை மேற்கொள்வாராக.

பண்டிதமா மணியின்சீர் அறியார் யாரே!

(கலைமகள் ஆசிரியர், வாகீசுகலாநிதி
திரு. கி. வா. ஜெகந்நாதன் அவர்கள்)

வாழியென வாழ்த்துகின்றேன் இலங்கைப்பல்
கலைக்கழகம் வாழ்க என்றே;
ஆழியென ஆழ்ந்துமலை எனதயர்ந்து
நிலமெனவே அகன்று நுட்பம்
சூழநிவு படைத்தவனும் கணபதிப்பேர்ப்
பெரும்புலமைத் தூயோ னுக்கிங்
கேழுலகும் புகழ்மணக்கக் கலாநிதிப்பட¹
டந்தருமென் றியம்பக் கேட்டேன்.

பழந்தமிழின் ஆழத்தை நணியறிந்து
புதுத்தமிழின் பண்புங் கண்டு
தொழுந்தகைய பெரும்புலமை படைத்துள்ளான்;
நால்நுட்பம் துணிந்து கண்டு
செழுந்தனிச்சொல் நடையினிலே எடுத்தியம்பும்
தகவுடையான்; சிவன்பால் என்றும்
அழுந்துமனம் உடையவனும் பண்டிதமா
மணியின்சீர் அறியார் யாரே!

இலங்கையிலும் தமிழ்நாட்டில் புலவர்தம்
உலகத்தும் இருகை கூப்பி
நலங்கெழும்த் தொழும்வகையில் மதிப்புற்ற
கணபதிப்பேர் நாவல் லோண்றுன்
வலங்கெழும் கந்தன்றன் புராணத்தில்
தக்ககாண் டத்தின் மாட்சி
துலங்கும்வகை உரையெழுதி ஒதுவார்
எவருமின்பம் துய்க்கச் செய்தான்.

பலநூல்கள் எழுதியுள்ளான்; பலஆசி
ரியர்க்கெல்லாம் பாடம் சொல்லும்
நிலைமேவிப் பேராசி ரியஞ்சித்

திகழ்ந்திருந்தான் நினைத்த ஒன்றை
அலையாத படிதுணிவாய் எடுத்துரைக்கும்
உறுதியுள்ளான்; அவையிற் பேசும்
கலையாரும் போற்றும்வகை கற்றவனும்
கணபதிப்பேர்க் கலைஞர்கள் வாழி.

நிலாஅணியும் ஈசன் நிமிரானி ஞாலே
கலாநிதிப்பேர் கொள்ளும் கனவான்—எலாருஞ்சொல்
பண்டிதம் ணிப்பட்டப் பண்பன் கணபதிப்பேர்
கொண்டவன் வாழ்க்கநலங் கூர்ந்து.

இலக்கிய கலாநிதி பன்றிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பாராட்டு விழாச் சடைப்

தலைவர்	:	பண்டிதர் ச. சிதம்பரப்பிள்ளை அவர்கள்
காரியத்தினி	:	திரு. அ. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள்
தனுதிகாரி	:	திரு. த. இராசேந்திரம் அவர்கள்

உறுப்பினர்கள்

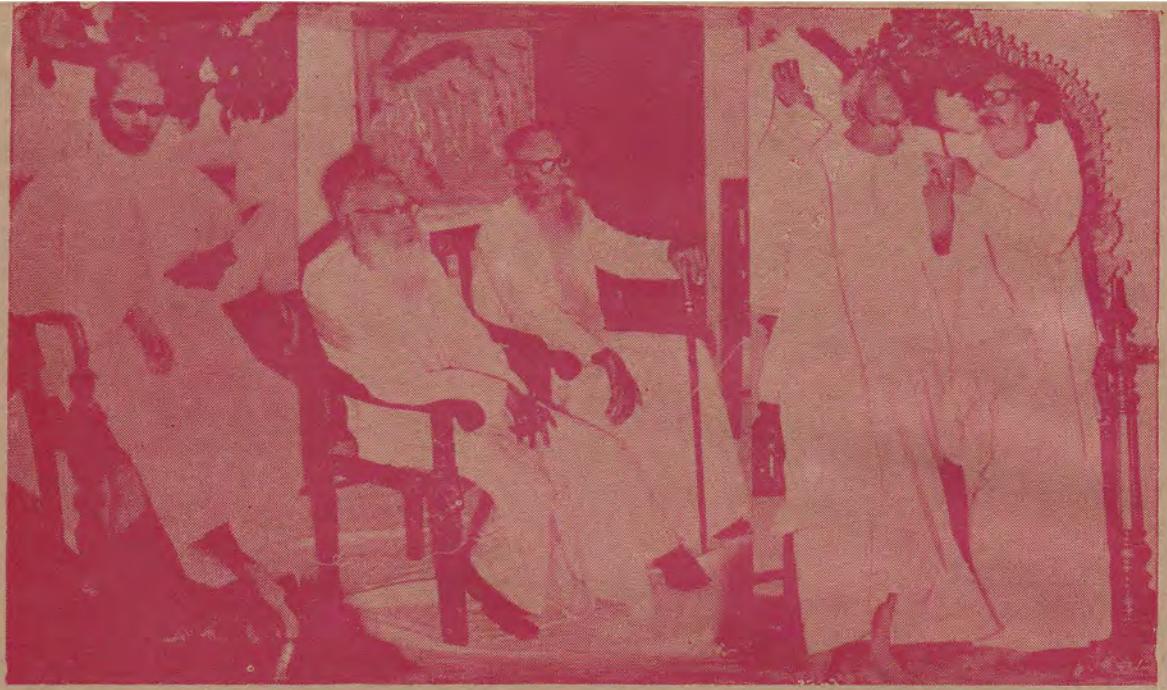
திருவாளர்கள் பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாஶம், இ. சிதம்பரப்பிள்ளை,
க. நல்லதம்பி, பண்டித வித்துவான் க. கிருஷ்ணபிள்ளை, ச. காசி
நாதன், மு. நல்லையா, சி. க. சுப்பிரமணியம், சௌலப்புலவர்
க. சி. குலரத்தினம், க. தி. சம்பந்தன், பண்டிதை பொ. பாத்தி
யம், க. சோதிலிங்கம், கெ. நடராசா, க. திருநாவுக்கரசு,
இ. த. கப்பிரமணியம் ஆகியோர்கள்.

கந்தபுராண தசாங்கான்ட உரை நூல்சிறப்புவிழா. பண்டிதமனி அவர்களுடன் வியாகரணசிரோமனி தி. கி. சிதாராம சாஸ்திரிசனும் புலவர்மனி அவர்களும். நீதியரசர் வீ. சிவசப்பிரமணியம் தலைமையுரை வழங்குகிறார். பண்டிதமனி அவர்கள் நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகிறார்கள்.

4-11-68 திங்கள் வெள்ளவத்தை சைவமங்கையர் கழகத்தில் நடைபெற்ற சாகித்திய விழாவில் கலாசார அதிபர் திரு. ஹேமஶ್ரீபிரேமவர்த்தனா அவர்கள் சாகித்திய மண்டலத்தின் உயர் உறுப்பினர் என்ற விருதினை வழங்குகிறார். பண்டிதமனியின் பதில் உரை வாசிக்கப்படுகிறது. கூட்டத்துக்குத் தலைமைதாங்கிய பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி, பேராசிரியர்க்கெல்வநாயகம் நவாலியூர் சோ. நடராசன் முதலானவர்களுடன் பண்டிதமனிகாட்சி தருகிறார்.

சௌவாசிரிய கலாசாலையில் மூன்று அறிஞர்கள். மொனதவழுனிவர் ஸ்ரீபொ. கைலாசபதி, ஆவர்கள் பண்டிதமணி அவர்கள் முதறிஞர் மயிலிட்டி சி. சுவாமிநாதன் அவர்கள். வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற கந்தபுராணவிழாவில் பண்டிதமணியவர்களுக்கு திரு சுவாமிநாதன் அவர்கள் பொன்னடை போர்த்திக் கெளரவிக்கிறார்கள்

5-1-87 புதன்கிழமை பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் நடைபெற்ற கந்தபுராணம் தகூராண்டம் உரை நூல் வெளியீட்டுவிழாவில் தகூராண்ட உரை நூல்பிரதி யானமேல் ஏற்றப்பட்டு ஊர்வலமாக எடுத்துவரப்படுகிறது.

மட்டுவில் தந்த பரோபகாரி

இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

அவர்கள்

(பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள்)

மட்டுவில் ஒரு சிறிய கிராமம்; எனி னும் அது பெருமை மிக்கது. இப் பெருமைக்குக் காரணங்கள் பல உள்ளன. இங்கு சந்திரமெள்ளீச்சரர் திருக்கோயில் கொண்டெழுந்தருள் புரிசின்றுர். ஜோரோப் பியர் படையெடுத்து வந்த காலம் முதல் பெரிதம் அஞ்சியும் அப்படையெடுப்பை யடுத்து எது நாட்டுட்டு புதுநு வஞ்சகச் செயல்கள் புரிந்த வேற்றுநாட்டு மதாச்சாரியர்களின் சூழ்சியாலும் உபதேசத்தாலும் இலவசக் கல்வியாலும் வேறு சலுகைகளாலும், மயக்கமுற்றும், எது வாழையடி வாழையாக வந்த கந்தபுராண கலாசாரத்தை நாம் முற்றிலும் இழக்க இருந்த காலத்தில் எது கிராமங்களுள் மட்டுவில் ஒன்று மட்டுமே, யாதும் அஞ்சாது, மயக்கமுறை, சைவத்தையும் தமிழையும், சுருங்கக் கூறின், எது கலாசாரத்தைப் பேணி வளர்த்து வந்துள்ளது. பட்டியலொன்று தயாரிக்கப்படின் சதுரமைலுக்குத் தமிழுக்கும், சைவத்துக்கும் அருஞ்சேவை புரிந்த மட்டுவில் பெரியோரின் எண்ணிக்கை எம்மை வியப்புறச் செய்யும். இந்த மன்னிலே இந்தச் சூழ்நிலே பண்டிதமணி அவர்கள் அவதரித்துள்ளமை வியப்பன்று. பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இலக்கியக் கலாநிதி என்னும் பட்டத்தினை இலங்கை கப் பல்கலைக் கழகம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தியுள்ளது. ஆனால் உண்மையில் அச்செயலால் பல்கலைக் கழகம் தன்னைத்தானே பெருமைப்படுத்திற்று. பலரறிந்திலையை அவாவி நிற்காது, பிரசாரம் விரும்பாது, மௌனவிரதம் இயங்காவுவிடாது பற்றி, தமிழிலும், சைவத்திலும் தீர்க்கதரிசியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் திகழும் பண்டிதமணி அவர்களின் பெருமை விஸ்தாரங்களின் இக்கொளரவுப் பட்டத்

தினை வழங்கியுள்ள இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தை மாண்புடன் விடுவிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழப்க பேராசிரியன் என்ற முறையிலும் தொலையிலிருந்து பண்டி தமணி அவர்களின் பெருமையினை உணர்ந்து நுகர்களின்றவன் என்ற முறையிலும் மெச்சிப்பாராட்டுகின்றேன்.

கலாநிதி பண்டிதமணி அவர்களின் இலக்கியப் புலமை பற்றியோ, சைவ அறி வைப் பற்றியோ எழுதுவதற்கும் பாராட்டுவதற்கும் நான் யார்? எனினும் இப் பெரியார் கையாளும் முறையினையும் காட்டும் வழியினையும் என்னால் பாராட்டாமல் இருக்கவேமுடியாது. முன்னெரு காலம் மக்களுக்குப் போதிய அளவில் ஒய்வு இருந்தது. சுற்றி வளைத்து எழுதவோ அவவண்ணம் எழுதியுள்ள நூல்களைப் படிக்கவோ நேரம் இருந்தது; அதுதான் இலக்கியம், இலக்கியமரபு என்றெல்லாம் பண்டிதர்மார்க்காறுவர். ஆனால் இன்று செலவிட நேரமுள்ளதோ? சுருக்கத்தில் ஒரு தனி அழகின்றே? இரண்டொரு சொற்களின் கருத்தொன்றைத் தெரியிப்பதால் இலக்கியச் செலவிக்குக் கேடுவதோ? பண்டிதமணி அவர்களின் 'சமயக் கட்டுரைகள்' எனப் பெயரிட்ட அரிய நாலினைப் படித்தபோது இத்தகைய இறுக்கியிறுக்கி எழுதியுள்ள கருத்துக்கள் பல கண்டு மகிழ்வற்றேன்: எடுத்துக்காட்டாக, இவற்றுள் சிலவற்றை இங்கு தருகின்றேன்.

'இராவணன் அழுதான்; வாசிகர் இரங்கினர்.'

'அவன் குணி; அவள் குணம்.'

'காமியம் வேறு; நிஷ்காமியம் வேறு. காமியம் தரும தளத்திற். செய்வது; தருமம் திருவருளின் குறிப்பு.'

இந்துவினைப் படித்தபோது எனது பன்னிக்கூடப் படிப்பு ஞாபகத்திற்கு வந்தது. கேம்பிரிட்ஜ் சிரேஷ்ட பரீட்சைக்கு உரோமாபுரி தளபதி ஜமலியஸ் சீசர் என்பான் இலத்தின் மொழியில் இயற்றிய “பிரெஞ்சு நாட்டுப் பழங்குடி மக்களின் புரட்சி அடக்கின போர்” பாடப்புத்தக மாக இருந்தது. இந்தப் புரட்சி நிகழ்ந்த அதேவேளை உரோமாபுரி ஆதிக்கத்தின் கீழிருந்த பிரித்தானியாவிலும் புரட்சி யொன்று வெடிக்கலாயிற்று; அதனை அடக்கும் பொருட்டுத் தளபதி சீசர் அங்கு அனுப்பப்பட்டான். சீசர் வந்த வேலையினை முடித்துக்கொண்டு, மெழுகுப்படலமொன்றில் எழுத்தானியால்

‘வந்தேன், கண்டேன், அடக்கினேன்.’

என்ற செய்தியை எழுதியனுப்பினான்: இதனைப் பண்டிதமணி அவர்களின் வாக்கியங்களுடன் ஒப்பிடுக. சுருக்கத்திலும் செறிலும் தனியழகொன்றின்கூரை எனது இலக்கியக் கர்த்தாக்களிடம் கேட்கவிரும்புகின்றேன். நூலொன்றிலே எல்லா வாக்கியங்களும் இவ்வண்ணம் சுருக்கமாக அமையவேண்டும் என்ற கட்டாயமில்லை. ஆனால் அதி முக்கியமான கருத்தொன்றினைத் தெரிவிக்க வேண்டிய இடத்து, பண்டிதமணி அவர்களின் இலக்கியப் படைப்பி விருக்கிறதுபோல, எவ்வளவு சுருக்கமாக வாக்கியம் அமைகிறதோ அவ்வளவு பல மாகக் கருத்துப் படியும். மேலும், கருத்து மறக்கப்படவுமாட்டாது, அதை மறைத்து வைக்கவும் முடியாது.

1930 ஆம் ஆண்டளவில் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக் கழகத்தில் நான் கல்வி பயின்ற வந்த காலத்தில், இங்கிலாந்தின் பிரதமராக இருந்த ஸ்ராண்வி பால்ட்வின் என்பவர் பல்கலைக் கழக வேந்தராக நியமிக்கப்பட்டு, பதவியேற்று, எமக்கு அளித்துள்ள பெருரை யொன்றிலே பண்டைய சிரேக்க, உரோம் எழுத்தாளர் மகத்தான விடயங்களைச் சின்னஞ்சிறு வாக்கியங்களால் எடுத்துரைத்தனர் என்றும், ஆனால், இன்று அதே கருத்துக்களைத்

தெரிவித்தற்குப் பல நீண்ட வாக்கியங்கள் வேண்டியதாயிற்றே என்றும் கூறி வருந்தினர். அதே முறையினைக் கையாளும் பண்டிதயனி அவர்களை எமது எழுத்தாளர்கள் பின்பற்றுவரோ?

பண்டிதமணி அவர்கள் ஒரு சிந்தனைப் பட்டறையும் ஞானக் களஞ்சியமும் ஆவர். 1961இல் இப்பெரியாரின் ‘சமயக் கட்டுரைகள்’ எனப் பெயரிட்ட நூலின் வெளியீட்டு விழா மலருக்கெனக் கட்டுரை ஒன்றினை வரைந்து அனுப்பும்படி பண்டிதமணி அவர்களின் புத்தக வெளியீட்டுச் சபையினர் என்னைப் பணி தநெர். அது வரை நான் பண்டித மணி அவர்களை நேரில் கண்ட தெயில்லை. ஆனால் இந்நூலில் உள்ளதாக்கியுள்ள அவரது புகைப் படப் பிரதியினைப் பார்த்ததும் கேம்பிரிட்ஜ் கல்லூரி ஒன்றில் நான் கண்ட பண்டைக்கால கிரேக் கத்துவஞானி சோக்கிரத்தீஸ் என்பானின் உருவ வரைப் படம் ஒன்று ஞாபகத்துக்கு வந்துள்ளது: இவ்விரு படங்களுக்குமிடையிலான ஒற்றுமை கண்டு வியப்புற்றேன். ஒற்றுமை அத்துடன் நிற்கவேயில்லை. கருத்திலும் கருத்தைத் தெரிவிக்குமிடத்துக் கையாளப் பட்ட முறையும் இவ்விரு மேதைகளுக்கிடையே ஒற்றுமை. பண்டிதமணி அவர்களின் நூலிலும் சோக்கிரத்தீஸின் மாணுக்கன் பிளேற்றிரே என்பானின் ‘அரசியல்’ என்னும் நூலில் விவரமாகக் கூறப்பட்டுள்ள சோக்கிரத்தீஸின் சம்பாஷினகளிலும் வினாக்கள் அடுக்கி அடுக்கியும் விடைகள் இறுக்கி இறுக்கியும் வரும்.

பண்டிதமணி அவர்களின் கருத்துக்களுக்கும் உரோமாபுரி மன்னரின் அன்றோனை வரிசையில் இறுதித் தோண்றலாகிய மார்க்கள் அவர்வியனின் ‘ஆத்ம சிந்தனை’ என்னும் நூலிலுள்ள கருத்துக்களுக்கும் இடையெடுப்பும் ஒற்றுமையிருக்கின்றது. இன் தேச கால மத பேதம் எதுவாகிலும் மேதைகள் அதே விடயங்கள் ஆய்வர்; கிட்டத்தட்ட அதே முடிவுக்கு வருவர் என்பதே துணிபு.

பண்டிதமணி அவர்கள் நாவலர் குரு-சீடர் பறம்பரை வழி வந்தவர். நாவலர் பெருமான் பக்தி மார்க்கம் சென்றவர்; பண்டிதமணி அவர்களோ ஞானபாதத் தைக் கடைப்பிடித்தவராவர். பண்டிதமணி அவர்கள் பொதுதெந்றியாம் திருக்குறைக் கூடறைக் கற்றுணர்ந்து அதற்கேற்ப ஒழுகி வருபவர்; நீலகண்டரின்து பாடியத்தின் செந்திநதையர் தமிழாக் கத்தையும் சிவஞானபோதம் சித்தியார் முதலாய ஞானப் பனுவல்களைக் கற்றுத் தெளிந்தவர். யாழிப்பானம் கொழும்புத் துறை ஹே. கப்பிரமணிய ஜயரவர்கள் இயற்றிய ஆண்மனிசாரம் எனப் பெயரிட்ட நூலால் பெரிதும் இயக்கி வைக்கப்பட்டவர். திருநெல்வேலி ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராக வும், தனிமையில் மிகச் சிறந்த தத்துவ ஞானியாகவும் விளங்கிய கைலாசபதியின் ஆப்த நண்பராக இருந்தவர்; ஆகவே பண்டிதமணி அவர்கள் ஞான வழி கடைப்பிடித்தது வியப்பன்று.

சமய வாழ்வில் முதற் படி கர்மயோகம் - சயதர்மம் உணர்ந்து அதன்படி ஒழுகுதல்; ராஜயோகம் உச்சப்படியில் இருப்பது. இவ்விரண்டிற்கும் இடையே பக்தி யோகமும் ஞான யோகமும். இந்த வரிசைக் கிரமத்தை உணராது எம்மிற பலர் இன்று பக்தியையோ, ஞானத்தையோ கடைப்பிடித்து ஒழுகி வருகின்றனர். இதன் வழி வருவது கேடு. பல இன்னைகளுக்கு ஆளாகிவிடேடாம். கர்மயோகம் எம்மைப் புனிதமாக்கும். புனிதமான பின்னரேதான் பக்தி வழி செல்ல நாம் தகுதியுள்ளவர்களாகிறோம். இதனைப் பண்டிதமணி அவர்கள் கந்தபுராணத் திருப்பாட்டொன்று மூலம் எமக்குச் சுட்டிக் காட்டுகின்றோம்.

‘முந்தொரு காலத்தில் மூவுலகந்
தன்னில்
வந்திடும் உயிர் செய்த வல்வினை
அதனுலே
அந்தமில் மறையெல்லாம் அடிதலை
தடுமாறிச்

சிந்திட முனிவோருந் தேவரும்
மருஞற்றூர்’

இதனைத் தொடர்ந்து பிறிதொரு நூலில் பண்டிதமணி அவர்கள் கூறுகிறதாவது

‘தேவர்களுக்குப் புலவர்கள் என்பது மற்றொரு பெயர். புலம் - அறிவு. தேவர்களை அசரர்கள் வருத்தினார்கள்; சிறைப் படுத்தினார்கள். அப்பொழுது புலவர் களாகிய தேவர்கள் அசரர்களைக் குறைக்க வில்லை, மன்றாடவுமில்லை. தாம் தெய்வத்தை மறந்தமையால் நேர்ந்த பலன் அநுபவத்துக்கு வந்திருக்கிறதென்றுணர்ந்து தவத்தை மேற்கொண்டார்கள். பகை பறந்தோடியது: இந்த உண்மையைத் தேவாலயங்கள், வித்தியாலயங்கள், சைவத் தாபனங்கள் என்றிலை வகள் உணர்ந்து தெளியுமானால் நம்மை எதிர் நோக்கும் பகைமுகம் இன்முகமாம் என்பது சத்தியம்! சத்தியம்!! மும்முறை சத்தியம்.

‘இந்திர ராகி..’ என்ற பாடல் கந்த புராணத்தின் பயன் கூறுகிறது. அப்பயணை அடையும் வழியைப் படிக்கிறமன்ற செய்து காட்டுகிறது ‘புண்ணெறி யதனிற் செல்லும் போக்கினை விலக்கி’ என்ற பாட்டு.

‘விலக்கியன ஒழிதலும் விதி ததனை செய்தலும் ஆக இரு அம்சங்கள் கொண்டது அறம். அதன் மூலவேர் சுவதருமம். உச்சம் ‘மனத்துக்கண் மாசிலனுதல்’

இதனையெல்லாம் மறந்து
‘நல்ல வழி காட்டுவோம் உடுபுடைவை
சம்பளம்

நானுநானுந் தருவோம் நாம்
சொல்வதைக் கேளும்.’

என்ற அந்தநாள் பாதிரிமார்களினதும் இந்தநாள் கல்வித்தாபணங்களினதும் உபதேசங்களுக்குச் செவிமடுத்து, இன்று அவர்படுகிறோம். நாம் உய்யும் வழி யாது? அன்றுஇடுக்கனுற்ற தேவர்மார் தவம்செய்ததுபோல, நாம் இன்று தவம் மேற்கொள்

எல் வேண்டும். இந்தத் தவம் யாது? பாரதியார் மிகச் சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். 'தன்னைத்தானே அறியவேண்டும்; தன்னைத் தானே அடக்க வேண்டும்; தன்னைத் தானே ஆளு வேண்டும்; தன்னைத் தானே உயர்த்தவேண்டும்.' இத்தவம் செய்தற்குக் கந்தபுராணம் உபகாரராநால்; அது மிக்கு நீண்டதாயிற்றே - அதனைப் படித்து ஒது உணர்ந்து ஒழுக எமது வாழ்நாள் போதி யதாகுமா? நாம் இதையிட்டு வருந்த வேண்டியதேயில்லை. எவ்வாறு உபநிடத

மாம் பாவிலிருந்து கடைந்தெடுத்த தெய் போல் கிடை விளங்குகிறதோ, அதேபோல் விளங்கும் கந்தபுராணத்தின் சாரமாம் தட்சகாண்டத்துக்குப் பண்டிதமணி அவர்கள் இயற்றியுள்ள அதியற்புத் உரையைப் பாராயணஞ்செய்து உய்வோமாக. இதுவே எம்மாற் செய்யக்கூடிய தவம். இவ்வுரையைத் தந்த பரோபகாரியைப் போற்றுவோமாக.

கலாநிதி பண்டிதமணி அவர்கள் நீட்டியில் வாழ்க!

நாவலருக்குப் பின் பண்டிதமணி

(வித்துவான் F. X. C. நடராசா அவர்கள்)

நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலருக்கு நாவலர்ப்பட்டம் வழங்கியது திருவாவடுதுறை ஆதினம். பண்டிதமணிக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்குகின்றது இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம். இருவேறு தாபனங்களால் தமிழுள் வேறுபடாத இருவர்க்கு இரு வேறு பட்டங்கள் அதுவும் முதன்முதலாக வழங்கப்பட்டுள்ளன. ஆதினம் முதன்முதலாக அளித்த பட்டம் நாவலர்ப்பட்டம். அதுபோல் தமிழறிஞர்கள் என்ற வகையில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கிய கலாநிதிப் பட்டமும் முதன்மை பெறுகின்றது.

தமிழுள் வேறுபடாத இருவர் என்றார். இருவரும் நெடடிகப் பிரமசாரியர். ஆசாரியர்க்கும் பெற்றேர்க்கும் பணியிடை செய்துகொண்டு மரணம்வரை பிரமசரி யம் பூண்டிருப்பவரே நெடடிகப் பிரமசாரி. தமிழ் மொழிக்கும், சைவசமயத்திற்கும் இருவரும் தொண்டு செய்தவர்கள். தமிழ் மூலம் சைவம், சைவம் மூலந் தமிழ் என்ற கொள்கையிற் திறம்பாதவர்கள்.

நாவலரும் நல்லாசிரியர் குரு சீட பரம் பரையை ஈழத்திருநாட்டிலே உருவாக்கிய

வர். பாடசாலைகள் பல நிறுவிய பெருமகன். பெரும் புலவர்கள் பேரறிஞர் பலரைச் சீடர்களாகக் கொண்டவர் நாவலர். பண்டிதமணியும் ஆசிரியர்களுக்கு ஆசிரியராகப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர் பலருக்குக் குருமர்த்தியாக விளங்குகின்றனர். அன்றியும் இன்று யாழ்நகர் பண்டிதர்மார் யாவரும் இவரின் சீடர்களாம்:

நாவலர் பெருமான் பிரசங்கஞ் செய்து கைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்தார். சேய்நாட்டில் மாத்திரமன்று தாய் நாட்டிலும் பிரசங்கமாரி பொழிந்தார். சிறந்த பல மேடைகளை அலங்கரித்துச் சொற்பொழிவு ஆற்றியுள்ள பெருமை பண்டிதமணிக்குரியதாகும். கருதி துத் தெளிவு, தருக்க அமைதி, சொற்சித்திரம், உணர்ச்சி வேகம், இவை பொலிந்த வண்ணம் பண்டிதமணியின் பேச்சு மினிரும். இருவரின் பேச்சென்ன எழுத்தெண்ண பரிமேலைகரின் சொல்லொழுக்குப்போல் அமைந்திருக்கும். நச்சினூர்க்கிணியரின் முரண்பாடு இருக்கவே இருக்காது.

முரண்படும் மக்களை நாவலர் கண்டிக்கத் தவறியது கிடையாது. கண்டிக்க

வேண்டியவர்களைக் கண்டிக்க வேண்டியது மரபு, முகத்தாட்சனீயம் பார்க்கவே மாட்டார்கள். சிலேடை சொல்லம்பு, எழுத்தாணி இவர்களிருவரின் கண்டனத் தில் வெகு கூர்மையாகவே இருக்கும்.

நாவலர் பெருமான் சமய நூல்களை யும் தமிழ் இலக்கியங்களையும் எழுதியுள்ளார்; பதிப்பித்துள்ளார். இலக்கண நூல்களிற் சிறந்து விளங்குவது இலக்கணச் சுருக்கம். உரை எழுதியுள்ள நூல்கள் பல. இவ்வள்ளும் பண்டிதமணியும் சமய தத்துவக் கட்டுரைகளை எழுதியதன்றி சமய நூல்களையும் ஆக்கியுள்ளார். ஆனால் இவரின் வசனநடை வேறு. நாவலர் வசனநடை கைவந்தவர். பண்டிதமணியோ அவ்வாரூப வசன நடையைக் கையாளாது தவில் வித்துவான் பழனி சொட்டிக் காட்டித் தாளம் அறுத்து வாசிப்பது போல் சொற்கள் தனித்தும் சேர்ந்தும் தமிழை மேலும் இனிமை செய்யும்.

ஆறுமுகநாவலரின் திருமுருகாற்றுப் படை உரை நனி சிறந்தது. நச்சினார்க்கிணியரின் உரையினையும் விஞ்சியது; தெளிவும், விளக்கமும் பொருந்தியது. அஃதினை ஒப்பப் பண்டிதமணியவர்களின் கந்தபுராணம் - தஷ் காண்டம் உரை என்றும் நின்று ஒளிபரப்பக் கூடியது.

நாவலர் பெருமான் சைவசித்தாந்தி, சைவசித்தாந்தச் சொற்பொழிவுகள் பல தாய் நாட்டிலும் சேய் நாட்டிலும்

செய்துள்ளார். தாய்நாட்டிற் பல இடங்களில் வரவேற்பு உபசர்வங்கள் அளிக்கப் பட்டன. பண்டிதமணியும் நல்லாசிரியராகப் பணி புரிந்து இளைப்பாறிய காலமெல்லாம் சித்தாந்த விடயங்கள் பற்றிப் பத்திரிகைகளில் வாரந்தோறும் எழுதிவரலாயினார்.

கந்தபுராணம் யாழிப்பாணத்தில் பெருஞ் செல்வாக்குடையது: படித்தவர்கள் படியாதவர்கள், சிறுவர்கள், வயோதி பர்கள் இவர்கள் யாவருக்கும் அப்புராணத்திற் பெருமதிப்பு. இதற்குக் காரணம் நாவலர் பரம்பரை. அப்பரம்பரையில் வந்தவர்தான் பண்டிதமணி. கந்தபுராணம் பண்டிதமணியின் உயிர் நாடி.

நாவலர் பரம்பரையில் வந்த ஒருவருக்கு, சிறந்த தமிழரினருக்கு, நல்ல பேச்சாளருக்கு, உரையாசிரியருக்கு, எழுத்தாளருக்கு, சிந்தனையாளருக்கு, ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளருக்கு, சம்ஹளத திருநாட்டில் தமிழ் என்னும்போது தமிழர்கள் அத்தனைபேருக்கும் கண்முன்னே நிற்பவருக்குக் கலாநிதிப்பட்டம் - அதுவும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்குகின்ற தென்றால் யாவருக்கும் மனங்குளிரும்; மசிழ்ச்சி பொங்கும். இதுவரை நடவாத சம்பவமென்று பேராறுதலுமண்டாகும்.

கலாநிதி பண்டிதமணி நீடுவாழ்க்; தமிழ் வாழ்க.

பல்கலைக்கழகம் பக்குவம் பெற்றது

(கோவை வாணன் அ. வி. மயில்வாகனம் அவர்கள்)

ஒருவர் பேசும். பேச்சிலே ஆழ்ந்த உண்மைகள் பொதிந்திருக்கலாம். அதனைக் கேட்போர் மனத்திலே பதியவும் செய்யலாம். ஆனால் அதனைப் பல நாட்டித்திருக்க ஒரு பசை பூசி அழுத்தி விட்டால் அது உறுதியாகப் பதிந்துவிடும். இந்த உபாயத்தைக் கையாள முதற்கண்

ஆழ்ந்த அறிவு வேண்டும். பல துறைகளிலும் சென்று ஒப்புமை வேற்றுமை கண்டு அறிவை அணிப்படுத்திக் கொள்ளல் வேண்டும். பின்பு ஆணித்தரமாக உறுத்தவேண்டியதை ஒரு நகைச்சுவை வாகனத்தில் ஏற்றி வெளியே கொண்டு வரவேண்டும். அப்போது அதனை ஏற்றுக்கொண்டு வரவேண்டும்.

போர் மனது பண்படுத்தப்பட்ட வயல் போல் ஆயத்தமாக இருக்கும். இப்படிப் பட்ட கலை கைவந்தவர்களை ஆக ஒரு வீரல்லிட்டே என்னலாம்.

இருஷ 1941ஆம் ஆண்டில் ஒரு நாள் 'நான் பண்டிதமனியின் மாணவன்' என்று ஒரு ஆசிரியர் மகாநாட்டில் வெட்கமில் ஸாமல் சொல்லிட்டேன். பல ஆசிரியர் மார் தலைதூக்கி என்னை ஏறிட்டுப் பார்த்தார்கள். எப்படியென்றால்,

1933இலே 'இலண்டன் இங்ரெசயன்ஸ்' பரீட்சையில் தேரிவிட்டுக் கிராமத்திலுள்ள நாவலர் பாடசாலையில் ஆங்கிலம் நற்பிக்கும் ஆசிரியரானேன். கல்வி உள்நால் தமிழ்நிலை சிறிதுமே இல்லை. பயிற்றப்படாத ஆசிரியர்களுக்கென இலவசமாய் அதிபர் கவாமிநாதனும் உபஅதிபர் கைலாசபதியும் பண்டிதமனியும் வகுப்பு நடாத்துகிறார்கள் என்று அறிந்து ஏகலைவணிபபோல நானும் உட்புகுந்து ஒரு மூலையில் இருந்துகொண்டேன். அந்த வகுப்பில் பண்டிதர்கள் பாலபண்டிதர்கள் பலர் இருக்கின்றார்கள். நான் தான் ஒரு பேதை. உள்நால் கல்வி போன்றன ஆங்கில நூல்களில் பரச்சு உண்டு. அங்கே கற்றுக்கொள்ளலாம். ஆனால் இவ்விகிவத்தி லுள்ள நுட்பங்களை நுனுகி ஆராயவும் அறியவும் கூடுதலாகவும் ஒரு பண்டிதமனையைத்தான்நாடவேண்டும்.

எங்குறை வதித்தொழில்

இயற்றுபவள் என்றான்
சங்குறை சரத்தொடு

தனிச்சிலை தரித்தான்

என்பதை யாரும் விளக்கலாம்: ஆனால் அதை இரசிக்க முடியாது. முடியாவிட்டால் பாட்டிற்கு உயிரில்லை என்றுகிலிடும். பாடிய புலவனும் மே சர்வ சாதாரணயாப்பிலகணக்கொடுத்து தன் ஆகிலிடுவான். அதற்குப் பண்டிதமனி இடங்கொடுக்க பாட்டார். அப்படியானால் புலவனையும் பாட்டையும் கொலைசெய்த குற்றத்துக்கு அவரும் அவருடைய மாணவர்களும் பாத்திரராய் விடுவாகளே. ஆனால் அவரோ பிராணவாயு.

இனிச் சைவசித்தாந்தச் சிக்கன்களை விடுவிக்க இராமானுஜர் முதலாகத் திருவிளங்கம் ஈருகப் பலர் பாடுபட்டிருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர் சிறிதுசிறிதாக ஒரு நாற்பந்தைப் பூண்டிக்கூட்டி முன்பு காலால் தட்டித் தட்டிக் கு கீல்ததாற்

போலக் குணைக்கின்றனர். அது மேறும் சிக்கலைத் தந்துகொண்டே இருக்கின்றது:

என்போன்றவர்களுக்குப் பண்டிதமனியின் கடுகுப் பிரமாணச் சமயக் கட்டுரைகள் அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் போல சித்தாந்தம் என்ன பேசுகின்றது என்று துவாமபரமாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. இந்த ஒரு நாலுக்கு மட்டுமே பதினெந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னமே பண்டிதமனிக்குப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவித்திருக்கவேண்டும். அப்படி செய்திருந்தால் தமிழ்ச் சமூகம் தன் நன்றிக் கடனைச் சூட்டோடு கூடாக ஆற்றியது என்று சொல்லியிருக்கலாம்.

இந்த நூலினுள்ளே பண்டிதமனிமறுபிறவி எடுத்துப் பிறிதுமொரு உடம்பு பெற்று நம் மத்தியில் உயிரூடன் நன்றாக வாழ்கின்றார் திருமூலர் போலே.

இதனை இப்போதாயினும் நல்ல அறிவு வாய்ந்த ஒரு குழுவினர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தால் அந்தத் தொண்டு நமது சமயம் இன்னது. அதன் விருத்தி இன்னது; அடிப்படை இன்னது என்று பல உலகப் பகும் பெற்ற அறிவுடையோர் அறிந்துகொள்ள முடியும். பல நாட்டியில் பல்கலைக் கழகங்கள் பட்டம் வழங்கித் தமிழையே கொரவிக்க வரிசைகட்டி முன்வரும். வேறு உலக மெரீபு களிலும் பெயர்த்து இதனுரூபாகத் தமிழுடையசமயத்துவங்களைத் தமிழுடைய கண்கொண்டு தமிழுடைய கோணங்களிலிருந்து ஆராய முன்வரும். அப்பொழுது சைவம் சிறக்கும்.

நிற்க நமிழுடைய பல்கலைக் கழகத் தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் இப்பட்டமளிப்பில் எடுத்த முயற்சியைத் தமிழ்ச் சமூகம் நன்கறியும். எனினும் இவ்வைபவம் பதினெந்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நிகழ்ந்திருக்கவேண்டியதென்பது சிறியேன் கருத்து. ஆதலாற்றான் நமது பல்கலைக்கழகம் பதினெந்து ஆண்டுகள் கழிந்ததும் பண்டிதமனியின் அறிவாழத்தையும் கூரிய புத்தியையும் விளக்கும் ஆற்றலையும் அறிந்துகொள்ளும் பசுகுவம் பெற்றுவிட்டது என்கின்றேன்.

இதனால் பல்கலைக் கழகமே முதற்கண் பெருமையைத் தனக்கு ஈட்டிக் கொண்டுள்ளது.

கலாநிதி பண்டிதமனியும், அவர் உழைப்பும் வாழ்க.

LEAVIS OF TAMIL LITERATURE

N. SABARATNAM

Retired Principal, Jaffna Hindu College.

For more than fifty years Pandithamani S. Kanapathippillai bestrode the wide realms of Tamil Literature like a Colossus and has produced a generation of scholars who pride themselves in belonging to the Navalar Tradition.

It is difficult to assess the nature of Pandithamani's achievements without at the same time discussing Srila Sri Arumuga Navalar's contribution to Tamil. Navalar was indeed the Father of Tamil Prose and as critic and commentator he restored to Tamil Literature several standard works that were languishing as moth eaten Ola Manuscripts.

Very early in life even as student Pandithamani seemed to have made the decision to dedicate his entire life to the cause of Tamil Literature. His success at the Pandit examination of the ancient Tamil Sangam of Madurai at the early age of 26 is an indication of this decision. For the last fifty years he has been in the forefront among Tamil poets and scholars and has earned the esteem of the Tamil Literary world that conferred on him the title of 'Pandithamani' — a gem among scholars. It is therefore in the fitness of things that the University of Sri Lanka has honoured the savant with the degree of Doctor of Letters. In honouring Pandithamani Kanapathippillai the University of Sri Lanka honours the Great Tradition of Tamil Learning. Literary criticism and Saiva Siddanta set up by the Champion Reformer of the Hindus who ushered in the Tamil Renaissance—the Great Navalar.

Pandithamani has made a profound and lasting impression on all those who are seriously interested in Tamil literature and criticism. Some of the analyses contained in many of his works like 'Illakiya Vazhi', 'Bharatha Navamanikal', 'Kandapurana Pothanai', 'Kamba Rama-yana Kaadchi' are models of practical criticism. He is unique among Tamil critics in that he regards this form of close and attentive reading as central to his critical practice.

It would not appear incongruous if one were reminded of the late Dr. F. R. Leavis of Cambridge whose canons of criticism seem to have unwittingly inspired this self made scholar; for it was Pandithamani's insistent creed that in dealing with poetry and poets the rule of the critic should be to work as much as possible in terms of particular analysis of poems or passages and to say nothing that cannot be related to judgments about producible texts.

Like Leavis, Pandithamani swore by the creed that the moral sensibility of a writer as perhaps the most important component of his artistic personality. He became a controversial figure when he over-emphasized this creed; and his excessive religious outlook seems to have courted adverse criticism when he denied the merit of literary excellence to standard works that deviated from the traditional norm of Divinity in the hero.

By his attack on Silapadikaram the heroine goddess Kannaki enjoyed for long the incarnation myth was successfully swept off her pedestal by the rapier thrust of his critical insight.

The same could be said of his bold stand that genuine poetry of the four Saiva Saints who sang the Thevarams and Thiruvatasagam was different from the mellifluous poems of Ramalinga Adigal. This outlook is basic to his abnormal attachment to Kandapuram. Indeed his ‘Magnum Opus’ is his epoch making commentary on “Daksha Kandam” – an achievement that introduced him to the Halls of Learning at Peradeniya and earned for him a place among the foremost scholars of all time;

A highly respected teacher, an inspired speaker whose subtle blend of idealism and sarcasm kept huge audiences spell-bound for hours, he had an

infinite capacity to infuse his students and readers with a new critical consciousness and inspire them to pursue the study of Tamil Poetry as a serious discipline.

A confirmed celibate, that his name implies, he is a great generator of Wisdom like Lord Ganapathi; but in his 80th year a full blown bearded sage that he is, his twin Loves-Tamil Literature and Saiva Siddhanta like Valli and Deivayanai of Lord Subramania make him the most popular ‘deity’ at almost every function which is incomplete without his blessings.

எங்கள் பண்டிதமனி

தமிழைக் கையாளுவதில் தனிநடை கைவரப்பெற்றவர்

(கி. வகுமணன், வித்தியாதிபதி கல்வி அமைச்சு)

பண்டிதமனி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்குக் கௌரவ கலாநிதிப் (டெடாக்டர்) பட்டம் வழங்கப்படுவது தமிழ் மக்கள் அனைவருக்கும் மகிழ்ச்சி அளிக்கின்றது. குறிப்பாக அவருடைய ஆற்றலையும் அவர் ஆற்றிய தமிழ்ப்பணிகளையும் நன்கு அறிந்தவர்கள் பெருமகிழ்ச்சி அடைகின்றனர்.

1938 ஆம் ஆண்டளவில் நான் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் மாணவனாக யிருந்த காலத்திலேயே அவருடைய இலக்கியப் பேச்சுக்களைக் கேட்பதிலே ஆர்வமுடைய வனுயிருந்தேன். மாணவனுயிருந்த நான் அவரை எங்கள் கல்லூரிக்கு அழைத்துச் சென்றதும் அவர் பேசுவதைக் கேட்கும் பொருட்டு ‘ஒற்றி’ மண்டபத்தில் மக்கள் நிறைந்திருந்ததும் அவருடைய பேச்சின் கலவையும் இன்றும் என்மனதிலே பசுமையான நினைவுகளாக உள்ளன.

அக்காலத்தில் பண்டிதமனி இலக்கியத்தில் மட்டுமன்றி அரசியலிலும் ஓரளவு ஈடுபட்டிருந்தார். காந்திய இயக்கத்தை வேலேயே அவர் ஈடுபட்டிருந்தார். கலாசார சமய விருத்திக்குச் சமஸ்கிருதமும், தேசிய ஒற்றுமைக்குச் சிங்களமும் பயணபடுமெனப் பண்டிதமனி அக்காலத்திலேயே கருதினார்.

நாற்பது ஆண்டுகள் கழித்து எத்தனையோ இன்னல்கணக்கும் வேதனைகளுக்கும் பின் இன்றைய அரசாங்கம் இணைப்பு மொழி மூலம் ஏற்படுத்த விழையும் தேசிய ஒற்றுமையைப் பற்றி [National Intergration through link languages] அன்றே தமது தீர்க்கதரிசனத்தால் சிந்தித்த பெருமை பண்டிதமனிக்கு உரியது.

அவர்கள் அதனைச் சிந்தி ததோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை; செயற்படுத்த வும் தொடர்ச்சிகளுக்கள். தாம் கடமையாற்

றிய திருநெல்வேலி ஆசிரியர் கலாசாலையில் சம்பளிருத்துக்கும், சிங்களத்துக்கும் ஒவ்வொரு வார இறுதியிலும் வகுப்புகள் நடத்த ஒழுங்குகள் செய்தார். அந்த வகுப்புகளுக்கு வட்டுக்கோட்டையிலிருந்து நானும் என்னப்பர் சிலரும் போய் வந்தமை இன்றும் என் நினைவிலிருக்கின்றது.

காலப்போக்கிலே பண்டிதமணி அவர்கள் தமது இலக்கிய ஈடுபாட்டைக் குறைத்து முழுக்கவனத்தையும் படிப்படியாகச் சமயத் துறைக்கும், தத்துவங்களத் துறைக்கும் திருப்பத் தொடங்கினார்கள்.

1951 ஆம் ஆண்டு காசி இந்துப் பல்கலைக் கழகத்தில் தத்துவ ஞானத்திலே நான் எம். ஏ. பட்டம் பெற்றுக்கொண்டு இலங்கை திரும்பினேன். திரும்பியதும் இலங்கை வாரெனுவி அதிகாரிகளின் வேண்டுகோளில்படி இரு வாரத்துக்கு ஒருமுறை இந்திய தத்துவங்கள் மற்று வாரெனுவி யிலே பேச்கக்கணின் நிகழ்த்தி வந்தேன். அப் பேச்கக்கணிப் பற்றிப் பண்டிதமணிக்கும் அறிவித்தேன். அவர்கள் ஒவ்வொரு பேச்சையும் மிக்க கவனமாகக் கேட்டுத் தன் அபிப்பிராயங்களை எழுதி அறிவிப்பார். அவருடைய அபிப்பிராயங்கள் அணைத்தும் மிகவும் பொருத்தமானவையாயும் கருத்தாழம் மிக்கனவாயுமிருக்கும். அவை என் சிந்தனையைத் தூண்டின. என் பேச்கக்கணிமேலும் தொடர்ந்து திறம்பட அமைப்பதற்கு அவை பல வகையிலும் துணையாயிருந்தன. மாதமிருமுறை பண்டிதமணி எழுதிய கடிதங்களிலே இடம்பெற்ற கருத்துக்கள் அணைத்தையும் ஒன்று சேர்த்து வரிசைப்படுத்தினாலே இந்திய தத்துவங்கள் மற்று அவர்களைஞ்சுள்ள முக்கியமான கருத்துக்களை வெளியிட்டு விடலாமென இன்று என் மனதிலே தோன்றுகின்றது.

பண்டிதமணி அவர்களின் மனத்தில் நீண்ட காலமாக இடம் பிடித்திருப்பவர்கள் மூன்று விஷயங்கள் இங்கு குறிப்பிடுவோம்.

முதலாவது:- அவரோடு விரிவுறையாளராகக் கடமையாற்றிய கைவாசபதி அவர்கள் எழுதிவைத்துச் சென்ற கைவைத்தாந்த நுட்பங்களுக்கு விளக்கங்களொடுப்பது. கைவாசபதி அவர்கள் அண்மைக் காலத்தில் வாழ்ந்து மறைந்த ஒரு மகாஞானி என்பதும், அவர் எழுதி வைத்திருப்பவற்றுள் சாதாரணமானவர்களுக்கு எட்டாத பெரும் உண்மைகள் பொதுத்திருக்கின்றன என்பதும், பண்டிதமணி அவர்களுடைய திடமான நம்பிக்கை கைவாசபதி அவர்கள் எழுதி வைத்தவை எவருக்கும் விளங்காத புதிராகவேயுள்ளன. அவற்றை எப்படியாவது விளங்கி மற்றவர்களுக்கும் விளக்குவதில் பண்டிதமணி அவர்கள் பல காலமாக ஈடுபட்டு வருகின்றார்.

இரண்டாவது:- ஆறுமுகநாவலரைப் பற்றி, முக்கியமாக அவருடைய இந்திய சம்பவங்கள் பற்றி, இன்னும் கிடையாத விபரங்களைச் சேகரிப்பது. அண்மையிலே காலஞ்செங்ற கலாநிதி தனஞ்சயராசசின்கம் அவர்கள் ஆறுமுகநாவலரைப் பற்றி இதுவரைகிடையாத விபரங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கிய போது பண்டிதமணி மிகவும் உற்சாகமடைந்தவராகக் காணப்பட்டனர்.

மூன்றாவது:- பிரம்ம சூத்திரம் உபநிஷத்தம் ஆகியவற்றின் உட்கிடை என்ன என்பதை உரைகாரர்களின் துணையை நாடாமலே அறிந்து கொள்வது. பிரம்ம சூத்திரம் உபநிஷத்தம் ஆகியவற்றுக்குச் சங்கரர்ராமானுஜர் ஆகிய பாஷ்யகாரர் (உரைகாரர்) தங்களுடைய கருத்துக்களையே மிகுதியும் ஏற்றி விளக்கம் கொடுத்திருக்கின்றனர் என்பதே பண்டிதமணி அவர்களின் உறுதியானகருத்தெனத் தோன்றுகின்றது. இவர்களுடைய பாஷ்யங்களிலிருந்து (விரிவுரை) விலகிந்திரு இந்த மூலத்துவ நூல்களை ஆராய்ந்து உண்மையில் அவை கூறுவது வேதாந்தமா, சித்தாந்தமா என்பதைக் கண்டுபிடிக்கவே பண்டிதமணி அவர்கள் நீண்டகாலமாக முயன்றுகொண்டிருக்கின்றார்.

என் கடமை காரணமாக அண்மையில் யாழ்ப்பாணம் சென்றிருந்த போது பண்டிதமணி யிடமும் போயிருந்தேன். அச்சமயம் அவர் என்னைக் கேட்டுக்கொண்ட விஷயம் ஒன்றை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். அவர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்ட விஷயம் மேலே நான் குறிப்பிட்ட அவருடைய அக்கறையைப் புலப்படுத்துவதாகும். மகா வாக்கியங்களைப் பற்றி வானூலியிலே இரண்டு பேச்சுக்கள் அல்லது ஒரு பேச்சாவது நிகழ்த்துமாறு அவர் என்னைக் கேட்டுக் கொண்டார். மகாவாக்கியங்களைப் பற்றிப் பேசுவதாயின் பிரம்மகுத்திரம் உபநிஷதம் ஆகியன குறிப்பது வேதாந்தமா சித்தாந்தமா என்பதை ஆராய்வது தவிர்க்க முடியாததாகும்.

பண்டிதமணி அவர்கள் சுடிஜையற்ற மதிநுட்பம் பெற்றவர். தமிழூக்கையானுவதிலே தமக்கென ஒரு தனி நடைகைவரப் பெற்றவர். அவர் எந்தச் சொற்களைக் கையான எடுத்தாலும் அவர் கையிலே அந்தச் சொற்களுக்கு எங்கிருந்தோ எவ்வாறு அந்தமணி அவர்கள் காலத்திலே வாழவும், அவரோடு பழகவும், அவருடைய உயர்ந்த இலட்சியங்களை அறிந்து பாராட்டவும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள் என்ற எண்ணமே அவர்கள் கௌரவிக்கப்படும் இந்த நன்னாளிலே மேலோங்குகின்றது.

வாரே ஓர் அசாதாரண ஆற்றல் வந்து சேர்ந்துவிடுகின்றது. அவர் எழுதும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் விஷயத்தை கையாளும் முறையிலே ஒரு புதுமை இருக்கும். நடையிலே வேகமும் தாக்கமும் இருக்கும். கருத்திலே ஆழம் இருக்கும். அவர் வழங்கிய முன்னுரை, ஆசியுவர் ஆகியவற்றிலுள்ள கருத்துக்கள் அணைத்தை யும் ஒன்றுசேர்த்து அச்சிட்டாலே அரியபொக்கம் ஒன்று கிடைத்துவிடும். பண்டிதமணி அவர்களின் அறிவையும் ஆற்றலையும் தமிழுலகம் இன்னும் போதிய அளவு பயன்படுத்தவில்லையே தோன்றுகின்றது.

பண்டிதமணி அவர்களின் காலத்திலே வாழவும், அவரோடு பழகவும், அவருடைய உயர்ந்த இலட்சியங்களை அறிந்து பாராட்டவும் வாய்ப்புப் பெற்றவர்கள் பாக்கியசாலிகள் என்ற எண்ணமே அவர்கள் கௌரவிக்கப்படும் இந்த நன்னாளிலே மேலோங்குகின்றது.

நான் கண்ட பண்டிதமணி

(மருத்துவப் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள்)

முதற் சந்திப்பு:

பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளையைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டேன். 1957 ஆம் ஆண்டுவரை நான் அவரைக் கண்டதில்லை. 1957 ஆம் ஆண்டு இலங்கை வாழ தமிழ் பேசும் மக்களின் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழக இயக்கத்தினர் பங்கு பற்றிய ஒரு பிரசாரக் கூட்டத்தில் அவரைக் காணும் வாய்ப்பும் அவரின் ஆழ்ந்து சிந்தித்த கருத்துக்களை அறியும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் ஆழ்ந்த போசனையின் பின் உறுப்புக் கல்லூரிகள் கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகத்தை நிறுவத் திட்டமிடப்பட்டது. கலை, பொதுவிஞ-

ஞானக் கல்லூரிகள் மட்டக்களப்பிலும் வைத்தியம் சட்டம் போதிக்கும் கல்லூரி கள் யாழ்ப்பாணத்திலும் விவசாயம் வாணியாவிலும், பொறியியல் திருக்கோணமலையிலும் எனத்தீர்மானிக்கப்பட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் சமயச் சார்புள்ள கல்லூரிகளை பொதுவிஞ்ஞானம் சமயக் கல்வி ஆகியவற்றைப் புகட்டுவதில் மிகத் தரமுடையவாக்கி இக்கல்லூரி களை பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைப்புக் கல்லூரிகளாக அமையவும் வாய்ப்பளித்தது.

பண்டிதமணி அவர்கள் இக்கட்டத் தில் தனது முழு ஆதரவையும், எங்கள்

இயக்கத்துக்கு நல்கினார்: தகுந்த காரணங்களையும் ஆழ் ந் த கருத்துக்களையும் எடுத்துக் கூறினார்.

இரண்டாம் சந்திப்பு:

1966ஆம் ஆண்டு நான் எனது வீட்டு விருந்தையில் இருக்கும்போது நாலு பண்டிதர்கள் வந்தார்கள். பண்டித மணி எனக்கு அழைப்பு விடுத்துள்ளதாகச் சொன்னார்கள். நான் அவரின் அண்புக் கட்டளைக்கு அடங்கி அவர் இல்லம் சென்றேன். அமரச்சொன்னார். கோப்பி நீர் குடிக்கத் தந்தார். அழைத்த காரணம் பற்றி விசாரித்தேன். இரண்டு முன் றடி உயரருள்ள அப்பியாசக் குறிப்புப் புத்தகங்கள் அடங்கிய கட்டடைக் காட்டினார்: தனக்குற்ற நோய் காரணமாகக் கடவுளுடன் தகூராண்டத்துக்கு உரை எழுதுவதாக ஓர் ஒப்பந்தம் (நேர்த்திக்கடன்) செய்துகொண்டார் என்பது தெரியவந்தது. தகூராண்டத்துக்கு உரையும் எழுதி முடிந்தது; நோயும் மாறியது. இதை ஒரு தெய்வப் பணியாகத் தான் ஆற்றிய செயல் எனக்கூறினார். தான் ஒரு பெரிய உரையாசிரியர் என்பதை உலகிற்குக் காட்டுவதற்காக அவர் எழுதவில்லை.

அச்சமயம் என் மனதில் ஓர் எண்ணம் தெய்வாதினமாகத் தோன்றியது. ‘இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பு. இதைப்பற்றி நான் கள் நன்கு யோசிக்கத்தான் வேண்டும்’ என்று எண்ணினேன்.

இந்நிலையில் ரூபா 25 முற்பணத்துடன் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்தின் கடும் உழைப்பினால் குண்டின் நுணி மட்டமாக்கப்பட்டு அத்திவாரம் வெட்டப்பட்டு பொருள் குறைவால் தொடர்ந்து திருப்பணி நடைபெறுமல் இருக்கும் குறிஞ்சிக்குமரன் ஆலயமும் நினைவுக்கு வந்தது. பண்டிதமணி உரையை அச்சேற்றி இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் என்றும் நிகழாத பெருவிழா எடுத்து நூலை அரங்கேற்றி அவரின் சைவசமய அறிவிற்கும் கல்வியறி விற்கும் ஒரு மதிப்பைக் கொடுக்க வேண்டும்: என்று யோசித்தேன்.

‘மூன்று மாத காலத்துள் தகூராண்ட உரையை அழகாய் அச்சேற்றித் தருவிர்களா’ எனக் கேட்டேன். அவர்கள் செய்வோமென உடன்பட்டனர். பின்னர் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தையும், பேராசிரியர் கணக்சபாபதியவர்களையும் பல்கலைக்கழக இந்து மன்றத்தையும் மூன்று மாத காலத்தில் ஓர் பல கலைக்கழகப் பெருவிழாவை ஒழுங்குபடுத்தி இவ்வரையை அரங்கேற்றிப் பண்டிதமணியைகளாவிகிக் முடியுமா எனக் கேட்டேன். அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடன் செய்து தருவோமென உடன்பட்டனர். ‘அஞ்சற்க’ என்றனர்.

தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் செல்வநாயகத்தின் தலைமையில் பேராசிரியர் மயில்வாகனம், பேராசிரியர் சிவப்பிரகாசபிள்ளை, பேராசிரியர் கணக்சபாபதி மற்றும் உதவி விரிவுரையாளர்களின் பெருமுயற்சியாலும் இக்குறுகியகால எல்லைக்குள் நூலை அச்சேற்றி கிருஷ்ணந்த சிவத் தினரின் கடும் உழைப்பினாலும் குறுகியகால எல்லையுள் ஒரு வகையிலும் குறைவிலாத ஒரு பெருவிழாவை எடுத்து உரைநூலை ஆணையின்மேல் சிறுப்பர் திரு. கணக்ராசா அவர்கள் இருக்ககளிலும் ஏந்திவரத்தேவார, வேத பாராயணத்துடை மங்களாவாத்தியங்கள் முழங்க, கல்விமான்கள் குழு, தமிழ்நடை நடந்து பண்டிதமணி அவர்கள் அரங்கை அடைந்து வீற்றிறுந்த காட்சி கண் கொள்ளாக் காட்சியாகும். இந்தப் பெருவிழாவினை ஈழத்தின் மூலை முடுக்கில் வாழும் தமிழ்மக்கள் ஒருவர் தவரூது வாடுவேலி மூலம் நிமிடத்திற்கு நிமிடம் நிகழ்ச்சிகளையும் பேச்சுக்களையும் கேட்டனர்; மகிழ்ந்தனர். நாட்டில் வாழும் மக்கள் எல்லோரும் பண்டிதமணியைப்பற்றி அன்போடு பேசவர். தெய்வமகன் எனக் கருதினர். பொருளாதார நிலையில் கூடினவரும் குறைந்தவரும் உற்சாகமுற்றனர்.

பேராதனைக் குண்றத்தில் ஒரு முருகன் கோயில் சமூத்தவர்களதும், மலைநாட்டுத் தமிழர்களினதும், பேராதனையில் கற்கும்

மாணவர்களின் தும் வாழ்வைச் சீர்படுத் தவும் அவசியம் என நன்கு உணர்ந்தனர். தமிழ்ப் பெருமகனுகைய பண்டிதமணி அவர்கள் கந்தபுராண தகாங்ட - உரையை இதற்கு எழுதி உதவியதை என்னில் என்னம் பூரித்தனர். வாழ்க்கையோடு பின்னியிருக்கும் கந்தபுராணத்தின் சாரமாகிய தகாங்ட உரைக்கு எடுத்த பெருவிழாவைத் தமிழ்த் தெய்வமாகிய முருகனுக்கு எடுத்த விழாவாக என்னில் உற்சாகம் உற்றனர். இதனால் ஆதரவாளர்கள் மிகுந்தனர். பணமும் குறிந்தது. ஒரு வருட கால எல்லையில் ஓர் அழகான குறிஞ்சிக்குமரன் கோயில் கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது. இந்த நல் விளைவுக்குக் காரணமாயிருந்தது பண்டிதமணியின் தகாங்ட உரையாகும்.

இதனைத் தொடர்ந்து 4-11-68 இல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலம் அவரின் கல்வி அறிவை மதித்து அவரைக்

கொரவித்துப் பரிசில் வழக்கும்பொழுது தோற்றிய காட்சி எவ்வரையும் ஈர்த்த தொன்றுகும்.

பண்டிதமணிக்கு

முருகன் அருளினாவை:

தமிழக்கும் கைவத்துக்கும் தொண்டாற்றுவதில் உற்சாகத்தைக் கொடுத்தார். அவரது பணிகளில் கந்தபுராணத்திற்கு உரை எழுதியதே அவரது வாழ்க்கையில் உண்ணத் பணியாகும். தமிழ்பேசும் உலகில் அவர் அன்பு மிக்க ஒருவர் என்று கற்றேரூரும் கல்லாதோரும் மதித்து வருகின்றனர்; அவரின் மேன்மையும் தொண்டும் ஒங்கி வளர் குறிஞ்சிக்குமரன் அவருக்கு மிக நீண்ட வாழ்வை அருளி அவரின் சுகத்தையும் மனப்பலத்தையும் பேணி அவர் தன் சைவத்துமிழ்த் தொண்டை மேலூம் மேலூம் வளர்ப்பதற்கு அருள் புரிவாராக.

வகுப்பு கலாநிதி

(பண்டித த. வெதநாயகி அவர்கள்)

'வகுப்பு' என்னும் பதம் தமிழில் இலக்கியம் என்று சொல்லப்படும். நாம் அடைய வேண்டிய பொருள் எதுவோ அது நம் வகுப்பும் ஆகும்.

எங்கள் கலாசாரம் காட்டும் வகுப்பும் பிரமம் எனப்படும் முக்கள் முதல்வரே. 'பிரமம் ஒரு திருமேனி கொண்டு முருகன் என்று வந்தது' எனக் கந்தபுராணங்கூறுகின்றது. பிரமம் தனது தொல்லைத் திருமுகம் ஆறும் கொண்டு நின்று முருகனைத் தோற்றியது என்றும் அது கூறுகின்றது. பிரமத்தினின்றும் முருகன் தோற்றினால் என்பது பொருள். பிரமம் முக்கட் செல்வரே என்று வேதம் தெளிவாகி கூறுகின்றது.

வகுப்பும் ஆவது பிரமமே என்று முன்டகம் கூறுகின்றது.

தனுர் - கருவித் - வெளபநிஷ்டம் மகாஸ் ரம்

சரம் - ஹயுபாஸா - நிசிதம் ஸந்தயீத / தத்பாவ

- கதே சேதஸா வகுப்பும் ததேவா சுரம் ஸோமய வித்தி

சித்தம் அழியோனே! உபநிஷத்தி லுள்ள மகா அஸ்திரமாகிய (ஓங்கார) வில்லை எடுத்து உபாசணையால் கூர்மை பெற்ற (உன்ஜீவனுகிய) அம்சைபத் தொடுத்து பிரமம் பாவணை நிறைந்த சித்தத்தால் அதை இழுத்து அந்த அகாரப் பிரமம்மாகிய வகுப்பத்தில் வயமடையக் கெலுத்துவாய்.

புறநாலூறு 'முக்கட் செல்வர்' என்று எவரைக் கூறுமோ அவரே வட மொழியில்

விருபாகூர், தரியம்பகர் எண்பட்டுவார். அவரே பரமேசுரர். அவரே சிவபெருமான்.

நம் செயலெல்லாம் ‘பரமேசுவரப் பிரதியார்த்த’ மாயிருக்க வேண்டும் என்பது விதி.

‘அரன் றன் பாதம் மறந்து செய் யறங்கவெல்லாம் விண் செயல்’ என்று சிவஞானசித்தியார் கூறும்.

அவனருளால்லது ஒன்றையுஞ் செய்யாராதலீச் சாதி க்கும் பொழுது, “நம் செயலற்றிந்த நாம் அற்ற மின் நாதன் தன் செயல் தானே யென்றுந் தீபற்” என்பது சித்திக்கும்.

“பேயான்றுந் தன்மை பிறக்கு மளவுமே நீயொன்றும் செய்யாமல் நில்” என்று திருவருட்ட பயன் கூறுவது சாதிக் கும் முறையாகும்.

‘நாம் சிற்றறிவு சிறு தொழில் உடையேம் ஆதலால், முற்றறிவு முற்றுத் தொழில் உடைய கடவுளை வணக்கி அவருடைய திருவருள்வசமாய் நிற்பின் அன்றி பாவ புண்ணியங்களை உள்ளபடி அறிதலும், பாவங்களை ஓழித்துப் புண்ணியங்களைச் செய்தலும் நம்மால் இயலாவாம்’.

—நாவலர் நீதிவாக்கியம்.

நம் சிவபுண்ணியப்பயனாக உதித்து வாழ்ந்து வரும் வகுப்பு கலாநிதி - பண்டித மணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்-பண்டிதர் ஜூயர் - மிகவுயர்ந்த பிறப்பின் ரெச்பது மேன்மேலும் ஒளிசிறந்து வருகின்ற அவருடைய ‘ஒளிநெறி’ யொழுக்கத்திலே அறியப்படும்

‘பணியுமாம் என்றும் பெருமை’

‘சிறுமை அணியுமாம் தன்னை வியந்து’

‘பெருமை’ யின் பெருமையைத் தெளிவாகத் தரிசித்தற்கு, ‘சிறுமை’ தன்னை வியந்து அணிவதைக் கூர்ந்து நோக்கவேண்டும்.

நம் வகுப்பு கலாநிதியைத் தந்த தந்தையார் பரமான்மாவாகிய முக்கட்செல்வர் என்னும் வகுப்பத்தைப் பற்றி

யாதும் பேசாத பாகை யாதாயினும் அது மிலேச்ச பாகையே என்ற அறிவு நிரம் பிய பெருந்தகையார். அதனால்கேரூ இவர் இவ்வாறு வகுப்பு கலாநிதியாகி ஒளி விரிக் கிண்ணுர். நம் வகுப்பு கலாநிதியார்,

‘உன்னாவு தெல்லா முயர்வள்ளல் மற்றது தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து’

என்னும் இரகசியத்தைய ஏற்ற மேதை’ ஆகிய மதுகையுள்ள தம் தந்தையாருடன் வசித்தவர். ‘உலகறிச்டடு’ உடையராகிய உரையாசிரியர் ம. க. வேறு பிள்ளையும் அவர் புதல்வர்களுக்கு குடிய உத்தமமான குழலீச் சரீரச் சுற்றுமும் அன்புச் சுற்றமும் அறிவுச் சுற்றமுமாகப் பெற்று வளர்ந்தவர். அந்தச் சுற்றமோ ஞானம், கல்வி, நேயம், சரீர இயல்பு என்பவற்றால் நாவலரோடு சம்பந்தம் மிக்கது. அச் சுற்றத்தைப் பிரியாமலே நாவலர் வித்தியாசாலையிலே நாவலருடைய தமையார் புத்திரராகிய ‘மணேஜர்’ எண்பட்டும் கைலாசபிள்ளையும் நாவலருடைய மாணுக்கர் குமாரசாமிப் புலவருமாகிய ‘இரண்டு மனுஷர்கள்’ தரும் ஒளியிலே குடிகொண்டு அந்த உத்தமோத்தமமான ‘வகுப்பு’ ச் குழலிலே அந்நியமாகி முனிபுத்திரராகி ஆசாரம் நிரம்பி வாழ்ந்து வளர்கின்றார்.

‘தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும் முவர் தமிழும் முனிமௌழியும் - கோவை திருவாசகமுந் திருமூலர் சொல்லும் ஒருவாசகம் என்று’

உணரும் உணர்வாகிய வகுப்பத்தின் இயல்பு அங்கே அவருக்குப் புலனுகின்றது: இனி, அவருக்கு என்ன குறை! முக்கட்செல்வர் என்னும் வகுப்பும் இந்த ஒருவாசகத்திலே பிரகாசிக்கின்றதே.

திருவள்ளுவநாயனார் அருளிய திருக்குறளை யாரும் மறுக்கமாட்டாமல் இடர்ப் படுகின்றார்கள். நாயனார் ‘மறை’ பொருளாக எத்தனையோர் கருத்துக்களைத் தமிழிலே தம் வாய்ச் சொல்லியிலே ‘குறித்தது கூறுகைக் கொள்ள’ வல்லவர்களுக்கு மாத-

திரம் புலனுகும்படி சேமஞ்செய்திருக்கிறார். அவர் வெளிப்படை குறிப்பு இரண்டினாலும் அருளிய கருத்துக்கள் இப்பொழுது கிடைக்கக் கூடிய வேதம் பகுதிகளை ஆராய்ந்தாலும் அங்கே காணக்கூடியதாயிருக்கும்.

‘திருநாண்மறை முடிவு’ வேதம் உபநிடதம் ஆகமம் சித்தாந்தம் ஆகிய வற்றை உணர்த்துகின்றது. திருநாண்மறை முடிவும் முனிமொழியும் வடமொழியில் உள்ளவாக உள்ளன. மற்றையனதமிழில் உள்ளன. தமிழிலுள்ளவற்றை நன்கறிந்ததனாலே, தமிழிலுள்ள சித்தாந்தத்தையும் அறித்தவர்கள் வடமொழியிலுள்ள வேத முதலியவற்றை உணர்த்தவரேயாவர். ‘தேவர் குறனும் பாட்டும் திருக்கோவையார் குறிக்கும் கூடிய ஆகிய பரமான்மாவையே காட்டி நிற்பது.

நம் கூடிய கலாநிதியின் உத்தமோத்தமமான பிறப்புயார்வு, அவருடைய பின்னைப் பருவத்துச் சூழலின் உயர்வு, ‘கற்ககஷ்டற் கற்பவை’ என்றபடி கிடைத்த கல்விச் சூழலின் உயர்வு, இடையீடில்லாமல் நற்சார்பு பெற்ற புனர்வீத்தின் உயர்வு என்பவைகளை இயன்றவாறு உணர்த்தப்படுகின்றனவே இத்துணையும் கூறியவை.

இப்பொழுது அவர் ஆசாரிய கூடிய நீர்ம்பி நிற்கிறார். கூடியத்துடன் அந்நியமாய் நிற்கிறார். அவர் கல்வியினாலே, சிந்தனையினாலே, சர்வீர இயற்கைத் தூண்டுதலினாலே, நல்லொழுக்கத்தின் பழக்கம் ஆகிய ஆசாரத்தினாலே கூடியத்தையன்றி வேறெதனையுந் தீண்டவேண்டாத உயர்ந்த நிலையிலே நிற்கிறார். வருந்தித் தவஞ் செய்யாமலே கூடியம் அவருக்கு ரஸமாகிவிட்டது. கூடியத்தைப் பிரியாமலிருத்தற்கு உபகாரமான பிரமசரியம் என்னும் உயர்ந்த ஒழுக்கமும் அவருக்குத் தித்தித்தது - சித்தித்தது.

கூடிய... சம்பந்தமான... சிவசம்பந்தம் அவரிடம்... பிரகாகிகிறது... ‘கூடிய’ மே அவருக்கு ரசம் - சுவை. சுவைப்பித்தலே

இலக்கியம் கற்பித்தல் என்றும், ஆசிரியன் சுவைத்தலே இலக்கியம் கற்பித்தலிலுள்ள இரகசியமான முறை என்றும் கூறுவர். உயர்ந்த இலக்கியங்களிலே கணிந்த அனுபவம் நிரம்பியவர் இவர்.

முண்டகத்திலே நாம் கண்ட கூடியமே எல்லாரும் காணும் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ களிலே தலைசிறந்தவராக இவரை விளக்கச் செய்கின்றது.

ஆன்மாக்களின் நிலை வேறுபாட்டிற்கேற்ப அவற்றின் கூடியமாகனும் வேறு வேறுபிருக்கும். அவையெல்லாம் சோபானமாய் - ஒரு தொடரில் ஒன்றினாலும் நிற்கிற நிதி - வைதிகம். குரிய பூசை குரிய கூனப் பிரிதி செய்தவின் வழியே ‘பரமேசுரப் பிரீதியர்த்த’ மாயிருக்கும். ‘கணவற்றெழுது தெழுதல்’ வழியே ஒருத்தி ‘பரமேசுரப் பிரீதி’ செய்து ‘கூடியஸ்யலகூடியம்’ என்று சொல்ல நிற்கும் விருபக்குருடைய பிரீதியைப் பெறுவாள்.

நம் கூடியகலாநிதி, முடிவான கூடியம் - ‘ஸத்யஸ்ய ஸத்யம்’ - பரமாத்மா - பிரமம் - விருபாகூர் - ‘முத்திமுதல்’ என்று விரித்து விளக்கப்படுவதாகிய ‘ஒரு வன் என்னும் ஒருவன்’னை - ‘ஒன்றென்றால்’றைத்தழுவி அதனாற் றழுவப்பட்டு நிற்கிறார். அவர் நமக்கு கூடிய புருஷர் - ‘ஆதர் சபுருஷர்’ ஆகிறார். நாம் அவரைப்போல ஆகவேண்டும். அவருடைய வழியே சென்று விருபாகூருடைய திருவடித் தாமரையை அடைவோமாக.

இவர் நமக்குக் குருவாய் இருக்கிறார்.

‘அதிகமாகவேனும் அற்பமாகவேனும் ஆன்மா உய்யும் வழிக்கு உரியதை அறி வித்தவணையும் குரு என்றே நினைத்தல் வேண்டும்’. -நாவலர் வசனம்.

நம் கூடிய கலாநிதி வாழ்க. நாம் அவரைத் தரிசித்து, சிந்தித்து, பார்த்துப் பார்த்து வாழ்வோமாக.

விருப்பாக்கர், பரமேசவரர், மகாதேவர், சிவபெருமான் நமக்கு அதி சீக்கிரத்திலே முத்தி நெறி அறிவித்து, தமிழ்டம் 'ஸ்ரத்தீர்த்து' அன்புதந்து ஆண்டருஞ்சு.

* * *

'இங்குணர்வினி உள்ளடங்கி உள்ளத்தில் இன்பொடுங்கத் தூங்குவர்மற் றேதுண்டு சொல்' - திருவருட்பயன்.

'துறந்தார்க்குத் துப்புரவுவேண்டி மறந் தார் கொல் மற்றை யவர்க் டவம்' - திருக்குறள்.

ஞானிகளைப் பேணுதற்காகத் தாம் 'ஞான பாதத்தை' மறந்தாரோ! ஞான பாதத்திலே நிற்க முடியாதவர்கள் ஞானிகளுக்கு வேண்டுவன் செய்து அவர்கள் வழிப்படுவார்களாக.

* * *

'கடவுளும், புனர்வீயபாவமும், சுவர்க்கந்தகமும், மறுபிறப்பும், முத்தியும் உண்டென்னும் உண்மையை ஒரு போதும் மறக்கலாகாது.' -

-நாவலர் நீதி வாக்கியம்.

பாடஞ்சொல்லி ஆட்கொண்ட பெருமை பண்டிதமணிக்குரியது

(சி. தில்லைநாதன் பெருந்தலைவர் இந்து மாணவர் சங்கம் பேராதனை)

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் கொரவிப்பது ஈழத்துத் தமிழ் மரபினைக் கொரவிப்பதாகும். நாவலர் மரபு என்றும் கந்தபுராண மரபு என்றும் இன்று பேசப்படுவனவற்றைப் புரிந்து தனி சிக்க விரும்புவோர் நாடவேண்டியது பண்டிதமணியினையே யாரும். வரண்முறையாகத் தமிழ் பயின்ற அக் கல்விமான் பழையையிற் காலான்றி நிற்பதோடுமையாது புதுமைக்குத் திசைகாட்டித் திகழ்கிறார்.

நாவலரிடமுா் வித்துவசிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடமும் பாடம் கேட்ட ம. க. வேற்பிள்ளைஅவர்கள் பண்டிதமணியின் அயல்வீட்டு உறவினராக வாய்த்தார். அவர் மகன் மகாவிங்கசிவம் பண்டிதமணியின் பால்ய நண்பர். சன்னகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரிடமும். நாவலர் வேற்பிள்ளை ஆகியோரின் மாணவரான கைவாசபிள்ளையிடமும் புதுச்சேரியில் வாழ்ந்த காலத்தில் 'வித்தகம்' என்ற பத்திரிகையினை நடாத்திய கோபபாய்ப் பண்டிதர் ச. கந்தையாபிள்ளையிட

மும் வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளையிடமும் பண்டிதமணி பாடம் கேட்டார்.

மேலே குறிப்பிட்டவர்கள் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களிலும், சைவசித்தாந்தத்திலும் துறை மூழ்கியவர்கள். அவர்கள் அத்தனை பேருடைய அறிவாற்றலும் பண்டிதமணியிடம் சங்கமித்தன. பண்டிதமணி என்ற ஓர் ஆணமை அவர்களுது அறிவாற்றலை யெல்லாம் செம்மையாய்க் கிரகித்துக் கொண்டது.

பண்டிதமணியின் கட்டுரைகளைப் படிக்கும் போது பல வேளைகளில் எமக்கோர் ஆசங்கை தோன்றும். எம்மை வசிகிரிப்பது அவர் கூறும் கருத்துக்களா அல்லது அவற்றை அவர் கூறும் முறையா என்பதுவே அதுவாகும். அது பண்டிதமணியின் உள்ளத்தில் உண்மை ஓளி உண்டான் சிறப்பு. அவ்வொளி அவரது வசன நடையிலும் தவழ்கிறது. சிறு சிறு வசனங்களிற் காத்திரமான கருத்துக்களைப் பவனிலிடும் பண்டிதமணியின் ஆற்றல் இலேசிற் கைவரத் தக்கதன்று.

பல்கலைக்கழக ஆசிரியர்கள் பண்டிதர் கணை மதிப்பதிலிலே என்றதொரு குறை பல விடத்தும் வெளியிடப்படுவதாகும். ஆனால் பல்கலைக்கழகத்தில் என் தமிழ் ஆசிரியர்களாய் வாய்த்த பேராசிரியர்கள் கூலஞ்சென்ற க. கணபதிப்பிள்ளை, காலன்சென்ற வி. செல்வநாயகம், க. வித்தியா எந்தன், அ. சதாசிவம் ஆகிய அனைவருமே பல சுத்தர்ப்பங்களிற் பண்டிதமணியினைப் புகழ்ந்து பாராட்டிப் பேசியமையினையான் அறிவேன். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு விழாவிற் பண்டிதமணிக்கு கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கப்பட்டதை யொட்டி உரை நிகழ்த்திய பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பண்டிதமணி கௌரவிக்கப்பட வேண்டியவரைப்பதை நின்டகாலமாகவே வற்புறுத்தி வந்தவராவார். பண்ணிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பல்கலைக்கழகப் பட்டமளிப்பு வைபவம் நிகழவில்லையென்பதும் மனம் கொளத்தக்கது.

பண்டிதமணியின் தலைசிறந்த நூலான சுந்தபுராணம் — தக்காண்ட உரையினை வெளியிடும் பேறு பேராத்மணப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்கத்துக்கு வாய்த் தது. அதனைச் சாத்தியமாக்கியவர் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் தொட்டாற்றுவதிலே தாகமிக்கப் பேராசிரியர் வைத்தியக் கலாநிதி அ. சின்னத்தம்பி ஆவார். அப் பெருஞ்செயலைப் பற்றிப் பண்டிதமணி ‘இப்பதிப்பின் உயிர்நாடியாய் அமைந்த வர்கள் பேராசிரியரும் வைத்தியகலா நிதியமாகிய திரு. அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள்; அவர்களின் வள்ளன்மை வான் சிறப்பைச் சேர்த்தது.’ என்று தனக்கே உரித்தான் பாணியிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தக்காண்ட உரைப் பிரதிகளை யானை மேலேற்றி மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க, வளாக விதிகளில் உலாவெடுத்துப் பல்கலைக்கழக மண்டபத்தில் 1967 ஆம் ஆண்டு வெளியிட்டு வைத்த சிறப்பு நூல் வெளியிட்டுத் துறையில் ஒப்பற்றதாகும். அதனைக் கண்டு வியந்த சிங்களப் பேராசிரியர் க. தெற்றியாராசி ‘பதின்மூன்றும் நூற்றுஒன்டில் பராக்கிரம்பாகு மன்னன் ‘பூஜா

வளி’ என்ற நூலை யானைமேலேற்றித் தம்பதெனியா வீதிகளிற் கொண்டுசென்று விழா வெடுத்தபின் அத்தகைய தொரு நிகழ்ச்சி இன்றே நடைபெறுகிறது! என்று பாராட்டினார்.

திருநெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையிலே முப்பது ஆண்டுகளாகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராய்த் திகழ்ந்தவர் பண்டிதமணி. அவரது சிடர்களை ஆயிரக்கணக்கான கல்விமாண்கள் பெருமை பாராட்டிக் கொள்கிறார்கள். பல நூல்களையும் பல நூறு கட்டுரைகளையும் அவர் வெளியிட்டிருக்கிறார். இன்று யாம் சமுத்துத் தமிழ்மரபு சமுத்துத் தமிழ் இலக்கியம் என்றெல்லாம் பெருமையோடு பேசுமுடிகிறதென்றால் அதற்கு அத்திபாரமிட்ட பெருமையிற் பண்டிதமணிக்கு கணிசமான பங்குண்டு.

ஐந்தாம் வகுப் போடு கல்வியை நிறுத்திவிட்டு ஒட்ட முனைந்தவர் பண்டிதமணி. ஆனால் கல்வி அவரை விடவில்லை. விடிடல் வைத்தே மடக்கிக் கொண்டது அதன்பின் ஆராசிகாதலொடு அவர் கல்விக்குப்பின் சுற்றினார். இன்று அறிவு அவரைச் சுற்றி விணங்க அவர் பிரகாசிக் கிறார்.

பண்டிதமணி என்ற சைவில் அள்ளிப்பருக வாய்த்தவர்கள் அதன் இனிய நீரினைத் தமிழ் உலகுக்குப் பொதுவுடையையாக்க முன்வரவேண்டும். அவருடைய கட்டுரைகள் யாவும் தொகுக்கப்பட வேண்டியது மிகவும் அவசியமாகும்.

பண்டிதமணிமிது ஒரு சூற்றும் சுமத்தாமல் விடுதலும் சாலாது. அவரது புறமைக்கு அவர் இன்னும் பல நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழையும் சைவத்தையும் எம் நாட்டிலே துவங்கிடச் செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

தக்காண்ட உரையினைப் பார்த்தவர்களிடம் பண்டிதமணி தன் ஆற்றலைக் கரத்தல் இயலாது. தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் இன்னும் பல்லாற்றுனும் தொட்டாற்ற அவருக்கு நீண்ட ஆயுனும் ஆரோக்கியமும் அருளவேண்டிக் குறிச்சிக் குமரணைப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

தமிழ்மொழிக்கும் இளத்திற்கும் கிடைத்த கொரவம்!

திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள்

பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இலங்கைச் சர்வகலாசாலை கெளரவப்பட்டமளிப்பது, பண்டிதமணியைக் கெளரவிப்பது மாத்திரமல்லாமல் தமிழ் மொழியையும், தமிழ் மக்களையும் கெளரவிப்பதாகும். இதற்கு முன் இலங்கைச் சர்வகலாசாலை சிலருக்கு, சிறப்பாகச் சிங்கள மொழியில் பாண்டித தியம் படைத்தவர்களுக்கு கெளரவப் பட்டங்கள் வழங்கியுள்ளது. ஆனால் தமிழ் படித்துத் தமிழ்மூலம் தொண்டு புரிந்த ஓர் அறிஞருக்குக் கெளரவப் பட்டம் வழங்குவது இதுவே முதன்முறையாகும்.

பண்டிதமணி இளைப்பாறிய பெர்முது வெளியிடப்பட்ட மணிவிழா மலரில் பண்டிதர் காட்டபொ. இரத்தினம் அவர்கள் அச்சந்தர்ப்பத்தில் ‘பண்டித மணிக்குக் கெளரவப்பட்டம் வழங்குவதற்கு ஒரு தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் இல்லையே’ என்னும் குறையை வருத்தத்துடன் தெரிவித திருந்தார்டு பண்டிதர் அப்பொழுது எடுத்துக் காட்டிய குறையை இப்பொழுது இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் நிவர்த்தி செய்து விட்டது.

தவமுடையோர்:-

பண்டிதமணி அவர்களின், வாழ்க்கையை நோக்குமிடத்து அவர்கள் தவமுடையார்களென்பது புலப்படுகின்றது. அவர்கள் கல்வி பயின்ற குழல், ஆசிரியராகப் பண்டிதர் வாய்த்து இடம், அவருக்குக் கிடைத்த சுகாக்கள், நன்பர்கள் முதலியனவெல்லாம் தவமுடையார்க்கே கிடைக்க கூடியவையாம்.

பண்டிதமணி நாவலர் காவீய பாடசாலையில், சுன்னுகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடத்தும், நாவலரின் தமையனுரின் மகன் ஸ்ரீமத் த. கைவாசபிள்ளையிடத்தும் கல்வி கற்கக் கிடைத்த பேறு பெரும் பேரூரும். குமாரசுவாமிப்புலவர், அக்காலத்தில்தமிழ் நாட்டிலும், சமுதாட்டிலும் தலைசிறந்த புலவராக மதிக்கப்பட்டவர். வடமொழி தென்மொழிகளில் வல்லுஞராய், சொல்லாராய்ச்சியில் தமக்கு ஒப்பாரும் மிக்காரு மில்லாதவராய் விளங்கியவர். திரு. கைவாசபிள்ளை மூலம் நாவலரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அறிந்ததோடு, நாவலரின் இலட்சியங்களையும் நன்கறிந்து கொண்டார்.

பண்டிதமணி திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டது இன்னுமொரு சிறந்த பேரூரும். அங்கிருந்து பல நூற்றுக்கணக்கான ஆசிரியர்களுக்குத் தமிழ்நிலையும், இலக்கிய ரசனையையும் ஊட்டக்கூடிய வாய்ப்புக் கிடைத்தது. இப்பணியைப் பண்டிதமணி எவ்வாறு சிறந்த முறையில் செய்தார் என்பதை நான் முன்குறிப்பிட்ட மலரில் அருணந்தி அவர்கள் கூறியிருப்ப திலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். ஒரு மாணவனின் குரல் பண்டிதமணியின் குரல் பேரல் மாறிவிட்டதைக் கண்ட திரு. அருணந்தி, தன் வியப்பைப் பின்வருமாறு வெளியிட்டுள்ளார். ‘ஆண்டுகள் இரண்டு னுள் ஒரு மாணவனுடைய குரலும் பேசக் கோலமும் அவ்வாறு மாறுவதற்கு ஏது வாயிருந்த எங்கள் பண்டிதமணி அவர்களின் ஆற்றல், அறிவு, அன்பு, ஆதரவு ஆகிய நற்பங்கள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்

ததான் செவ்விய தனிமையை, குண சிலத்தை, நன்குணர்ந்து பேருவகை கொண்டேன்.

சகாக்கள்:-

பண்டிதமணிக்குக் கிடைத்த சகாக்களும் நன்பர்களுமான மயிலிட்டி திரு. சுவாமிநாதன், ஸ்ரீ பொ. கைலாசபதி, டாக்டர் சிவப்பிரகாசம், திரு. வே. நடராசா, திரு. த. இராமநாதபிள்ளை சாதாரண மனிதரல்லர். சிறந்த அறிவாளிகள். இவர்களுள் ஸ்ரீ. பொ. கைலாசபதி அவர்களை உலகச் சிந்தனையாளர்களுள் ஒருவராகப் பண்டிதமணி மதித்தனர். இவர்கள் சேர்க்கையினால், மேல்நாட்டு இலக்கியங்களைப் பற்றியும் தத்துவ சாதத்திரம் பற்றியும் நன்கறிந்து கொண்டார்.

சௌகாசிரிய கலாசாலையில் விரிவுரையாளராக இருந்த காலத்தில் ஒரு காவிய பாடசாலையையும் நடத்தி வந்தார். இக்காவிய பாடசாலையில், உயர்தர இலக்கியம், இலக்கணங்களும் சம்ஸ்கிருதமும் கற்பிக்கப்பட்டன, இங்கு சம்ஸ்கிருதம் கற்பித்தவர் பிற்காலத்தில் மிகவும் புகழ் பெற்ற சிதாராம சாஸதிரியார் ஆவர். இக்காவிய பாடசாலையில் படித்தவர்களிற் கிலர் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் நடாத்திய பண்டித பர்ட்சைக்குத் தோற்றி அதில் சித்தியெய்திப் பண்டிதராயினர். இதுபோன்ற ஒரு பணியைப் பண்டிதமணியின் மாணவருள் ஒருயரான பண்டிதர் செ. துரைசிங்கம் நெடுங்காலம் வைத்தில்லவர் வித்தியாலயத்தில் நடாத்தி வந்தார்.

ஆசிரியகலாசாலைக்கு வெளியிலும், தமது சொற்பொழிவுகள் மூலம் தமிழுணர்ச்சியையும், தமிழ்றி வையும் வளர்த்து வந்தார். ஆரம்பத்தில் இச்சொற்பொழிவுகள், கலைப்புவர் நவரத்தினம் அவர்கள் முயற்சியால் தாபிக்கப்பட்ட கலாநிலையத்தில் நடைபெற்றன. முதலில் கம்பராமாவணம் பற்றியும் பின்

ஏர் சமுத்துப் புலவர்களான சின்னத்தம் பிப் புலவர், முத்துக்குமார கவிராயர், சோமசுந்தரப் புலவர் பற்றியும் சொற் பொழிவாற்றினர். யாழிப்பாணப் புலவர் களைப்பற்றிப் பண்டிதமணி பேசியவற்றைக் கேட்டோர், அவற்றை ஒரு பொழுதும் மறக்க மாட்டார்கள் கலாநிலையத்தில் சின்னத்தம்பிப் புலவர் பற்றிய சொற் பொழிவைக் கேட்ட ஹஷ்டி பேரின்பநாயகம் வேலெழுரு சந்தர்ப்பத்தில், வாலி பர் மகாநாட்டில் முற்றவெளியில் விசேடமாகப் போட்ட பந்தரில் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் அதே பொருள் பற்றிப் பேசச் செய்தார். மூன்று மணி நேரத்திற்கு மேல் பண்டிதமணி பேசியதை மக்கள் ஆடாமல் அசையாமல் கேட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அக்காலத்தில் பண்டிதமணி பேசியவற்றை ஒவிப்பதில் செய்திருந்தால், என்றென்றும் பிரயோசனப் பட்டிருக்கும். ஆனால் நாம் ஓர் அரிய சந்தர்ப்பத்தை இழந்து விட்டோம்.

பண்டிதமணி, வாழ்க்கையின் பிற்பகுதி யில், சமயத்துறையில் அதிகம் ஈடுபாடு கொள்ளத் தொடங்கினார். கலாயோகி ஆளந்தக் குமாரசுவாமியின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்டதுபோல், பண்டிதமணியின் வாழ்க்கையிலும் ரசானுபவம் பிரமாநுபவத்தை நாடச் செய்தது. முன்னர் கம்பரசனையில் ஈடுபட்டிருந்தது போல், பின்னர் கந்தபுராணத்தைத் துருவித்துருவி ஆராய்ந்தனர்: இதன் பயனாக கந்தபுராணத்துக்காண்டத்துக்கு ஒரு பேருரை கண்டுள்ளார்கள்.

இப்பொழுது பண்டைய ரிஷிகளைப் போல் ஒரு பர்னை சாலையிலிருந்து கொண்டு, மெய்ப்பொருளைச் சிற்றித்தவணைமிருக்கிறார்கள். மக்களுக்கு வழி காட்ட வேண்டியிருப்பதால், உலக விவகாரங்களையும் கவனித்து வருகிறார்கள். இவற்றுக்கு மேலாக எம் போன்றவர் எழுதுவனவற்றையும் படித்துத் தமது கருத்துக்களைத் தெரிவித்து வருகிறார்கள். இவர்கள் போன்ற ஒருவர் நம் மத்தியில் வாழக் கிடைத்தது நாம் செய்த புண்ணியமாகும்.

பண்டிதமனி இலக்கியத் துறையிலும் சமயத்துறையிலும் ஆற்றிய பணிகளைக் கொரவிப்பது பொருத்தமானதே. ஆனால் அவர்கள் இப்பொழுது பட்டம் பதவி கருக்கப்பாறப்பட்ட நிலையிலிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் தமக்குக் கிடைத்த கொரவும் தமிழ் மொழிக்கும் தமிழ்ப் புல

வர் பரம்பரைக்கும் கிடைத்த கொரவும் என என்னிப் போலும் அதனை ஏற்க இசைந்துள்ளார்கள். இதற்காக அவருக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள் கிறோம். தமது கடமையை இப்பொழுது செய்ய முன்வந்த இலங்கைச் சர்வகலர் சாலையைப் பாராட்டுகிறோம்.

HONOUR TO A TAMIL SCHOLAR

— S. Ambikaipakan

The confirment of an honorary degree on Pandithamani Kanapathipillai is a unique occasion in the history of the University of Sri Lanka, for this is the first time that such a degree is being conferred on a Tamil scholar educated purely on traditional lines. This is not only an honour conferred on the great scholar but also an honour conferred on the Tamil Language and the Tamil people of Sri Lanka. Pandithamani represents all that is best in Tamil and Hindu Culture.

Pandithamani had the singular privilege of being educated in the classical school founded by the Champion Reformer of the Hindus, Srila Sri Arumuga Navalar. The Head-master of the school at the time Pandithamani studied there, was the great Tamil scholar, Chunnakam Kumaraswamy Pulavar and the manager was Mr. T. Kailasapillai, a nephew of the great Navalar. Both the Head-master and the Manager had come under personal influence of Navalar and were able to transmit his ideals to their students. Kumaraswami Pulavar was a great scholar in Tamil and Sanskrit and was considered then the greatest

living authority on Tamil Etymology. He helped in the preparation of the Tamil Dictionary by Wyman Cathiravetpillai, father of the Tamil leader Mr. C. Balasingham and himself published a dictionary of words found in Tamil Literature.

After completing his studies at the classical school, he sat for the Pandit examination of the Madurai Tamil Sangam and was successful in it. He was one of the first three to pass this examination from Sri Lanka, at that time, the other two being Pandit Mylvaganam, who later became Swami Vipulanandar and Pandit Rasaiyanar.

With all his Tamil learning he had to undergo a period of training in order to become a teacher. While at the Training College he taught classical Tamil Literature and Grammar to his fellow students.

As soon as he completed his training he was appointed Lecturer in Tamil at Saiva Training College, a college founded by the Hindu Board of Education for training Hindu Teachers.

With this appointment began his long career of service for the cause of Tamil Language and Literature and Hindu Religion. As a lecturer at the Training College he developed a distinct style of approach to Tamil Literature which endeared him to his students. At the end of the course, his students acquired a command of the Tamil Language and a lasting taste for good literature.

He also conducted a classical school in the premises of the Training College on the lines of the school where he had studied. Here classes were held in classical Tamil Literature and Grammar and Sanskrit. Some of the students who studied here became Tamil Pandits by passing the Pandit examination held by the Jaffna Oriental Studies Society.

Outside the college he gave popular lectures on Tamil Literature to an ever widening audience. He lectured on the Kamba Ramayana and on the Jaffna poets like Sinnathamby Pulavar. He had a sweet voice and introduced an element of drama into whatever he

spoke and these helped to keep the audience spellbound. Once at one of the sessions of the Jaffna Youth Congress he spoke on Sinnathamby Pulavar for long three hours, and the audience which ran into thousands, heard him in pin-drop silence, captivated by his skilful delivery.

Later in life he became deeply interested in religion and spent his time in the study of Saiva Sastras, Puranas and devotional Literature. During this time he made a deep study of Kanthapuram which deals with the exploits of Lord Muruga in his campaign against the Asuras. As a result of this study he wrote a commentary on one of the sections of the Purana called Dakshna Kandam and it is interesting to note that this book was released under the auspices of the Hindu Students Society of the then Peradeniya University.

Like the Rishis of old he now lives in a cottage thatched with cadjan—a Parna Salai—contemplating on the eternal verities of life.

தர்மம் திருவருளின் குறிப்பு. கர்மங்களுக் கெல்லாம் அடித்தளம் தர்மம். காமியங்கள் பலன் கருதியவைகள். அவற்றைச் செய்யும்போது பல துண்பங்கள் நேரிடும். துண்பங்களைப் பொருள் செய்யாது அடித்தளமான தருமத்திற் கண்ணயிருத்தல் வேண்டும். பலன் தானே வரும். நின்காமியஞ் செய்யாமலிருக்கமாட்டாமையாற் செய்வது; பலன் கருதாதது.

மட்டுவில்தனில் ஒரு முகில் ஏழந்தது

‘சொக்கன்’

(கலி விருத்தம்)

1. மட்டுவில் தனிலொரு முகிலே முந்தது
தொட்டிட வாழியிற் ரேயு முன்னது
கட்டிய சிறுதுணி யோடு மெங்கனும்
பட்டியைப் போல்விளை யாட வார்ந்ததே.
2. வித்தகக் கல்வியில் விழைவ தற்கிலை
அத்தனை அறிந்திட வார்வ மொன்றிலை
எத்தனை குறும்புக ளௌண்ண வாகுமோ?
அத்தனை புரிந்தத ஏகவை சென்றதே.
3. எட்டொடு பத்தெனு மாண்டு மெய்திடக்
கட்டிய வாசைகள் கரைந்து கல்வியி
விட்டமு முற்றந்த இளைய மாமுகி
வெட்டியே யறிவிளை யெய்தவெண் ணிற்றே.
4. நாவலர் கோனன்று நாட்டும் பள்ளியிற்
காவல ராய்த்தமிழ் கற்ற மேதையர்
ஏவரும் போற்றிட விருந்த பேரினை
மேவியே விருந்தெனத் தமிழை மாந்திற்றே.

(எண்கீர்க் குழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்)

5. நாவலரின் தமையனுக்கு மகனுய்த தோன்றி
நற்பள்ளி முகாமையராய்த் திகழ்ந்த செம்மல்
ஒவியம்போ வழகர்ச்சிவப் பழமே யான
உயர்ந்ததிருக் கைலாய பிள்ளை யோடு
தாவருநற் றமிழ்தெய்வச் சங்க தத்திற்
றலைமைபெறு சுன்னுக்கு குமார சாமிப்
பாவலருங் கடலாகக் கல்வி யூட்டப்
பண்டிதரா யோங்கிற்றப் பால மேகம்.

(கலி விருத்தம்)

6. கோவை யாசிரி யர்கலா சாலையிற்
பாவை யள்ளிப் பருகவைத் தக்கவி
மேவு நன்மகா விங்க சிவமெனுந்
தாவு நீள்கடல் தங்கித் தரித்ததே.

(எ. சி. நெ. ஆசிரிய விருத்தம்)

7. வாதமொடு கண்டனமா மிடிமு முக்கி
வளர்ச்சவையா மிலக்கியத்து யின்னல் யின்னிக்
காதலோடு சைவமெனு மிரவி முன்னர்க்
கவிந்துநீ ராவியாய் மாறிப் பின்னர்ப்
போதமுற் றுசிரியர் கலாசா லைக்குப்
புகழ்சேர்க்கத் திருநெல்வே லிக்கு மேலாய்ச்
சிதமுறப் பொழிந்துதமி மாசா ரென்னுஞ்
செந்நெல்லை விளைவித்துச் சிறந்த தன்றே.

(கலி விருத்தம்)

8. ஆழி யுண்டநீர் செந்தமி முந்தநீர்
வீழ வீழ விழைந்தவிம் மேகமும்
ஆழி யிற்பெரி தானச முத்திரம்
ஆழ வேதவ மாற்றி யிருந்ததே.

(நேரிசை வெண்பா)

9. பேராழி ஞானம் பிறங்காழி ‘வைஸ்’ ஐயா
சிராழி தன்னைச் சிறப்புடனே – காராழி
யாகும் வினையொழிக்க அன்போ டினைந்தின்ப
மேகமா யிற்றே விரைந்து.

(அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரிய விருத்தம்)

10. நாவல ஞகிய வாதவன் மேலெழு
நாகக் கொடியோரைத்
தாவியே வீழ்த்திநற் சைவசித் தாந்தத்தைத்
தாங்கிடு நன்மேகம்
ஆவியை அப்பெரு மானிடை வைத்திடு
மழகிய தமிழ்மேகம்
காவிய நாயக ஞகிய பண்டித
கணபதிப் பின்னோயதே.

(கலி விருத்தம்)

11. தனக்கென வோர்நடை தக்க வந்நடை
மனக்கொள மதிநல மாட்சி யுற்றவர்க்
கிணிப்புற வழுதென விசைந்த நன்னடை
வனப்புற வ்மைத்ததிவ் வள்ளன் மேகமே.

(எ. சி. க. நெ. ஆசிரிய விருத்தம்)

12. அந்நடையி லணிபெறவே யமைத்த நூல்கள்
அருந்தமிழ்க்கு விருந்தாக வமைந்த தம்மா!
பன்னரிய இலக்கியத்தின் திறத்தை யெல்லாம்
பகர்கின்ற கட்டுரைகள் பலவே யம்மா!
மன்னுபுகழ்த் தட்சகாண் டத்திற் கென்று
வகுத்தவுரை நூண்மாட்சிக் கிணையே தம்மா!
இன்னுமுள கருலூல மினாத்தென் நெம்மா
வியம்புவதற் கெளிதோவன் றரிதே யம்மா!

(கலி விருத்தம்)

13. பேச்செ னுங்கலை பெற்றவிம் மேகத்தின்
வீச்சி னிற்றமிழ் விந்தையு ரூப்பெறும்
பாய்ச்சுஞ் சொற்கணை பாய்ந்திடப் பெற்றவர்
காய்ச்சி ரும்பின் கதியினைக் காண்பரே.

(எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

14. மெல்லெனச் சொற்கள் பிறந்திடும் பின்னர்
விரைந்துமே யாற்றெழுமுக் காகிக்
கல்லையுங் கனிவித் துயர்ந்திடு மேனி
களிநடங் கொண்டிடுங் கருத்தைச்
சொல்லிடும் போதில் நகைச்சுவை தோன்றுங்
கேட்பவர் வயிறுபுண் னுவர்
அல்லிடை யொளியா யறிவினைப் பொழியும்
அஃதொரு புட்கலா வர்த்தம்.

(கலி விருத்தம்)

15. மணியென விம்முகில் மன்னு செந்தமிழ்க்
கணியென அளித்துள அரிய சிந்தனைப்
பணியினைப் போற்றிய பலரும் பண்டித
மணியென உரைத்ததால் மாண்பை யற்றனர்.
16. பணிவு நேர்மை பரிவுசெந் தன்மையும்
அணிக ளாக வமைந்தவிம் மாமுகில்
இணையி லாப்பணி யாற்றிக் கலாநிதி
யணையப் பெற்றமை யார்க்குமா னந்தமே.

(எழுசிரக கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்)

17. சமுத்துத் தமிழ் ரியற்றிய தவத்தா
விங்குவந் துதித்தவிம் மேகம்
சமுத்தி லமைந்த பல்கலைக் கழகம்
இன்புட னளித்தபட் டத்தால்
ஆழத்தான் நோக்கி விதற்குமே பெருமை
அதற்கிலை யிதனைநா முணர்ந்து
வாழத்தான் நாங்கள் வாழ்த்துவோ முகிலே!
வாழிநீ வாழிபல் லாண்டே.

கலாநிதியே!
பல்லாண் டின்புடன் வாழுகவே!

ஆசிரிய விருத்தம்.

தண்டமிழ்க் கடலி னமுதுண்டு
சகல கலாவல்லி தாம் களிக்கத்
தரணியில் வாழும் பலவுலவோர்
சந்ததம் போற்றும் முதுபுலவோய்!

கண்டெனப் பாகெனக் கனியுமின்சொல்
கருத்தி லுதிக்க அருத்தியுடன்
கற்றேர் பலரும் மெச்சநனி
கழறுஞ் செஞ்சொற் பெரும்புலவோய்!

கொண்டல்போ லின்பம் பொழியுமின்சொல்
குவலயத் துள்ளோர் நனி சுவைக்கக்
கொழுந்தமி ழின்ப மூற்றெறுக்கக்
கொள்ஞும் பலகட் ஞேரப்புலவோய்!

பண்டித மணியே! பாமணியே!
பலகலை மணியே! நாவலர் தம்
பண்பார் மணியே! கலாநிதியே!
பல்லாண் டின்புடன் வாழுகவே!
சுபமங்களம்!

பண்டிதர் செ. சிவப்பிரகாசம்

பண்டிதமணி அவர்கள்

‘சம்பந்தன்’

‘நல்லை நகர் ஆறுமுக நாவல்’ ரவர் களையே ‘நாவலர்’ என உலகு கொண்டு போற்றியது. அங்குனமே இலக்கிய கலா நிதி, பண்டிதமணி அவர்களை, ‘பண்டிதர்’ என்று அது கொண்டு போற்றியது; போற்றுகிறது.

பண்டிதர் — மெய்யணர்வடையவர். மெய்—என்றும் பொய்யாதது; இறை. ‘உபாதிகளில் இலங்கும் சமசீரான நித்திய மான உண்மையைப் பார்ப்பதால், இருக்கிறவர்களைப்பற்றியோ இறந்தவர்களைப் பற்றியோ கலங்காதவர் பண்டிதர்.

‘தவிர்க்க முடியாத தேககர்மத்தை, ஆன்மாவாகிய எனக்கும் அதற்கும் சம்பந்தமில்லையென அகர்மமாக நிகழ விடுகிற வர், தேக்கரீமத்தைச் செய்யாதிருத்தலும் கர்மமே என்பதை அறிந்து சகல கர்மங்களையும் செய்தும் செய்யாதவராக அமைந்தவர் பண்டிதர்’.

‘கடைசிச் சாதனமாகிய கர்மயோக மும் அதன் விளைவாகிய சாங்கியமும் வேறால் என்ற தெளிவுள்ளவர் பண்டிதர்’.

‘நாயினிடத்திலும், நாயை உண்பவளிடத்திலும் யானையினிடத்திலும் பசுவினிடத்திலும், வித்யா வினய சம்பளன்று பிராமணைனிடத்திலும் சமதிருஷ்டி உள்ளவர் பண்டிதர்’.

இங்குனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா, ‘உபாதியைப் பொருள் செய்யாது உபாதியில் இலங்குவது போல இலங்கும் ஆன்மத்து வத்தைச் சமசீராக நோக்கும் இயல்பினர்’ ‘பண்டிதர்’ எனப் பேசுகிறார்.

சல்வர நியதியாக அமைந்த கொடிய ‘தொப்பு’ நோய் கணந்தோறும் வதை செய்துகொண்டிருக்க, ‘இது என் பாக்கியமே’ என்பவர் பண்டிதமணி அவர்கள்.

அன்று, கற்க வேண்டியவற்றைக் கற்றவராகவும், சாதுரியவர்ணனைகளைச் செய்யும் கவிஞராயும் சொற்களைப் பிளந்துணரும் வண்மையுடையவராயும், யாவரையும் நற்செயலிற் செலுத்துபவராயும் அறிவுடையவராயும் புலவராயும் விளங்கினார்.

பொய்யை வெறுத்தார், பொய்யை ரைச் சாடினார், அப்போதெல்லாம் கொடி போன்ற இனிய ஒளினிடும் அவரது தோற்றம் மலைபோன்றதாய் கடத்தத்கரியது போன்ற பண்பைப் பெற்று ஒளிரும்.

கற்பவை கற்ற அவர் அதன்வழி நிற்கும் காலம் தொடர்ந்தது. அர்ஜூனனுடைய பக்குவம், எங்குனம் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைப் பரியச் செய்ய உபதேசம் நிகழ்ந்ததோ அங்குனமே இவர் பக்குவமும் ஐநகாதி முனிவர் வழி தவமாகி வந்த மகான் கைலாசபதி அவர்களைப் பரியச் செய்து உபதேசத்தை நிகழச் செய்தது.

மகான் கைலாசபதி அவர்களது உபதேசமும் வாழ்ந்து காட்டிய சாதுசங்க அனுபவமும், புலன் விடயங்களை ஆராய்ந்து தெளிந்து, காணப்பட்ட கானற்சலம் நீரன்று எனக் கண்டவன் மீண்டும் அது புலனுகவும் உதாசினமாக இருப்பதுபோல, காணப்படுகிற நாம ரூபப் பிரபஞ்சத்தில் சமசீராக ஒளிரும் இறையின் வியாபகத்தை எல்லா நேரமும் ஆளுகிற பண்டிதராக அவர் அமைந்தார்.

புலன்விடயங்களின் உதாசினம் ஏற்பட்டதன் விளைவாக மனமானது அசுத்தத் தினின்றும் மீண்டு தன் சொந்த இயல்பாக ஆமைய முடிந்தது, இந்த நிலைகைவல்யமானதன் பலனுக எஞ்சிய பிராரத்தத்தை அனுபவிக்கும் எல்லா நேரங்களிலும் அவரால் ஆன்மாவாக அமைய முடிந்தது.

அவர் ‘பண்டிதர்’

மாண்பின் வசப்பட்டு மாண்பியைக் கடந்த பண்டிதன் அர்ஜானன், மாண்பியை வசப்படுத்தி அவதரித்தவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன். அவன் பண்டிதமணி. மாண்பியைக் கடந்த நிலையில் இருவரும் வேறால்லர். எனவே பண்டிதரும் பண்டிதமணியும் சொல் வேறுபாடே.

இலக்கிய கலாநிதி என்ற விருது, பண்டிதமணி அவர்களுக்கு, வைதேகியை ஆழு செய்ய ஒரு மலரைச் சூடியது போன்றதே.

தமிழ் தூந்து பண்டிதமணி

ச. பரந்திருப்பிங்கம் ஆசிரியர், அளவெட்டி அருணேநதயக் கல்லூரி

தமிழ் தந்த தாமோதரனூர் சி. வை: தாமோதரம்பிள்ளை அவர்கள், தமிழ்த் தாத்தா டாக்டர் உ. வே. சாமிநாதை யரவர்கள், 'செல்லரித்ததுளையன்றி மெய்ப் புள்ளி விரலாத' பழைய ஏடுகளில், அழிந்து கொண்டிருந்த தமிழை அச்சு வாக்கனமேற்றிப் புத்து யிர் கொடுத்த பெருமை, மேற்குறிப்பிட்டவர்களையே சாரும். அவர்கள் பணி அரும்பணி. செயற் கரிய செய்தவர்கள் அவர்கள். டாக்டர் உ. வே. சா. இல்லாவிட்டால் சங்க இலக்கியங்களை நாம் காணவும் முடியாமற் போயிருக்கலாம். தாமோதரனூர் வாழ்ந்திலரேல் 'களவியல் என்னுதவிற்கு வெளின் தமிழ் நுதவிற்று' என்ற மகாவாக்கியம் பொதிந்துள்ள இறையனார் களவியலுரை எம்மனோர்க்குக் கிட்டாமற் போயிருக்கலாம். அந்த அளவில் அவர்கள் பெரியவர்கள்.

ஆனால் அந்நால்கள் கிடைத்தும் என! அந்நால்களிற் பேசப்படும் உண்மைப் பொருளை - அவற்றிற் கூறப்படும் அகத் தமிழ், புறத்தமிழ் களவு, கற்பு என்ற பதங்களின் சரியான பொருளை உணர்த்தினவர் யாருமுண்டா? 'களவியல்..... தமிழ் நுதவிற்று' என்ற தொடருக்கு நக்கிரைதேவரிடம் தான் விளக்கம் கேட்க வேண்டியிருந்தது. ஆயிரம் ஆயிரம் ஆண்டுகளாக எந்த உரையாசிரியராவது அந்த முடிச்சை அவிழ்த்தாரில்லை. "அறம் பொருள் இன்பம் வீட்டடைதல் நாற்

பயனே." என்ற குத்திரத்துக்கும், உண்மைப்பொருள் விரித்தாரில்லை. 'உரையெல்லாம் பரிமேலமுகன் தெரித்த உரையாமோ தெளி' என்று புலவர்களாற் போற்றப்பட்ட பரிமேலமுகர் என்ன சொன்னார். 'ஏண்ப்பொருளுமின்பழும் போலாது அறன் இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன்றனையும் பயத்தலான் அவற்றின் வலியுடைத்து' என்றும் 'இல்லறத்தின் வழிப் படுவெவாய் பொருளின்பங்களுள், இருமையும் பயப்பதாகிய பொருள்' என்றும் 'இம்மையே பயப்பதாகிய இன்பம்' என்றும் ஒன்றிலொன்றைத் தாழ்த்தி மிகச் சாதாரண பொருள் செய்து போயினார்: 'முப்பாவில் நாற்பால் மொழிந்த புலவன்' என்றும் 'அறன்றிந்தேம், ஆன்ற பொருளரிந்தேம். இன்பின் திறன்றிந்தேம், வீடுதெளிந்தேம்' என்றும் சங்கச் சான்றேர் போற்றினரே: இந்த வரிசையிலுள்ள இன்பம் என்பது இம்மையே பயக்கும் சிற்றின்பம் தாட்டினி தமிழின்பம் என்பது வெறும் சொல்லமுகும் அணியழுகும் கவியழுகும் தானே? ஆழ்ந்து சிந்திப்போர்க்குக் கைகொடுப்பார் யாருமில்லை.

1950 ஆம் ஆண்டு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 'தமிழ்' பற்றிப் பின்வருமாறு பேசினார்:

"அன்றெரு நாள் யுத்த முனையில் அர்ச்களனுடைய களவு வெளித்தது.

கிருஷ்ண பரமாத்மா காட்டிய உண்மை யைத் தொடரவும் அவனுல் முடியவில்லை. தொடராமலிருக்கவும் முடியவில்லை. ஒரு புறம் தெய்வமென்பதோர் சித்தம் - கிருஷ்ண பரமாத்மா. மறுபுறம் சுற்றுமென்னுந் தொல்பசைக் குழாங்கள். பதி ஒரு புறம்; பாசம் ஒரு புறம். அன்பு பிரிநிலைப் பட்டுக் கிடக்கின்றது. இரு பக்கத்தையும் பிரிய முடியவில்லை.

வள்ளிநாயகிக்கு முருகனைத் தொடராமலிருக்கவும் முடியவில்லை; பழகிய தினைப்புனத்தை - வளர்த்த வேடவரை மறக்கவும் முடியவில்லை. அன்புக் கயிற்றில் ஹாசலாடினான்.

இந்த வள்ளிநிலைக்கு - இந்த அர்ச்சனை நிலைக்கு, களவுநிலை என்று பெயர். முன் னும் பின்னும் நோக்கும் நிலை.

பிறப்புக்கள் தோறும் செய்துவைத்த தவவிசேடத்தினாலே, அறிவு விசாரங்களினாலே, ஒருவனுக்கு அந்தக்கரணங்கள் தூய்மைப் பட்டு அறம் கைவரலாம், 'மனத்துக்கண் மாசிலஞ்சுதல் அனைத்தறண்'. அறம் கைவந்தவன் மனித வாழ்க்கையில் - ஆத்மீக வாழ்க்கையில் 25 கல் தூரம் நடந்தவன் ஆகிறான். அவன் மேலும் நடக்க நடக்க 'பொருள்லவற்றைப் பொருளென்றாலாரும் மருள்.' அவனை விட்டு நீங்குகின்றது, வாழ்க்கையில் 50வது கல்லை அனுகூகின்றான். இந்த நிலையில் தொடர வேண்டிய பொருள் எது? விடவேண்டிய பொருள் எது? என்பது அவனுக்குத் தெரிகின்றது: அறம் பொருள் கைவந்தவனுகின்றான். அவனுக்குப் பொய் மெய் தெரிகின்றது. ஆனால் மெய்யென்றறிந்ததைத் தொடரவும், பொய்யென்றறிந்ததை விடவும் முடிகிற தில்லை. 'பொய்கெட்டு மெய்யாதல்' என்தன்று.

வாழ்க்கை வழியிலே அறம் பொருள் கைவந்து ஜம்பதாவது எல் முடிவிலே அப்பாலும் நடக்க முயறுபவனுக்கு, மேலும் ஒரு காலைத்தூக்கி வைக்கிற தருணத்திலே - இந்தக் களவு நிலை - அன்புக் களவு முளை - அவன் வாழ்க்கையில்

முளைத்து விடுகிறது. இந்த முளையை நல்ல நிழல் செய்து, பாலை தாக்காமல் - வெஞ்சிருந்தாக்காமல், கண்ணுங் கருத்துமாய்ப் பாதுகாக்க வேண்டும். முளை சந்தே நிமிர்ந்து ஒரு தளிர் விடலாம். அத்தளிருக்கு உடன் போக்கு நிலை என்று பெயர். பிரிநிலைப் பட்டுக் கிடந்த அண்பிலே பெரும்பாகம் ஒரு முகப்பட்டு பொய்யுலகை உவர்த்து, மெய்யுலகை முகஞ்செய்கிற நிலை. உடன் போக்கு நிலையின் முதிர்ச்சிக்குக் கற்பு நிலை என்று பெயர்.

அர்ச்சனன் ஒரு நாள் கண்ணப்பர் ஆனான். கண்ணப்பர் பொய் உலகை உதறி மெய்யுலகத்தைத் தொடர்ந்தார். பொய்கெட்டு பெய்யானார். அர்ச்சனன் நிலையாகிய களவு நிலை, அடுத்த பிறப்பில் கற்பு நிலையாயிற்று. காய் கனியாவது போலக் களவு நிலை ஒருநாளைக்குக் கற்பு நிலையாகும்.

'கற்பெணப்படுவது களவின் வழித்தே'. இக்கற்பு நிலைக்கு மற்றொரு பெயர் இன்ப நிலை. இது வாழ்க்கை வழியில் எழுபத் தைந்தாவது கல்: நூறுவது கல் வீடு - பந்தங்களை விடுதல், வாழ்க்கை வழி வீடு சேர்வதாயிருத்தல் வேண்டும். அதாவது அறியாமைகளைச் சுடுகிற - நீறு செய்கின்ற இடமாயிருத்தல் வேண்டும்.

கற்றதானாய பயன் - வாழ்க்கைவழி - அறம் பொருள் இன்பம், வீடு, இவை அருப்பு மலர் காய் கனிகள். ஒன்றிலிருந்து ஒன்று முதிர்ந்து நடப்பவைகள், மனிதன் அடைய வேண்டியவைகள். அறம் பொருளுக்கும், இன்ப வீடுகளுக்கு மிடையிலே தான் ஒரு உயர்ந்த மனிதனுக்கு - வாழ்க்கை வழியில் நடப்பவனுக்கு, களவு நிலை முளை கொள்ளுகின்றது, களவு நிலை தான் மனிதன் அடையற்பாலது. அதை அடைதல் என்றால், அறமும் பொருளும் கைவருதல்: அவை கைவந்துவிட்டால் இன்பத்தை அடைவதில் - வீடு சேர்வதில் சந்தேகமேயில்லை.

மனிதன் களவை அடையக் கடவன்: களவென்றால் அறம் பொருள் இன்பம்

நான்கின் மத்தி—நான்கின் சருக்கம் களவு. ஒருவனுடைய வாழ்க்கை களவை நோக்கிச் செல்லல் வேண்டும். பொய்யை விடவும் மெய்யைத் தொடரவும் ஆயத்தமாதல் வேண்டும், அப்பால் அவன் களவிலிருந்து விடு நோக்கிச் செல்லுவான்.

வையத்து வாழ்வாங்கு வாழும் மனிதனின் வாழ்க்கை வழியின் மத்திய புள்ளி—புருடார்த்த குருத்துவ மையம்—களவு,

இந்தக் களவிலேதான் பரிசுத்தமான தமிழ்—அகத்தமிழ் ஆரம்பிக்கின்றது, களவு புள்ளியிலிருந்து இன்பமாய் வீடாய் நடக்குந் தமிழ் அகத்தமிழ்; களவை நோக்கி அறமாய்ப் பொருளாய் வருந் தமிழ் புறத்தமிழ். இரண்டன் சருக்கம் களவு தமிழ். களவு தமிழ் என்றால் களவை நோக்குந் தமிழுமாம், களவிலிருந்து அப்பால் நோக்குந் தமிழுமாம்.

ஆக வே தமிழ் என்னுதவிற்கும் வெளின் களவு நுதவிற்று—முன்னும் பின்னும் நோக்குகிற அன்புக்களவு. தமிழர் என்று சொல்லிக் கொண்டிருப்போரெல் வோருந் தமிழரல்லர். மனிதன் தமிழனுதல் வேண்டும். எவனுடைய நடை களவை நோக்கி நடக்கின்றதோ மேலும் நடக்குமோ அதாவது எவனுடைய வாழ்க்கை மெய்ப்பொருளையும் பொய்ப்பொருளையும் பிரித்தறிந்து மெய்ப்பொருளை நாடுகின்றதோ அவன் தமிழன்.

இவை பண்டிதமனியின் ஆய்வுரையின் சாரம். பேச்சின் பொருளை உற்று நோக்கிய வண்ணமிருந்தவர்கள் ‘கூடவின் ஆய்ந்த ஒண்டிந்தமிழ்’ என்று தமிழ் போற்றப்பட்டதன் இரகசியத்தை அறியக் கூடியதாக இருந்தது. இப்படியொரு வியாக்கியானம் எந்த நூலிலும் கண்டறியாதது. சங்கசௌங்கிரேஷன்றி வேறொரும் நினைக்க முடியாதது. உமிக்குத்திக்கைவருந்தல் போல் சொல்லாராய்ச்சி

களும், பொருளாராய்ச்சி தவிர்ந்த பிற ஆராய்ச்சிகளுந்தான் இப்பொழுது நடப்பவை. கலாநிதிப் பட்டம் பண்டிதமனிக்கு எம்மாத்திரம்! ‘சங்கச் சாக்ரேஜ்’ என்னுலே தகும்.

பண்டிதமனி தமிழை மாத்திரமா உலகுக்குத் தந்தார்? தமக்கு அந்தத் தமிழை அறியத்தந்தவர் யார் என்பதை யும் உலகு அறியத் தந்த பெருமை அவருக்கே யுரியது. தருமம் என்னெரு பொருளாது, ‘இந்தப் பூமி சிவனுய்யக்கொள்கின்ற ஆறு’!! ‘பேதித்து நம்மை வளர்த் தெடுத்த பெய்வனோ!’ ‘உண்டிருந்து வாழ்வதற்கே யுரைக்கின்றீர் உரையீரே!’ ‘நிறுத்துவதோர் குணமிலான்.’ ‘ஒடிமீன்கென ஆடல் பார்த்திருப்பவன்.’ ‘நூற்புணர்ப்பு’ என்றின்னேரன்ன அருமந்த தொடர்களைத் தமக்குத் தொட்டுக் காட்டியவர் உப அதிபர் திரு. பொ. கைவாசபதி என்பார்.

‘மோனமென்பது ஞானவரம்பு’ என்பதற்கு இலக்கியமாகத் திகழ்ந்தவர் திரு. பொ. கை. அவர்கள். அவரிடம் தான்முகந்தவற்றைத் தனக்கேயுரிய தவிநடையில் பேசியும் எழுதியும் விளக்கியவர் பண்டிதமனி அவர்கள். அவரிடம் பெற்ற வைரமனிகளுக்குப் பட்டந்திட்டி மெருகு கொடுத்து மிளிரச் செய்தார். பண்டிதமனி அவர்கள் நேர்யால் உடல் நலிந்து நடைகெட்ட இந்த நிலையிலும், அத்துவிதம் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டேயிருக்கிறார். சுவாசிக்கக் கண்டப் பட்டுக்கொண்டிருப்பார். கண்டவுடன் தமக்கு வந்த புதிய சுருத்துக்களைச் சொல்லத் தொடங்குவார். நோய் எப்படியோ ஒதுங்கிவிடும். அறிவாராய்ச்சியில் அவருக்குள் ஆராமையும் ஈடுபாடும் இருந்தவாறு! அவர் இன்னும் பல்லாங்கு வாழ்ந்து தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்பட எவ்வாம் வல்ல எம்பிரானை வேண்டுவோ மாக:

நேர் முகப் பரீட்சை நடக்கிறது

ஆசிரியமணி ஆர். ரி. சுப்பிரமணியம்

கலாநிதி பண்டிதமணி அவர்களைப் பற்றி பத்திரிகைகளிலோ, சஞ்சிகைகளிலோ எழுத எனக்குப் பயம். அவரைப் பற்றி எழுத என்ன அறிவுத் தகமையுண்டு. இதனால் இற்றைவரை நான் அவரைப் பற்றி எழுதவில்லை. இன்று நான் என்னைப் பற்றி எழுதலாம் என்று துணிந்தவிட்டேன்.

நான் சங்கத்தானை கைவப்பாடசாலையில் மூன்றாம் வகுப்புவரை படித்துவிட்டுச் சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரியில் எனது கல்வியைத் தொடர்ந்தேன். தமிழில் பேசி னால் அக்காலத்தில் குற்றப்பணம் கட்டவேண்டும். இதனால் நான் என் தந்தையும் தாயும் பேசிக்குலாவிய தமிழ் மொழியைப் பாடசாலையில் மறந்தேன். கல்லூரிப் படிப்பும் முடிந்தது. காற்சட்டை உத்தி யோகமும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே என் விடமுள்ள ஆங்கில அறிவை நம்பி 1938ல் திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலைக்கு விண்ணப்பித்தேன். எழுத்துப் பரீட்சையில் 10வது ஆள். கைவலித்தியா விருத்திச் சங்கத்தில் நேர்முகப் பரீட்சை நடக்கிறது. (கந்தபுராணம் பற்றியும் கேட்பார்கள் என்று சிலர் கூறியபடியால் ‘வேதக்காட்சிக்கு...என்ற பாட்டைப் படித்து உரையையும் தெரிந்துகொண்டு போயிருந்தேன்’)

‘புராணம் ஏதாவது படித்திருக்கிறாரா? ‘உபஅதிபர் கேட்டார், ‘அமாம்; கந்தபுராணம் திருவிளையாடற் புராணம்’ என்று சுத்தப் பொய் கூறினேன். ‘வேதக்காட்சியை நினைத்துக் கொண்டே பாடவும் நான் தயார். ஆனால் ‘கந்தபுராணம் பாடியது யார்’ என்று அந்த மனிதர் கேட்டார். ‘வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் அவர்கள்’ என்று விடையிருத்தேன். ஏனோ தெரியாது எல்லாரும் உரக்கச் சிரித்தாஸ்கள். நான் சிரிக்கவில்லை. சிரிப்பு வரவழியில்லை.

அப்போது ஆபத்துக்கு உதவும் நோக்குடன் பண்டிதமணி ஐயா கேட்டார் (என்னைத் திருத்தட்டும் என்ற நோக்குடன்) “உமக்கு வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் இயற்றிய நால்கள் வேறு ஏதாவது தெரியுமா?” என்று,

எனக்கு கச்சியப்பர் என்ற பெயரே தெரியாதபடியால், “எனக்கு வில்லிபுத்தூர் ஆழ்வார் பாடிய நால் ஒன்றுதான் தெரியும், அது அந்தக் கந்தபுராணம்” என்றேன். மீண்டும் பவத்த சிரிப்பு. இப்படி இன்னும் பல விரைவில் அந்த நேர் முகப் பரீட்சை எனக்கு முடிந்தது.

ஆனால் நான் கலாசாலைக்குச் சேரும் பேற்றை — இல்லை — இரண்டு வருட காலம் பண்டிதமணி என்ற தமிழ் மேகம் பொழிந்த மாரியில் நனையும் பேற்றைப் பெற்றேன்.

மாதிரிப்பாடம் என்ற கண்டன பாடம் ஒன்றில் ஒரு மாணவ ஆசிரியன் ‘மணங்கமழ் குழலாய்! நின் மைந்தனை அரவு தீண்டி’ என்ற பாடலை அழகாகப் படித்து இதமாகப் பாடத்தை நடத்தினான். பாடம் முடிந்தது. எல்லாச் சகமாணவர்களும் ‘நயப்புரை’ கூறிப் பாடத்தைப் பாராட்டினர்.

கணம் பண்டிதமணி அவர்கள் என்னை அழைத்தார். ‘பாட்டு ஒரேசிராகை— (Monotonous) தொண்டொண்டப்பாக அமைந்திருந்தது’ என்று தொடங்கி அக்குவேறு ஆணி வெருகக் கண்டித்த யான், சுற்றில் ‘பாடத்தெரிவு படுபிழை’ என்று சாடினேன்:

“வாசனையுடைய கூந்தலையுடைய பெண்ணே” என்று விளித்து “உன்மகனைப் பாம்பு தீண்டிற்று” என்று எந்த மூடன் பாடுவார். அப்போது அந்த

மாணவன் குறுக்கிட்டுப் புலவரின் பெய் ரைக் குறிப்பிட்டான்.

“புலவர் பிழையாகப் பாடினால், நாளைக்கு உலகைத் திருத்தும், ஆசிரியராகிய நாழுமா அப்பாட்டைத் தெரிந்து இளம் பிள்ளைகளை மண்ணாக்க வேண்டும். குற்றம் குற்றமே” என்றேன் நான்.

மறுநாள் பண்டிதமணியிடம் புலோலி திரு. க. இராமநாதபிள்ளை B. A. (Lond) திரு. க. இராமுப்பிள்ளை வந்து ஏதோ உரையாடிக் கொண்டிருந்தனர். தற்செயலாக அவ்விடம் நான் போக நேர்ந்து விட்டது.

அப்போது திரு. இராமநாதபிள்ளை ‘சப்பிரமணியம் எனது மாணவன் - எப்படித் திறமை காட்டுகின்றன?’ என்று

பண்டிதமணியைக் கேட்டார். திரு. இராமுப்பிள்ளையும் என்னை 3ம் வகுப்பில் படிப் பித்ததாக நினைவுட்டினார்.

“திறமை காட்டுவதாவது பழைய புலவர்களைக் கூட உங்கள் மாணவன் விட்டு வைக்கவில்லை. அரிச்சந்திர புராணத்தைக் கிழிக்க நின்றான் உங்கள் நவீன நக்கிரன்” என்று கூறி ஷி சம்பவத்தையும் சொன்னார்.

‘எனக்கும் கொஞ்சம் “திமிர்” வந்தது. என்னைப் போன்ற கசாமுலங்களை உத்தம ஆசிரியர்களாக்கிப் பல்லாயிரக் கணக்கான இலக்கிய மேதைகளையும், சமயிகளையும், சைவ உலகையும், நிறுவிய குருமுர்த்தியின் போன்னடிகளை வணங்கித்தலை சாய்க்கின்றேன்.

வணக்கம்.

தமிழ் வளர்க்கும் பண்பாளர்

ஓழுக்கமெனும் விழுப்பமதால் உயர்ந்தனை நீ
எனக்சிலரும் உளத்தே தோன்றும்
அழுக்ககற்றிக் கொண்டமையால் உயர்ந்தனை நீ
எனக்சிலரும் அறிவென் கின்ற
முழுப்பொருளைப் பெற்றமையால் உயர்ந்தனை நீ
எனக்சிலரும் மொழிவா ரேனும்
பழுத்ததமிழ்ப் புலமையினால் நின்சிறப்பை
அளந்தறிந்து பகர்ந்தார் இல்லை.

சமயமெனும் பெருங்கடலுள் மூழ்கிழளும்
அமைதிகொஞ்சம் சால்பின் மிக்காய்
அமையுமூயர் இலக்கியமாம் அழுதுதனை
உண்கின்ற அறிவுத் தேவ,
நமதினிய நாட்டினுக்கும் மொழியினுக்கும்
நலன்விளைக்கும் நலன்கள் வாய்ந்தாய்
இமயமதாய் சாகரமாய் இரும்புலவர்
தொழுவிளங்கும் இயல்பின் மிக்காய்

அக்கால இலக்கியங்கள் அனைத்தையுமே
ஆய்ந்தாய்ந்து கற்ற தோடே
இக்கால இலக்கியத்தும் இனியவற்றை
வரவேற்றே ரசிக்கும் பண்பா
எக்கால வல்லுநரும் ஏற்றிடவே
உண்மையிலி இனிதாய் ஈவாய்
தக்கோர்கள் தொழும்மணியாம் மன்னுகண
பதிப்பிள்ளை என்னும் நல்லாய்

சமூத்தின் தவப்பயனே தமிழாம் மாதின்
எழில்காண விழிக்குதவும் எழிலி போல்வாய்
ஏழிசையாய் விளங்குகின்ற இறைவன் பாதம்
எப்போதும் தியானிக்கும் பேறு பெற்றூய்
நாளௌல்லாம் ஆண்டவளின் நோக்கம் தன்னை
நாடிவரும் அன்பருக்கே விளக்கும் நல்லாய்
வாழியநீ அவனருளால் தமிழ், சை வத்தை
வளர்க்கவெனப் புவித்தலத்தே வந்த பண்பா

சங்கரூற் பரவைதனிற் கபிலன் பாட்டாம்
தனிமுத்தின் ஒளிச்சிறப்பை நின்றன் நாவால்
இங்குநாம் கேட்டிடத்தான் செவிபெற் ரேமா
இல்லையெனிற் கம்பனைனும் கவிவல் லோவீன்
தங்கநிகர் காப்பியத்தின் கருத்தும் தேனும்
கற்பனையும் கலந்ததனி அமுதப் பேச்சை
இங்குன்பாற் கேட்டிடத்தான் செவிபெற் ரேமா
இன்னுமே நாம்அதனை அறிந்தோம் இல்லை

கந்தவேள் புராணத்தின் கலாசா ரத்தைக்
கணியாக நாமெல்லாம் உய்யத் தந்தாய்
பந்தமே அகற்றிஇறை பாதம் சேர்க்கும்
பயனுக்க் சமயக்கட் டுரைகள் தந்தாய்
சிந்தனைக்குப் பெருவிருந்தாய்க் கற்றேர் போற்றும்
சிறப்புறுசை வத்தின்சிந் தனைநால் தந்தாய்
இந்தவை குள்ளவரை நின்னுக் கங்கள்
இருக்குமென நாம்அறிந்தோம் மணியே வாழி!

சமூத்துத் தமிழ் இயக்கவாதி

கலாநிதி, பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

— கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம் —

சிரேட்ட தமிழ் விரிவுரையாளர், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம்

ஸ்ரீவழூரீ ஆறு முகநாவலரவர்கள் சென்னை முத்தமிழ் விளக்கம் அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடுவித்த திருக்கோவையாருரைப் பதிப்பிலே ‘தமிழ்ப்புலமை’ பற்றிக் கூறி யிருக்கிறார்கள். அக்கட்டுரை ஆறுமுகநாவலர் பிரபந்தத்திரட்டிலும் மறுபிரசரங்கண்டது. அக்கட்டுரையிலே,

“தமிழ் கற்றவர்களை நடுவுநிலைமையின் வழுவாது பர்க்கை செய்து, அதில் வல்லவர்களேன் நன்கு மதிக்கப்பட்ட வர்களுக்கு அவரவர் தகுதிக்கேற்ற பெயரும் சின்னமும் கொடுக்கும் சபையார் இக்காலத்தில் இல்லாமையால், தமிழ்க் கல்வியில் வல்லவர்களும், வல்லவர்களல்லாதவர்களும் ஒப்ப மதிக்கப்படுகிறார்கள். அதனால், நமது தேசத் தாருக்குத் தமிழ்க் கல்வியில் விருப்பமும் முயற்சியும் சிறிதாயினும் இலவாயின்”

என ‘அம்மொழியினும் இனிய நமது தமிழ்மொழி’ வளர்ச்சி குன்றி நிற்பதைக் கண்டு நாவலரவர்கள் வருந்தினார்கள்.

1877 ஆம் ஆண்டு திருக்கோணமலை குமாரநாயகர் அலங்காரம் என்ற செய்யூல் யாழ்ப்பாணம் இலங்கைநேச முத்திராக்காலையில் அச்சிடப் பெற்று வெளிப்போந்தது. அந்நாலாசிரியர் திரி கோணமலையைச் சேர்ந்தவரும் சுப்பிரமணியபிள்ளையின் புதல்வருமாகிய தமிழையாயின்லை என்பவராவர். அவர் பின்பு குமாரநாயகர் தோத்திரமாலை (1886), சித்திந்வெண்பா (1894) என்பவற்றை இயற்றியதோடு, சன்னகம் வரதபண்டித சிங் அமுதாகரத்தை 1892 இலே சென்னை

விக்டோரியா ஜாபிலி அச்சுக்கூடத்திற்பதிப்பித்தும் உதவியவராவர்.

குமாரநாயகர் அலங்காரத்திலே ஆசிரியர் பெயர் ‘வித்துவான் தமிழப்பயாப்பின்லை’ என்று இடப்பெற்றிருந்தது. ‘கல்வி விருப்பினன்’ என்ற பெயரிலே நாவலரவர்கள் இலங்கைநேசன் பத்திரிகையிலே,

“வித்துவானன்னும் பட்டமேற்றற்கு யோக்கியராகும் வண்ணங் கற்றற் பாலனவாகிய நூல்கள் எனவே அந்தநூல்கள் நீர் கற்றிருக்கின்றிரா? அவைகளிலே நீர் பர்க்கிக்கப்பட்டரா? பர்க்கித்தவர் யாவர்? பர்க்கையிலே சித்திபெற்றிரா? பட்டந் தந்தவர்யாவர்? பட்டப்பத்திரம் எங்கே? உமக்குப் பட்டம் நீரே படைத்திட்டுக் கொண்டரா? அப்படியாயின், இங்கிலிக்கப் புத்தகங்கள் சிலநாட் கைக் கொண்டு திரிந்தோரெல்லாம், பி. ஏ., பி. எல்டி, எம். ஏ. முதலிய பட்டங்கள் தமக்குத் தாமே படைத்திட்டுக் கொண்டு, இறுமாந்து திரியலாமே; பயன் என்னயோ! சிறுவரும் இகழ் தற்கிடனுமே! இங்கிலிசில் இப்படிச் செய்யத் துவீபவர் யாருமில்லையே! தமிழ்க் கல்வியொன்று பகிடிக்கிடன யிற்று! !”

என்று கேட்டார்,

சமூத்திலே சைவத்தையும் தமிழழையும் பாதுகாத்துத் தந்த நாவலர் பெருமான் வழியிலே சிந்தித்துச் செயலாற்றி உயர்ந்து நிற்கும் பண்டிதமணியவர்களுக்குப் பாராட்டு விழா எடுக்கப்பெறும் இம்மகோணதமான வேளையிலே நாவலரவர்

களின் முன்னைய கூற முசுக்கள் முந்திக் கொண்டு வந்துதிற்கின்றன.

நாவலரவர்கள் இல்லை; அதனால் இன்று கணக்கற்ற வித்துவாண்களும் பண்டி தர்களும் அறிஞர்களும் தமக்குத் தாமே பட்டமிட்டுக் கொள்ள முடிந்தது. உண்மையான தமிழ் வித்துவாமிசர் ஆங்காங்கே குடத்துள் விளக்காகத் தாம் பெற்ற பட்டத்தையும் மறந்து, மறைந்து வருகின்றார்கள். ஈழத்திலே தொல்காப்பியத்தை யும் நன்னாலையும் கரைத்துக் குடித்தவர் இல்லையா? சித்தாந்த விற்பன்னர் இல்லையா? கந்தபுராணம் கசடறக் கற்றவர்கள் இல்லையா? இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் சமூகத்திலே சாதித்தது என்ன? உண்மையான மரபுவழி வந்த தமிழ்க் கல்வி ஈழத்தில் மறைந்து விட்டதோ என்று நினைக்க வேண்டிய சூழல் உருவாக்க தொடங்கிறது. போதாததற்கு அரைவேகக் காடுகளின் அட்டகாசம் வேறு! இந்நிலையில் மரபுவழித் தமிழ்க் கல்வியின் உயிரைப் பிடித்துக்கொண்டு நின்றவர் பண்டிதமணியவர்கள்தாம்.

கலாநிதிப் பட்டம் பெறும் அளவிற்குப் பண்டிதமணியவர்கள் என்ன சாதித்து விட்டார்? இக்கேள்வியை மரபுவழி வந்த தமிழ் அறிஞர் தம்மைத் தாமே கேட்டு விட காண வேண்டும். இல்லாவிடில் தமிழ்க் கல்வி பற்றி நாவலரவர்கள் 1860 இலே கூறிப் நிலைமை தொடர்ந்து இருந்து கொண்டே வரவேண்டியிருக்கும்.

பதினேழு வயதிற்குப் பின்கு முறையாகத் தமிழ் படிக்கத் தொடங்கிய மட்டு வில் சி. கணபதிப்பிள்ளை, ஈழத்தின் ஜந்தாம் மதுரைத் தமிழ்க் கல்விப் பண்டிதராகி ஆசிரியர் பயிற்சியும் பெற்று 1929 இலே இருந்து முப்பது வருடங்களாக இருநாற்றெழுபத்தெந்திற்கு மேற்பட்ட பாலபண்டிதர், பண்டிதர்களுக்குப் பண்டிதமணியாக விளங்கினார். தபோவனத்தின் குடிவிலே வேலையெரழிய ஒடுங்கிவிடாது தான் எடுத்த பிறவிக்கு வேண்டிய பயணைச் சிந்தி துச் செயலாற் றியமையால் பண்டிதமணியவர்கள் குடத்துள் விளக்காக அமைந்து விடவில்லை; பேச்சாலும் எழுத்தாலும் நாவலரவர்களை உயிர்ப்பித்தார்; குமாரசுவாமிப் புலவரும் கைலாசமிள்ளையும் விட்டுச் சென்ற இடத்தை நிரப்பினார்.

சமத்துத் தமிழர் பாரம்பரியம் எத்தகையது என்று பெருமை கொள்ள வைத் தவர் பண்டிதமணியவர்கள். அவர் பேச்சாலும், எழுத்தாலும் தூண்டப்பெற்ற பாரம்பரிய உணர்வு, ஈழத்துத் தனித்துவத்தையும், சிறப்பையும் பற்றிய பல்வேறு ஆய்வுகளுக்குக் காலாயிற்று. அவர் தோற்றிய இயக்கத்தால் இன்று ஈழத்துத் தமிழ்மகள் பெருமைகளைக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

முன்றுவது கண் நீடுவாழியவே!

தமிழ் நீடுவாழியவே!

சௌவம் நீடுவாழியவே!

ஓன்று நம்மை நடத்துகின்றது. இரங்காமலிருக்கமாட்டாலை அதனியற்கை. சரீராதிகள் நம்மை நன்மைப்படுத்த அது உபகரித்தவை. அதன் சுருத்தறிந்து அவற்றை உபயோகித்தல் வேண்டும். கருத்தறிய வழியுண்டு. அதன் கருத்தறியாத செயல் வீண்செயல்.

என்ன மாதவம் செய்தனம்!

(பண்டிதை பொன். பாக்கியம், சுழிபுரம்.)

இலக்கிய கலாநிதி, சித்தாந்த சாகரம், பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைப் பற்றித் தமிழ்க்கறும் நல்லுலகம் முழுவதும் புகழ்ந்து கூறுகின்றது; பாராட்டுகின்றது. அவர்களிடம் கல்வி கற்ற நாமோவெனில், சன்றபொழுதிற பெரிதுவக்கும்? என்னும் நிலைக்கு உள்ளாகி விட்டோம்.

இற்றைக்குச் சில ஆண்டுகளுக்கு முன் சமுவழநாடு முழுவதும் சைவத்தமிழ் ஒளி யைப் பரப்பிவந்தது சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை. இந்தப் பயிற்சிக் கலாசாலையிலே சைவத்தமிழ் ஆசானங்களை வர்தான் இன்று பாராட்டு நாயகனுக்கிணங்கும் பண்டிதமணியவர்கள். அன்னாரை மாணவராயிய நாம் பண்டிதரையா வென்றே அருமையாக அழைப்போம். எங்கள் ஞானகுரு அங்கு வாழ்ந்த மௌனத்து வு முனிவராம் உப அதிபர் திரு. பொ. கைலாசபதி அவர்களை நாம் அறிந்து வாழ உபகாரியாக இருந்து வந்ததோடு தாழும் அவர்களைக் கெளரவித்து அவர் கருத்துக்களைப் பேணி வாழ்ந்தவர். எங்களுக்குக் கிடைத்த ஞானத் தெய்வங்கள் இந்த இருவருமாவர்.

ஆறுமுக நாவலர் அவர்களது ஞானபரம்பரையிலே உதயமானவர் நமது பண்டிதரையா அவர்கள். ஆதலால் நாவலர் ஜயா அவர்கள்பால் விளங்கிய விலை மதிக்க முடியாத பண்பாட்டு அம்சங்கள் பல பண்டிதரையா அவர்களிடமும் விளங்குகின்றன. நாவலர் பெருமான் தமது விஞ்ஞாபனம் ஒன்றிலே, ‘கணினியை நாயகனிடத்து ஒரு துட்டேனும் வாங்காது விவாகம் செய்து கொடுக்கும் வழக்கமே யுடையது என் சென்ம தேசமாகவும், நான் தமிழ் மொழியினதும், சைவசமயத் தினதும் வளர்ச்சி குறித்து என் இம்மைப்பயன்களைத் துறந்து வாழ்கிறேன்’ எனக்

கூறியுள்ளார். இந்த அருமருந்தன்ன வாசகங்கள் சைவத் தமிழ் மக்கள் ஒவ்வொருவரும், தமது வாழ்விளைபோக்கை, நோக்கத்தை நிலைபேறுடையதாக வருத்துவாழ வழிகோலுவ தொன்றுகிறது.

அந்த வகையிலே நாவலர் ஜயா அவர்களைப் பல வழிகளிலும் தழுவிப், பிரமசரிய நெறியை மேற்கொண்டொழுகி வாழ்ப் பவர்தான் நமது ஞானத் தந்தையார் அவர்கள்.

பண்டிதரையா தமிழ்மொழியை மாத்திரம் கற்றவர் என்று பலரும் மேலெழுந் தவாரியாக நினைக்கின்றனர். ஆனால் அவருக்கு ஆங்கில இலக்கியங்களில் இருக்கும் ஆர்வம், அவற்றுக்கு அவர் கூறும் விமர்சனச் சிறப்பு, அவற்றைத் தமிழ் இலக்கியங்களோடு ஒப்புநோக்கும் ஆற்றல் இவற்றை அவரோடு நன்கு பழகியவரே உணருவர்.

பண்டிதரையா அவர்களது பேச்சு, எழுத்து நாலுரை என்பவை பலரும் கேட்டு, படித்து இன்புறுபவை. அவை தனியழகுடையவை, தனித்துவம் வாய்ந்தவை. அவற்றைப் பின்பற்றப் பலர் முயல்வதைக் கண்டு நாம் இன்புறுகிறோம்.

எங்கள் குருநாதருக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் இலக்கிய கலாநிதி என்னும் பட்டத்தை வழங்கியுள்ளது. ஏன் இலக்கிய வாரிதி என்றுகூடப் பட்டம் வழங்கலாமே என நாம் என்னுகின்றோம். பண்டிதரையா இலக்கியத்தைச் சுவைக்கும் பாங்கை நமக்குக் காட்டித்தந்தவர்கள். தாம் பெற்ற இன்பத்தை நாமும் பெற வழிகாட்டியவர் அவர். கலாசாலையிற் கல்வி கற்கின்ற காலத்திலே தமிழ் விரிவுரை மண்டபம் இன்பவெள்ளத்தில் மிதிக்கும், நமது மனமோ இந்திரன் பதத்தைக் கூட அவ்வேளையில் வெறுத்து ஒதுக்கும்.

‘உனக்கு நம் மை செய்யத் தெரியுமா?’

‘அறங்கரன்பாதம் மறந்துசெய் அறங்க ளெல்லாம் வீண் செயல்’

‘மேன்மைகொள் சைவநீதி’

‘பேதித்து நம் மை வளர்த்தெடுத்த பெய்வளை’

‘அறத்தான் வருவதே இன்பம்’

‘புறம்புறம் திரிந்த செல்வமே சிவபெரு மாணே’

இத்தகைய அநேக ஆணித்தரமான வாசகங்களைப் பண்டிதரையா நமது மன சில விதைத்திருக்கின்றன. இவை நம் வாழ வக்கு வழிகாட்டுகின்றன. உலகாயத மெனும் சண்டமாருதம் நம்மை நிலை குலைய வெக்கும் வேளைகளில் நமக்கொரு கலங்கரை விளக்கமாகத் திகழ்பவர் நமது ஜயா அவர்கள்:

மனிதனுடைய வாழ்வு சமயவாழ்வாக மறர வேண்டும்: பிற வியின் நோக்கம் முத்தியின்பம் அடைவதுதான் என்பதைப் போதனையிலும், சாதனையிலும் நிலைநாட்டி யவர் நமது ஜயா அவர்கள்.

பலராலும் பாராட்டப் படுவதற்கும், நாவலர் பெருமானின் ஞான பரம்பரையில் உதித்தவரும், சைவத் தமிழ் க்காவலரு மாசிய பண்டிதரையா அவர்களிடம் கல்வி கற்க, அவரோடு சேர்ந்து பழக, அவர்களை ஆசியைப் பெற, அவர் மாணவர் நாம் என இறுமாப் புடன் கூற மாணவர்களாகிய நாம் என்ன மாதவம் செய்தனம்!

இன்று என்பதாவது வயதை அடைந் திருக்கும் நமது ஜயா அவர்கள், இன்னும் பல்லாண்டு காலம் வாழ்ந்து, சைவ சமயத் துக்கும், தமிழ் மொழிக்கும் தொண்டாற்ற வேண்டுமென்பதே நமது பிரார்த்தனை.

கற்றேர்க் கணி

(உரும்பிராய் மு. வைத்தியலிங்கம் அவர்கள்)

1. மட்டுவில் சைவம் வளர்த்த மரபுதித்தோன் சிட்டனுய் மன்னுசின்னத் தமிழியவர் — இட்டமாய் கற்றேர்க் கணியாங் கணபதிப் பிள்ளைமகப் பெற்றுர் தமிழ்சைவம் பேண.
2. சைவந் தழைக்கத் தமிழ்த்தாய் உள்ளுளிர் கைவேற் குமரன் வளர்காதை — கைவந்த தொல்தகை காண்டவுரை கண்டாய் கலாதிதியே பல்லாண்டு பாரினில்நீர் வாழ்க்.

பண்டிதமணி ஓர் இலக்கியமேதை

— திரு. சோ. சிவபாதசுந்தரம் —

இருபதுவருட இடைவேளைக்குப் பிறகு யாழ்ப்பாணத்துக் கிராமங்கள் வழியாகப் பிரயாணம் செய்யும்போது ஒரு புதிய அனுபவமாயிருந்தது.

அதிகாலையில் யாழ்ப்பாணம் திருநெல் வேலியில் பகுதியில் மோட்டாரில் போய்க் கொண்டிருக்கும்போது அருமையான இலுப்பைப்பட்டு வாசனை வந்துகொண்டிருந்தது. இளமைப் பருவத்தில் எங்கள் வீட்டு முற்றத்து இலுப்பை சொரிந்த பூளின் ஞாபகம் வந்தது. அத்துடன் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நன்பர் ‘குண்டி’ யுடன் யாழ்ப்பாணத்தில் பயணம் செய்தபோது இதே இலுப்பைப்பட்டு வாசனையைப் பற்றி அவர்கள் குறிப்பிட்டதும் ஞாபகம் வந்தது. ‘கள்வனின் காதலி’ நாவலைப் பற்றிச் சொல்லி இந்த இலுப்பைப்பட்டு வாசனை எனது தொடர் கலையிலும் வருகிறது. நான் பிறந்த கிராமத்தில் அனுபவித்த இந்தச் சுவை எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும் என்று அன்று அவர்கள் சொன்னதாக ஞாபகப் படுத்திக் கொண்டேன். திருநெல்வேலையில் நான் காணச் சென்ற ஒரு பெரியவர் எனது இளமைக் காலத்திலிருந்து (சரியாக ஜம்பது ஆண்டுகள்) பழகிய ஒருவர். காலாயம் தரிக்காத நெஷ்டிகப் பிரமசாரி. சைவத்தையும் தமிழையும் காத்த ஆறுமுக நாவலரின் மாணுக்கரின் மாணுக்கர். அதே வழியில் ஒழுகிவருபவர். மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பழைய பரம்பரைப் பண்டிதர். ஆங்கிலம் கற்காதவர்; ஆனால், நவீன இலக்கியத்தையும், விஞ்ஞானத்தையும் வேதத்தோடும், உபநிஷத்தோடும் சங்க இலக்கியங்களோடும் இணைத்துப் பேசும் ஆற்றல் படைத் தவர். இலங்கைவாழ் தமிழ் மக்கள் யாவரும் பண்டிதமணி என்று அன்போடும் அபிமானத்தோடும் அழைத்துவரும் பெரியார் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை.

பண்டிதமணி ஒரு இலக்கிய மேதை. ‘ஆண்தலவிகட’ னில் ‘கல்கி’ கிருஷ்ண மூர்த்தி அவர்கள் சேர்ந்து அதில் தலையங்கம் எழுதிய புதிதில் அந்த உரைநடையை வைத்து, திருநெல்வேலி ஆசிரிய கலாசாலை மாணவர்களுக்கு இலக்கிய விமரிசனச் சொற்பொழிவுகளைச் செய்த தமிழ்ப் பண்டிதர் இவர் என்றால், தமிழ்நாட்டுப் பண்டிதர்கள் ஆசிரியப்படுவார்கள். தற்காலத் தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றி இன்றுதான் நமது பல்கலைக் கழகங்கள் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. 1930, 1931-லேயே இதைப்பற்றி ஆராய்ச்சி விமரிசனங்கு செய்து யாழ்ப்பாணத்துப் பள்ளி ஆசிரியர்களுக்கு வழிகாட்டியபெருமை பண்டிதமணிக்கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைச் சாரும்.

திருநெல்வேலையில் அமைதியாக ஒரு வீட்டின் வாசலை யடுத்து, கீற்றினால் வேய்ந்த கொட்டகையில் சாய்வு நாற்காலியில் நிமிர்ந்து உட்கார்ந்திருந்த பண்டிதமணியை இப்போது ஒரு யாக்ஞாவால்கியராகக் கண்டேன். மகரிஷியாக உருவிலும், உபநிஷத்திலே தீளைத்து நிற்கும் உள்ளத்திலும், பேச்சிலும் அவர்களைக் கண்டபோது யாழ்ப்பாணம் தவஞ்சித்திருக்கிறது என்ற எண்ணந்தான் தோன்றியது. இலக்கண இலக்கியங்களில் பொழுதெல்லாம் கல்லூரி மாணவர்களுக்கு உபநிஷத்துக்களைப் பற்றியே ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார். இருந்த போதிலும் இந்தக் கல்விக் கடல் இன்றைய கல்வியிப் போக்கையும் அவதானிக்கத் தவறுவதில்லை. சென்னையிலிருந்து இன்று புதிதாகத் தோன்றி வெளி வரும் பத்திரிகைகளைப் பற்றியும் விசாரிக்கிறார். பழைய நண்பர் ‘கல்கி’யை மறக்காமல், அவர்கள் உருவாக்கிய பத்திரிகைகளை நின்று விட்டதே என்று கவலை தெரிவித்தார். மீண்டும் வெளி வரப் போகிறகாகத் தெரிகிறது என்று நான்

சொன்னதும் மகிழ்ச்சியோடு வாழ்த்தினார். பொழுது போவதே உணராமல் பண்டி தமணி அவர்களுடன் பேசிக்கொண்டிருந்த போது ஆறுமுக நாவலரின் வாரிசு ஒருவர் யாழிப்பாண பாரம்பரியத்தின் சின்னமாக விளங்குவதை என்னிப் பெருமையடைந்தேன். இந்தப் பெரியாரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் சமீபத்தில் டாக்டர் பட்டம் வழங்கிப் பெருமை தேடிக்கொண்ட சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் போல, புதியதோர் பெருமையைத் தேடிக் கொண்டது,

25-3-78 கல்வியிலிருந்து.

தேசிகர் நாயகர் வாழ்க

பண்டிதை த. வேதநாயகி, வேலைன

வெண்பா

1. ஒமென்னு மந்திரத்தே ஒங்குக் கணபதியே நாமிரப்போம் ஓர்வரம் நீ நல்கியருள் - பூமேல் கணபதிப் பிள்ளை கலாநிதியார் வாழ்க உணர்வினியார் ஊழி உயர்ந்து.

ஆசிரிய விருத்தம்

2. நன்னெறி ஞானம் அன்பெனுஸ் காட்சி நண்ணினார் பண்டித மணியார் சொன்னலம் சடையான் புகழிக்கென அமைந்தார் சூழ்வதும் வைத்திக சைவம் மன்னுயிர் வாழ மாணவர்க் குத்தி வழங்குவார் சிவதன்மங் காட்டி முன்னுவரர் அத்து விதமெனு நிலைமை முதல்வனார் கருணையே நுகர்வார்.
3. முக்குறித் தொகுதி சந்தனத் திலகம் முறுவல்பொற் றுமரை முகத்தார் அக்குமா ஸியினார் 'அட்சி'வித் தையினால் அளியொளிர் அம்புய நயனர் பக்குவ ரருந்தும் பரனுரை பகரும் பண்பினார் பங்கய வாயர் மிக்கது மெய்யே யென்றிமிர் தம்ப மேனியர் பண்டித மணியார்.
4. அவரவர்க் கொத்த லிலக்கியன் காட்டி அதுவது நுகர்ச்சவை யளிப்பார் அவரவ ராற்றல் கண்டுப் தேசம் அளிப்பவர் ஆயிர முகத்தால் இவர்தவம் பிரம சரியமென் பதனை ஏத்துவார் பெரியரெல் லாரும் இங்கிவ ணத்யார் எம்பெருந் தலைவர் இலக்கிய கலாநிதி வாழ்க.

5. ஈசன்பா வன்பே சுவையென ஹணர்த்தும் இலக்கிய கலாநிதி வாழ்க பூசுவெண் ஸீற்றூர் புனிதர்வண் கலையார் பொன்னெனுந் தன்மையார் வாழ்க தேசினுற் குழல் சிறந்தினி தமையும் தேசிகர் நாயகர் வாழ்க காசினிக் கிணியர் பண்டிதர் ஜயர் கணபதிப் பிள்ளையார் வாழ்க.
6. காண்பதற் கிணியர் கருதுதற் கிணியர் கலந்தவர் பிரியலா காதார் சேண்விளாங் கவிரொளி தொடர்ந்தெழுந் தொளிர்வார் திணியிருட் பொய்துரப் பார்தாம வீண்செயல் நீக்கி விளைப்பயன் தலைவன் விதித்தது மருந்தினி தென்பார் மாண்பயன் வழங்கும் பண்டிதமணியார் வாழியர் நிலந்தொழு மகிழ்ந்தே.

ஆசிரியப்பா

அலர்கொண் டரனடி அருச்சனை புரிபவர்
பலர்தொழும் மேன்மையர் பண்டிதர் ஜயர்
எண்சுவை சொரியும் இலக்கிய கலாநிதி
பண்ணிசை ஒசையார் பண்டித மணியார்
கண்ணெளி யருஞுங் கணபதிப் பிள்ளையார்
தண்ணியல் வழங்குந் தருநிகர் குருமணி
செந்தமிழ் அன்பியல் தெளிந்த அந்தணர்
மந்திர நான்மறை வடமொழி நோக்கினர்
ஆடுந் தலைவன் அம்மையோ டருள
நீடு வாழ்க நீணிலத் திணிதே.

வாழி இனிது

பண்டிதருள் மாமணியே! பூப்ளையும் ஆய்கழகம்
கண்ணென்று தேர்ந்தே கலாநிதியாம் - எண்டிசையும்
போற்றுபெரும் பட்டத்தைப் போற்றி நினக்களித்தார்
ஏற்றுவந்து வாழி இனிது.

எண்டிசை ஏத்தக் கல்வி
ஏற்றத்தால் உயர்ந்தே நிற்கும்
பண்டித மணியே, போற்றி!
பல்கலைக் கழகம் உன்றன்
திண்டிறல் கண்டே தந்த
சீர்மிகும் 'அறிஞர்'ப் பட்டம்
பண்டுசெய் தவந்தான் என்னே!
பட்டங்கள் வாழ வந்தோய்!

வித்துவாளி சி. ஆழுமூகம்

இலங்கைப் பல்கலைக்கழக வேந்தரும்
ஸ்ரீ ஸ்ரீ குடியரசின் ஜனதிபதியுமான

கெளரவ ஜே. ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள் தலைமையில்

31-5-78 புதன்திமை மாலை

பண்டாரநாயகா ஞாபகார்த்த சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத்தில் நடைபெற்ற
இலங்கைப் பல்கலைக்கழக விசேட பட்டமளிப்பு நிழாவின்

அறிமுகப் பேச்சு

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

அறிமுகப்படுத்துபவர்: பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்
யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவர்

பல்கலைக்கழக வேந்தர் அவர்களே,

இவ் விசேட பட்டமளிப்பு நிழாவிலே, இன்று வாழ்ந்துகொண்டிருக்கும் மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வி அறிஞருள் மிகவும் பிரபல்லியம் வாய்ந்த பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, அவர் சமூகமளிக்காத நிலையில், கெளரவ இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கும்படி தங்களைக் கேட்டுக்கொள்ளும் அரிய வாய்ப்பு எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது:

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்திலே மட்டுவில் என்னும் கிராமத்தில் 1899 ஆம் ஆண்டு ஆளி மாதம் 27 ஆம் நாள் பிறந்த பண்டிதமணி அவர்கள், உரையாசிரியர் ம. ம. வேற்பிள்ளையாலே தொடக்கி வைக்கப்பட்ட சந்திர மௌலிஸ்வரர் வித்தியா சாலையிலே தன் ஆரம்பக் கல்வியினைப் பயின்று, பின்னர் யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணையில் ஆறுமுகநாவலர் தொடக்கிய சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையிலே தொடர்ந்து கல்வி பயின்றார். அக்காலத்தில் மிகவும் புகழ் வாய்ந்த தமிழ் அறிஞர் களான கைலாசபிள்ளை, சுன்னகம் குமாரசவாமிப் புலவர் ஆகியோரிடம் கல்வி பயின்றார்.

1925 இல் திரு. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் தடத்திய பண்டிதப் பரீட்சையிலே சித்தியடைந்தார். இப் பரீட்சையிலே சித்தியடைந்த முதல் ஐந்து இலங்கையருள் இவரும் ஒருவராவர். பின்னர், கோப்பாய் அரசினர் ஆளியப் பயிற்சிக் கலாசாலையிலே பயிலுங் காலத்தில், அங்கு விரிவுறையாளராயிருந்த பண்டிதர் மகாவிங்கவிவத்தினுடைய தொடர்பு ஏற்பட்டது. அதன் பின்னர் திருதெல்வேலிச் சைவ ஆளியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் 1929 இற் சேர்ந்து முப்பது வருடங்களாக அங்கு தமிழ்ப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார்.

தமிழ்க் கல்வி, ஆராய்ச்சி ஆகியவற்றுக்குத் தன்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டதே அவருடைய வாழ்வாக அமைந்தது. தன்னுடைய கருத்துக்களைப் பரப்பும் நோக்க மாக அவர் பிரமச்சாரியாகவே இருந்து தமிழ் ஆச்சு செய்வதிலும், மாணவர்க்கும்

ஆசிரிய மாணவர்க்கும் கற்பிப்பதிலும் தன் பெரும்பாலான காலத்தைக் கழித்தார். சைவம், இந்து தர்மம், பண்டைய தமிழ் இலக்கியம் ஆகியன் பற்றி நூற்றுக் கணிகான கட்டுரைகளை அவர் எழுதியுள்ளார். சைவ நாட்சிந்தனை, இலக்கிய வழி, கதிர்காம வேலன் பவளி வருகிறஞ், பாரத நவமஸ்ரீகள், சமயக் கட்டுரைகள், நாவலர் ஆகியன் அவர் வெளியீடுகளிற் சிலவாகும்.

நந்தபுராண போதனை, கந்தபுராண கலாசாரம், கஃபராமாயணக் காட்சி ஆகியன் அவருடைய மிகச் சிறந்த பிற நூல்களைக்கும். கந்த புராணத்தின் ஒரு பகுதியாகிய தக்க காண்டத்துக்கு அவர் எழுதிய பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவர் சங்க வெளியீடாக வெளியிடப்பட்டது. அது அவருடைய ஆக்கங்களிலே தலை சிறந்ததாகும். இதன் மூலமாக எக்காலத்தையுஞ் சார்ந்த சிறந்த அறிஞர் வரிசையிலே ஓர் இடத்தைப் பெறும் உரிமையுடையவரானார். இன்று இலங்கையிலே எழுதன் வாழும் அறிஞர்களுள் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விரித்துரைப்பதிலே தலைசிறந்த வல்லுநராக இவருள்ளார். இத்துறை சேர்ந்த பல உரைகளும் கட்டுரைகளும் இன்றும் வெளியிடப் படாமலுள்ளன.

சிறந்த எழுத்தாளராகவும், ஊக்கமுள்ள ஆசிரியராகவும், பேச்சாளராகவும், இலக்கிய விமரிசகராகவும், கவிஞராகவும், உரையாசிரியராகவும் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை இலங்கையிலும் பிற நாடுகளிலும் புகழ் பெற்றார். அவருடைய திறமை கண்ட இந் நாட்டு அறிஞர்கள் அவருக்குச் சித்தாந்த சாகரம் என்னும் பட்டத்தினை வழங்கிக் கொரலித்தனர். எனினும், அவருக்கு அளிக்கப்பட்ட பண்டிதமணி என்னும் பட்டமே பெருவழக்காயுள்ளது. அவருடைய ஆராய்ச்சித் திறனை யும் தமிழ்த் தொண்டினையும் பாராட்டு முகமாகவே இப் பட்டம் வழங்கப்பட்டது. பெருந் தொகையான பண்டிதர்கள், தமிழிஞர்கள் ஆகியோர் தங்கள் திறமைக்குப் பண்டிதமணியின் தெறிப்படுத்தும் திறமையே காரணமெனக் கொள்வார்கள். கோயில்களிலே புராண படனம் செய்வதிலே அதிக ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். பல இலக்கிய மாநாடுகளிலும் கருத்தரங்குகளிலும் பல விரிவுரைகள் ஆற்றியுள்ளார். இளமைக் காலத்திலே எவ்வளவு துடிப்புடன் இலக்கிய, கல்வி ஆய்வுகளிலே ஈடுபட்டாரோ, அதே தன்மையில் ஒய்வு பெற்ற பின்னரும் அவர் உழைத்தார்.

இந்த நாட்டிலே தமிழர் சமயத்தினையும் பண்பாட்டினையும் பாதுகாக்க அரும் பாடுபட்ட ஆறுமுகநாவலர் தனக்கென ஒரு மரபினையும், அம் மரபினைப் பேணும் நல்லறிஞர் வரிசையினையும் உருவாக்கிவிட்டார். அந்த வரிசையில் வந்தவர் அறிஞர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை ஆவர். யாழ்ப்பாணக் கலாசாரத்துதராகவும், கல்வி யின் தூதராகவும் விளங்கும் பண்டிதமணி அவர்கள், ஆறுமுக நாவலர் எவ்வாறு தனக்கென ஒரு அறிஞர் குழாம் வரிசையினை உண்டாக்கினாரோ, அதே போல, இன்று இந் நாட்டில் பண்டிதமணி, அறிஞர் குழாம் ஒன்றினை உருவாக்கியுள்ளார். “பண்டிதமணியிடம் பயின்றோம்” என்று கூறுவதிலே இவர்கள் பெரிதும் பெருமையடைவர்.

மாண்பு மிகு வேந்தர் அவர்களே,

இவ்வாறு தனக்கென ஒரு பரம்பரையை உண்டாக்கியவரும், வாழ் நாள் முழுவதையும் சமயத்துக்கும் இலக்கியத்துக்கும் அர்ப்பணித்தவருமாகிய பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு, அவர் சமூகமளிக்காத நிலையில், கொரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கும்படி கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

UNIVERSITY OF SRI LANKA

This is to certify that

Pandithamani S. Kanapathipillai

was admitted to the degree of

Doctor of Letters

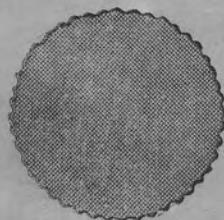
(*honoris causa*)

at the Special Convocation

helden in Colombo on 31st May 1978

Witness our hands this Thirty First Day of May

One Thousand Nine Hundred and Seventy Eight

P.P. Jayewardene

Vice-Chancellor

J.W. Jayasankar

Registrar

சிவமயம்

இலக்கிய கலாநிதி, பண்டிதமணி
உயர்த்திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின்
80வது வயசுப் பிறந்ததின் வாழ்த்து.

வடகடலையுந் தென்கலையும் வாரி யுண்டு
வாண்சடரும் நல்லெயிலே வந்து தோன்றி
குடமுனியும் கலைபயின்ற குமரன் பாதம்
சூடாது சூட்டமொடு சூடி நின்று
நடமாடுந் தமிழ்த்தெய்வம் நாவ லண்போல்
நானிலத்தில் நாமெய்யாக் கண்ட தில்லை
அடலேறு மவன்பாதம் அணிந்து வாழும்
அறியதமிழ்ப் பண்டிதநன் மணியே வாழ்க்.

நாவலனே தன்மூச்சாய் நாளும் வாழ்ந்து
நல்லதமி மழுதமழை நவமாய் நாட்டில்
தாவலர்செந் தமிழ்த்தாகந் தணியப் பெய்து
தண்டமிழே தாஞகத் தான் தாஞேன்
காவலருங் கொன்றையணி கண்டன் பாதங்
கருத்தன்றி மற்றென்றுங் கனவுங் காணேன்
காவலர்முன் காத்ததமிழ்க் கண்ணித் தாயைக்
கண்மணிபோல் வளர்க்கின்ற கலைஞு ரேறே.

நெறியாலும் அறிவாலும் நினைவி னலும்
நிழல்போலத் தொடர்கின்ற நீர்மை யாலும்
குறியோடு வாழ்கின்ற சைவ வாழ்வு
கோடாது ஒளிவீசுங் குளிர்ந்த பானு
அறியாரும் பண்டிதநன் மணியென் நேத்தும்
அண்ணல்கண பதிப்பிள்ளை ஆசா னகிச்
சிறியோர்க் ஸில்லாத திருநெல் வேலி
சீர்பரவு கல்லூரி சிறக்க வந்தோன்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழும் ஆழ்ந்து கற்று
 அவைகூறும் பிரகாரம் அனைந்து வாழ்வோன்
 வீரியரா யெவர்வரினும் விதண்டா வாத
 வெற்றுரைகள் பகராமல் விடைய ஸிப்போன்
 நேரியதே யென்கின்ற நெறிகள் யாவும்
 நிலைநாட்டித் தாம்வாழ்ந்து நிற்க வைப்போன்
 பேரிதயந் தெய்வமுறைப் பேணி வாழும்
 பெருங்குருபண் டிதமணியே! பெரிதும் வாழ்க.

தண்டமிழுந் தனதன்புந் தமியேற் கீந்து
 தாரணியிற் தவித்திட்ட தனிநா யேற்கு
 எண்டிசையும் புகழ்மணக்க விளக்கந் தந்து
 இலக்கணமும் இலக்கியமும் இனிக்க வைத்து
 அண்டினவன் என்றென்னை அனைத்துக் கொண்டு
 அகவாழ்வும் புறவாழ்வும் அளித்த ஐயன்
 ஒண்டொடிபங் கினனருளால் உலக முய்ய
 உயர்ஞான பீடமென ஊழி வாழி.

— இ. சிதம்பரப்பிள்ளை

பண்டிதமணிக்கு வணங்கும் கரத்தோடு

வாழ்த்து

1. மட்டுவில் என்றவூர் மன்னுசின்னத் தம்பியார்
 மட்டுநேர் சொல்கதையில் மன்னாமை – சிட்டுதவைப்
 பேற்றாய் கணபதிப் பிள்ளையைப் பிள்ளையெனுந்
 தேறலாய்ப் பெற்றார் தமக்கு.
2. சுன்னைக் குமார சுவாமிப் புலவரிடம்
 மன்னுதமிழ் கற்றவில் மன்னவனுய் – நின்ற
 கணபதிப் பிள்ளை கலாநிதி யானார்
 வணங்குங் கரத்தோடு வாழ்த்து.

— புலவர் நா. சிவபாதுங்கந்தரனுர்

கலாந்தி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

முத்தமிழிலும் துறைபோன உத்தமக்கணி, அறிவுத்தந்தை பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்டு இலங்கையில் அதியுயர் கல்விப்பீடுமாகிய இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் கடன்த மாதம் 31ந் திகதி புதன் கிழமை பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மாநாட்டு மண்டபத்தில் கல்வித் துறையில் அதியுயர் பட்டமாகிய “கலாந்தி” என்கின்ற பட்டத்தினை வழங்கிக் கொரவித்தது.

தள்ளாத வயதில் உடல்நலம் குண்ணியிருக்கும் காரணத்தினால் இவரால் கொழும்புக்கு வந்து பட்டமளிப்பு விழாவில் பங்கு கொள்ள முடியவில்லை. உலக நூலாராய்ச்சி யாளர்களின் ஆராய்ச்சிக் கருத்தின்படி உலகத்தில் உள்ள தொன்மை வாய்ந்த சில மொழிகளில் தமிழ் மொழியும் ஒன்றை விளங்குகின்றது. இப்படியான சிறப்பு மிகக் தொன்மை வாய்ந்த தமிழ் மொழியில் ஒரு வர் கலாந்தி பட்டம் பெறுகின்றார் என்றால் தமிழ் பேசும் நல்லுலகு அவரைப் பாராட்டாதிருக்க முடிவாது. “என்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்கும் தன்மகனைச் சான்றேன் எனக்கேட்ட தாய்” என்ற வள்ளுவன் கூற்றிற் கிணங்க தமிழனை தன் தவப்புதல்வள்ள ஒருவன் அறிவாளிகள் நிரம்பிய சபையில் கலாந்திப் பட்டம் அளித்துக் கொரவிக்கப் படுவதனையிட்டு தலைநியர்ந்து நிற்கின்றனர். எம்மவர்களை நாமே போற்றுவதில் எத்தனைய சிறப்பும் தோன்றுது. இதன் காரணத்தினால்கூட சிங்கள மக்களுக்கும் தமிழ் மக்கட்கும் பொதுவாக உள்ள பல்கலைக் கழகம் வழங்கும் கலாந்திப் பட்டம் தனிச் சிறப்பினைப் பெறுகின்றது.

தமிழ் என்றால் தித்திப்பு என்பதனைப் போல தமிழ் என்றால் கலை என்ற பொருள் படும் என்பது கில்ப்பதிகாரச் சொற்களேடு ரீஞால் வலியுறும். தமிழ் ஆகிய தெய்வமாக்கலை ஒதும் விற்பனைர்கட்கு கலைஞர் என்னும் பட்டம் சாலப்பொருத்த மானது. இயல், இசை, நாடகம், ஆகிய முக்கலைகளிலும் கலைக்கண்ட உத்தமகலைஞர்களைக் கலைச்சக்கரவர்த்தி கம்பர்,

“முத்தமிழ் துறையில் துறைபோகிய உத்தமக்கவிகட்கொன்று செப்புவேன்.” என்ற அடிகளில் ‘உத்தமக்கவிகள்’ என்று விளிக்கின்றார். முத்தமிழிலும் துறைபோய். அதாவது முக்கலைகளிலும் கலைகளை உத்தமக்கவிகட்கு கலாந்தி தீப் பட்டம் வழங்கப்பெற்ற பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் ஈழத் தமிழகத்தின் அறிவொளியாகத் திகழ்கின்றார்.

இன்றைய யாழ் வளாகத் தலைவராக இருக்கின்ற பேராசிரியர் வீத்தியாலந்தன் முன்பு பேராதனை வளாகத் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த காலத்தில் ஒரு விழாவிற்கு பிரதம விருந்தினராக வருகை தந்து பேசும்போது தனதுதுறையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டார். ‘ஆறுமுக நாவலருக்குப் பின் பிறந்த தமிழ் அறிஞர்களை இந்தநாடு கொரவிக்கத் தவறியிட்டது. குறிப்பாக எம்மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் கொரவிக்கத் தவறி விட்டது’ என்று குற்றஞ்சாட்டிப் பேசினார். இதனையே தான் ஏனைய தமிழ் அறிஞர்களும் கூறத்தொடங்கினார்கள். தகுதியிருந்தும் இதுவரை ஒரு தமிழ் அறிஞர்கட்கும் கலாந்திப் பட்டம் அளித்து கொரவிக்கப் படவில்லை என்று சான்று காட்டிக் குறைக்குத் தொடங்கினார். தார்மீக ஆட்சியில் இத்தனைய பாரபடசம் நிலவைக்கூடாது என்பதனை உணர்ந்த இன்றைய அரசு நாவலருக்குப் பின் முதன்முதலாகத் தமிழ் அறிஞர்கட்கு கலாந்திப் பட்டமளித்து அதன் மூலம் வரும் பெருமையினைதடிக்கொண்டு சென்று விட்டது.

ஆறுமுகநாவலருக்குப் பின் முதன்முதலாக ஈழத்தில் கலாந்திப் பட்டம் பெறுபவர் என்கின்ற வகையில் நாவலருடன் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களை ஒப்பிட்டு நோக்குவது சாலச் சிறந்ததே. ஆறுமுகநாவலருக்கு ‘நாவலர்’ என்கின்ற பட்டத்தினை திருவாவட்டுதுறை ஆதிஷம்

வழங்கியது. பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளைக்கு “கலாந்தி” என்கின்ற பட்டத்தினை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கியுள்ளது. ஆதீனத்தினால் முதன்முதல் வழங்கப்பட்ட “நாவலர்” என்கின்ற சிறப்பு வாய்ந்த பட்டத்தினை ஆறுமுக நாவலர் எங்ஙனம் பெற்றுரோ, அதுபோல இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினால் தமிழரினால் என்கின்ற வகையில் வழங்கப்பொறும் “கலாந்தி” என்னும் அது உயர் சிறப்புப் பட்டத்தினை முதன் முதலில் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பெறுகின்றார். நாவலர் எண்ணிலடங்கா அறிஞர்களைத் தனது சீடர்களாகக் கொண்டிருந்தார். இதுபோலவே கலாந்தி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும் இன்று சிறப்புற்று விளங்கும் பல வித்துவாங்களையும், பண்டிதர்களையும் தனது சீடர்களாகக் கொண்டிருந்தார். ஆறுமுக நாவலர் பிரசங்கம் செய்து சைவத்தையும், தமிழையும் வளர்த்தார். அதுபோன்றே பண்டிதமணியும் பல மேடைகளை அலங்கரி த்து ஆற்றிய சொற்பொழிவுகளை நாம் மறக்க முடியாது. இவரது பேச்சில் கருத்துத் தெளிவு, தருக்க அமைதி, சொற்சித்திரம், உணர்ச்சி வேகம் என்பன மிளிகும்; தவறான கருத்துக்களை எப்படி நாவலர் பெருமான் ஒருபோதும் ஒப்புக் கொள்ளாமல் எதிர்த்து வந்தாரோ அதுபோல பண்டிதமணியும் நெற்றிக் கண்ணைத் திறக்கினும் குற்றம் குற்றமே என்கின்ற நக்கிரென் பாணியில் மிகத் துணிச்சலுடன்தவறுகளைச் சுட்டி க்காட்டி எவருக்கும் பயப்படாது திருத்திவந்தார். இவருடைய சிலேடைச் சொல்லம்புக் கண்டனம் மிகக் கூர்மையாகவே இருக்கும். தவறான கருத்துக்களைக் கூறும் இவரது சொல்லம்பிலிருந்து தப்பமுடியாது. ஸழத் திருநாட்டில் மாணவப் பரம்பரையொன்றினைச் சென்ற நாற்றுண்டில் ஆக்கிய பெருமை நாவலருக்கே யுரியது. அதே வரிசையில் நாவலரின் அடிச்சவுட்டில் இம்மியும் வழுவாது வாழ்ந்து வருபவர் எமது மதிப்பிற்குரிய பண்டிதமணி சி கணபதிப்பிள்ளையாவார்.

கலாந்தி பண்டிதமணி ஐயா அவர்கள் தருமம் என்ற பொருள் வடிவாகத் திகழும்

சம்குருநாதர். கள்ளாத வயதில், உடல் நலம் குறிவிருக்கும் வேளையில் இவரால் கொழும்புக்கு வந்து பட்டமளிப்பு விழாவில் பங்குபற்ற முடியவில்லை என்பது பேரறிஞர் கள் பலருக்கு ஏமாற்றத்தினைக் கொடுத்த போதிலும் எப்போதோ கிடைக்க வேண்டிய பட்டம் இப்போதாவது கிடைத்ததே என்கின்ற விடயத்தில் பொறுத்தவரையில் திருப்திப் படுகின்றார்கள். ஆனால் ஆத்மவாழ்வில் கண்ணுக் கெட்டாத தூரம் சென்றுவிட்ட கலாந்தி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள்க்கு இந்தக் கௌரவப் பட்டம் எல்லாம் எம்மாத்திரம்! கலாந்தி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் புகழ் விரும்பியோ, பட்டம் விரும்பியோ எதனையும் செய்யவில்லை. சைவம் வளரவேண்டும், தமிழ் வளரவேண்டும், தமிழ்மக்கள் வளம் பெற வேண்டும் அதற்கு என்னால் இயன்ற உதவியினைச் செய்ய வேண்டும் என்றுதான் தமிழலகிற்கு சேவை புரிந்தாரேயொழிய நான் இவற்றைச் செய்தால் பணம் கிடைக்கும், பட்டம் கிடைக்கும், பதவி கிடைக்கும் என்று எச்சந்தரப்பத்திலும் எப்போதும் கருதியவரல்லர்: இவர்கல்லூரியில் விரிவுரை நடத்துகின்ற நாட்களிலும் தனது கடமையினை மட்டும் செய்தால் போதும் என்கின்ற நோக்கத்துடன் விரிவுரை நிகழ்த்தாது தன்னிடம் கல்விகற்கும் மாணுகர் அத்தனை பேரும் சிறந்தவர்களாக வரவேண்டும். அவர்கள் வருங்காலத்தில் சைவத்தையும், தமிழையும் மேலும் பேணிவளர்க்க வேண்டும் என்கின்ற நல்நோக்குடனேயே விரிவுரை நிகழ்த்தினார். ஈழத்தின் சைவ வரலாற்றில் நாவலருக்குப் பின் கலாந்தி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அழியா இடத்தினைப் பெற்றுவிட்டார்.

கலாந்தி பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அறிவுத் துறையில் அடைந்த பக்குவம் இன்று நெற்று உற்பட்டதல்ல. கலாந்தி கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் திருதெல்வேலி சைவாசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலையில் பேராசிரியராக இருந்த காலத்திலேயே இவர்களும் முதிர்ந்த அறிவுக் களருசியமாக விளங்கினார். இவர் ஆரம்ப காலத்தில் எழுதிவ

சௌவநற்சிந்தனைகள், கதிர்காம வேவவன் பவளி வருகிறான், பாரத நவமணிகள் போன்ற நூல்களே இவரின் ஆரம்பகால அறிவு வளர்ச்சிக்கு சான்று பகர்கின்றது: 1959ம் ஆண்டு கலாநிதி, பண்டிதமணி கண பதிப்பிள்ளையவர்கள் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்ற காலத்திலேயே பண்டிதமணி ஜயா அவர்கட்டு கலாநிதிப் பட்டம் அளித்துக் கொரவிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூக்குரல் எழுந்தது. இதைப் பாராளுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம் எழுப்பினார். 1959ல் வெளியான பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை மணிவிழா மலரிலும் பண்டிதர் க. பொ. இரத்தினம், “தமிழாசிரியர்கட்டு ஆசிரியர், வித்துவான்கட்டும், பண்டிதர் கட்டும் ஆசான், எழுத்தாளர் மதிக்கும் எழுத்தாளர், பேச்சாளர் வியக்கும் பேச்சாளர், பொதுமக்கள் போற்றும் பண்பாளர் என்று அடக்கி உரைப்பினும் அடங்காது விரிந்து செல்லும் புகழுக்கு உரித்தானவர் பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள். இத்தகைய பெரியாருக்கு ஈழத் தமிழ் மக்கள் மனமுவந்தளித்த பட்டம் பண்டிதமணி என்பது, அவருக்கு ‘கலாநிதி’ பட்டம் கொடுத்துப் போற்றுதற்குத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் இங்கில்லை’ என்று தனது செய்தியில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் இன்று இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழறிஞர்களைக் கொரவிக்க தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகம் தேவையில்லை. இன்றைய பல்கலைக்கழகத்தினுலேயே முடியும் என்பதை அவருக்கு “கலாநிதி” பட்டம் அளித்தன் மூலம் நிருபித்துள்ளது.

கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் கந்தபுராணம் தஷ் காண்டத்திற்கு எழுதிய உரை அவர் எழுதிய நூல்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிகரம் வைத்தாற் போன்று அமைந்துள்ளது. கந்தபுராணம் யாழ்ப்பாணத்தில் பெருஞ் செல்வாக்குடையது. படித்தவர்கள், படியாதவர்கள், சிறுவர்கள், வயோதிபர்கள்

யாபேருக்கும் கந்தபுராணத்தில் பெறுமதிப்பு. அக்கிரமங்களை அழித்தொழித்து நீதி, நியாயம் தருமத்தினை நிலைநாட்டிய முருகக் கடவுளின் வரலாறு கூறும் புராணமல்லவா? இதனால்தான் கந்தபுராணத்திற்கு தமிழ் மக்களிடையே பெறுமதிப்பு இருந்தது. இம்மதிப்பினை உணர்ந்தே கலாநிதி பண்டிதமணி கண பதிப்பிள்ளை அவர்கள் அதன் தஷ் காண்டத்திற்கு சகல மக்களும் மிகச் சுலபமாக விளங்கிக் கொள்ளக்கூடிய முறையில் உரையொன்றினை எழுதினார். இதன் சிறப்பினை உணர்ந்த இந்த மாணவர் மன்றம் எல்லா மக்களும் பயன் பெறும் பொருட்டு தமது செலவிலேயே அச்சிட்டு 1967ம் ஆண்டு ஈதத்தினகள் 25ம் நாள் புதன் கிழமை சிறந்த முறையில் அப்போதைய பேராதனை வளர்க்கத் தமிழ்த்துறைத் தலைவர் திரு.வி.செல்வநாயகம் தலைமையில் வெளியீடு செய்தது. இப்பெருவிழாவில் பேரரசிரியர் மயில்வாகனம் அவர்கள் பண்டிதமணி ஜயா அவர்கட்டு பொல்ளூடை போர்த்திக் கொரவிக்க பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் பொற்கிளி வழங்கினார்.

இப்படியான எண்ணிலடங்காப் பெறுமைகள் வாய்ந்த கலாநிதி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களது சமயம் இலக்கியம் சம்பந்தப் பட்ட ஏராளமான கட்டுரைகள் விரைவில் நூல்வடிவு பெறவுள்ளன. இவற்றைத் தமிழ் பேசும் உலகு பெற்றுப் பயனடைதலே தமிழ் மக்கள் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கட்டு காட்டும் நன்றியறிதலாகும். கலாநிதியவர்கள் இன்னும் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள் எழுதி சௌவத்திற்கும் தமிழிற்கும் சேவை புரிய இறைவன் அவருக்கு நீண்ட ஆயுகைக் கொடுப்பாராக.

எஸ். செல்வமுருகானந்தன்.

[8-6-78 வியாழன் இரவு 9.30க்கு ஒனிபரப் பாகிய கலைக்கோவம் நிகழ்ச்சியில் இடம் பெற்ற உரை]

ஞானக் கலாநிதி

நம்பன் டிதமணியே ஞானக் கலாநிதியே
நம்பன் அடிவருடும் நன்மணியே - கொப்பன்
கணபதியின் தொண்டுக் கணபதிப் பிளைக்
குணமணியே வாழ்க்கசுகம் கொண்டு.

கொண்டல் எனக்கலைகள் சூடுசிவ வாரியிடைக்
கண்டு பழமெடுத்துக் கற்பகமாய்ப் - பண்டைத்
தமிழ்வரம்பு மெய்வயலில் தர்மவிதை யிட்ட
தமிழ்மகனே வாழியநின் சால்பு.

சால்பெனும் நெறியைக் காணக்
சகமெலாம் தேடி னேன்றின்
பால்வரக் கிடைத்த ஞான்று
பண்டித மணியே நின்றன்
நால்வழி வாக்கில் நோக்கில்
நுழைபுலப் போக்கிற சைவப்
பால்பொழி மாரி கண்டுன்
பதமலர் சிந்தை வைத்தேன்.

ஐயனே தமிழர் சைவர்
ஆற்றிய தவப்பே ரூய
மெய்யனே சிவம ஸர்த்தேன்
விருந்தினை விழுங்கு கின்ற
செய்யனே சுவைத்த பாகைச்
சிந்திப்பார்க் குவப்பொ டூட்டும்
கையனே இலக்கி யாங்காண்
கலாநிதி மணியே வாழி

அன்பெனும் மலையே வாழி
அறநெறித் தருவே வாழி
பொன்பயில் சாத்து வீகப்
புணரியே வாழி கோளர்
ஒன்பது பேரும் நல்ல
உடலு யிர்ச்சுகம் வழங்க
இன்பமா முருகன் போல
எழின்மிக வாழி வாழி

பந்திரிகைகள் யாராட்டுகின்றன

தமிழுக்குக் கௌரவம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் யாழிப்பாண வளாகத் தலைவர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன், பேராதனை வளாகத்தில் தமிழ்த்துறைத் தலைவராக இருந்த காலத்திலே ஒரு தமிழ் விழாவில் பிரதம விருந்தினராகக் கலந்து சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றியபோது நாவலர் பெருமானுக்குப் பின் தோன்றிய எமது தமிழ்ப் பேரறிஞர்களை இந் நாடு கொரவிக்கத் தவறிவிட்டதென்றும், குறிப்பாக எம் மத்தியிலே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் தமிழ்ப் பேரறிஞர் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை போன்றவர்களுக்கு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கூட ஒரு பட்ட மளித்தேனும் கொரவிக்கவில்லை என்றும் கவலை தெரிவித்தார். பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் அன்று தெரிவித்த இக் குறை நீங்கும் வகையில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் தமிழ் பெரியார்கள் இருவரைக் கொரவித்துள்ளது. பேராசிரியர் வித்தியானந்தனே இவர்களை அறிமுகம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தையும் பெற்றார். இவர் மூலமாகவே நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பதனால் விழாவுக்கு வர முடியாதிருந்த பண்டிதமணி அவர்களுக்குப் பட்டமும் வழங்கப்பட்டது. யாழிப்பாண வளாகத் தில் நடைபெற இருக்கும் பெருவிழாவிலே பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் சான்றி தழைப் பண்டிதமணிக்கு வழங்குவார்: திரு. ஜே. ஆர். ஐயவர்த்தனாவின் அரசாங்கம் தமிழ் மக்களை இச் செயலின்மூலம் கொரவித்துள்ளது தமிழூக் கொரவித்துள்ளது. கொரவ பட்டமளிப்பு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குப் புதிய தொண்டில்லை, முன்பும் சிலருக்கு கொரவ கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கி இருக்கின்றது. ஆனால் ஏதோ காரணங்களினால் தமிழ்த்துறை அறிஞர்கள் எமது பல்கலைக்கழகத்தினால் அங்கீரிக்கப்படவில்லை. சிறுபான்மையினத்தினர் இதனைப் பாரபட்சமான நடவடிக்கை என்றே கருதிவந்தார்கள். தமிழ் இரண்டாம் தரப் பிரைஜைகளாகக் கணிக்கப்படுகின்றார்கள் என்பதற்கு இதனையும் ஒரு சான்றாக எடுத்துக் காட்டுவதுமண்டு. இது அந்தியான நிலை. தார்மீக ஆட்சியிலே இத்தகைய முரண்பாட்டுக்கு இடமளிக்க முடியாது என்றாலேயே இன்றைய அரசாங்கம் தமிழ் அறிஞர்களையும் கொரவிக்க ஏற்பாடு செய்தது. இதனால் தமிழ் பேசும் மக்களில் பாராட்டையும் அன்பையும் இவ்வரசாங்கம் பெறும் என்பது தின்னனம். அரசின் நீதியை நிலை நாட்டும் நடவடிக்கைகளுக்கு இது ஒரு முன்னோடி என்றே சிறுபான்மையினம் கொள்கிறது; திருப்திப்படுகிறது.

4-6-78 தினகரன் வாரமஞ்சி

பண்டிதமணிக்குக் கௌரவம்

ஆழத்துத் தமிழ்ப் பேரறிஞர் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இன்று யாழிப்பாண வளாகத்தில் விழா எடுக்கப்படுகின்றது. கலாநிதிப் பட்டங்களான்றிதழ் இன்றே பண்டிதமணிக்கு வழங்கப்படும். வளாகத் தலைவர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் இச் சான்றிதழினை இன்று வழங்குவார். பண்டிதமணி எம் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் நாவலர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த ‘தமிழ்ப் பேரறிஞர்’. இவரைக் கொரவிப்பது தமிழூக் கொரவிப்பதற்கு ஒப்பாகும்: எனவே, இன்று நடைபெறும் பெரு விழா வெற்றி காணத் தமிழ் மக்கள் சுகல உதவியும் அளிக்க வேண்டும். பெரு விழாவெடுத்து இச் சான்றிதழை வழங்கும்

பேராசிரியருக்கு எமது நன்றி. பண்டிதமணியை எப்போதோ அரசாங்கம் கெளர வித்திருக்க வேண்டும். ஏதோ காரணங்களினால் இம் முயற்சியை முன்னால் அரசுகள் மேற்கொள்ள முன்வரவில்லை. தமிழரை மதிக்கும் முறையில் இவ்வேற்பாட்டைச் செய்த ஐயவர்த்தனு அரசைத் தமிழினம் மறக்கமாட்டாது.

25-6-78 தினகரன் வாரமஞ்சரி

பண்டிதமணியின் பணி

முதுபெரும் தமிழரினால் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளைக்கு இலங்கைப் பல்கலைகழகம் இன்றைய தினம் 'இலக்கிய கலாநிதி' என்ற பட்டத்தை அளித்துக் கொள்க்க இருக்கின்றது. இந் நிசழ்க்கி தமிழ் கூறும் உலகிற்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிப்பதாக அமைகின்றது. தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் பண்டிதமணி ஆற்றியுள்ள அளப்பரிய தொண்டுக்கு உயரிய விருது கிடைப்பதனால் அவரது மாணவரம்பரையும் தமிழினமும் புள்காங்கிதமடைகின்றன.

சென்ற நூற்றுண்டில் நாவலர் பெருமான் தமிழுக்கும் சைவத்திற்கும் மிகப் பெரிய தொண்டாற்றியதுடன் தமது மாணவரம்பரையொன்றையும் தோற்றுவித்தார். அவருக்குப் பின் ஈழத்தில் வியாபிதமான மாணவரம்பரையை உருவாக்கியவர்களில் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை குறிப்பிடத்தக்கவராவார். இவர் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பதவிவகித்த காலத்தில் தமிழிலும் சைவத்திலும் திமைத்த நல்லாசான்களை உருவாக்கினார். பண்டிதமணி இப் பதவியிலிருந்து இளைப்பாறிய பின்னரும் தமது தமிழ், சைவப் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஆர்வத்தோடு மேற்கொண்டு வந்துள்ளார். அவரின் இலக்கிய சமய ஆக்கங்கள் அவரது தொண்டின் சிறந்த அணிகலங்களாகும். இலக்கியவழி, சந்தபுராண தச்சாண்ட உரை முதலானவற்றை இவ்வகையில் இங்கு குறிப்பிடலாம்.

பண்டிதமணி தமிழ் இலக்கியத்திலும் சைவத்திலும் ஆய்வுகளை நடாத்தி ஆக்கங்களைப் படைத்தமை கவனிக்கத்தக்கது. எந்தவொரு மொழியின் வளர்ச்சிக்கும் தக்க ஆய்வுகள் அவசியமாகும். இந்த வகையில் பண்டிதமணி தமிழ் இலக்கண, இலக்கியத் துறையில் ஆற்றியுள்ள பணி மகத்தானதாகும்.

நம் மத்தியில் வாழும் தமிழ்ப் பேரறிஞர் ஒருவருக்குப் பல்கலைக்கழகம் 'இலக்கிய கலாநிதி' பட்டமளிப்பது குறித்து நாம் பெருமிதமடைகிறோம். இச்செயல், தமிழ் இலக்கியத் தொண்டில் தம்மை அர்ப்பணித்திருப்போருக்கு மிகுந்த உந்துதலும் உற்சாகமும் அளிப்பதாகும். இன்றைய தினத்தில் உயரிய விருது பெறும் பண்டிதமணியின் தமிழ், சைவத் தொண்டு மேலும் வியாபித்து மேலோங்க வேண்டுமென்று நாம் பிரார்த்திக்கிறோம். இந்த முன்மாதிரியைப் பல்கலைக்கழகம் தொடர்ந்து கடைப்பிடித்துத் தமிழ்ப் பகுதிகளிலுள்ள பேரறிஞர்களை அவ்வப்போது கெளரவிக்கத் தவறமாட்டாதென்றே கேசரி நம்புகிறேன்.

பண்டிதமணிக்குப் பட்டம்

நமக்கு இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஒரு தனி ஸ்தாபனைம். அவரே ஒரு பல்கலைக் கழகம். மற்றவர்களுக்கெல்லாம் பட்டம் அளிக்கும் வெற்றி வாய்ந்தவர் அவர். அப்படிப்பட்ட பெருந் தமிழ்நினூக்கு இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் இன்று கெளரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து அவரைப் பாராட்டுகின்றது. அதன் மூலம் பல்கலைக் கழகம் பெருமையைச் சம்பாதித்துக் கொள்கிறது.

யார் பட்டமளித்தாலும் அளிக்காவிட்டாலும் பண்டிதமணி தமிழ்ப் பண்டிதத் துறை மணியானவர்தாம். அவரின் புலமை, அருமை பெருமை ஆகியை குறையப் போவதில்லை. அவரைக் கெளரவிப்பவர் தாமே கெளரவம் பெறுகிறார்கள்.

நாவலர் பரம்பரையிலே வந்தவர்களில் நம்மிடையே இன்றுள்ள கடைசி நன்மணி எங்கள் பண்டிதமணி. தமது எண்பதாவது வயதிலும் தமிழ்ப் பணியையும் சைவப் பணியையும் சனைக்காது செய்து வருகிறார்.

தமிழை நன்கு ஒதி உணர்ந்தவர்கள் தருக்குறுவதும் தலைக்கணம் கொள்வதும் கண்கூடு. வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட புராண காலத்தில் கூட அந்த நிலை இருந்ததாக அறிகிறோம். இப்போதுள்ள கற்றறிந்த பண்டிதர்கள், வித்துவாண்கள் ஆகியேரில் பலர் வித்துவசி காய்ச்சலால் முன்னவர்களை விட ஒருபடி முன்னே நின்று தமிழை இனம் காட்டிக்கொள்கிறார்கள்.

துறைபோகக் கற்றறிந்த நுண்ணிவாளர்கள் பண்டிதமணி புராண கால வித்தகர்களுக்கும் தற்கால வித்துவாண்களுக்கும் மாறுபட்டவர்: நிறைகுடமாகத் தளம்பாமல் இருக்கிறார். அடக்கத்தின் இலக்கணமாக விளங்குகிறார். அறிவுப் பசி உடையவர்களுக்கு எல்லாம் அழுத சுரபியாகத் திகழ்கிறார்.

அறிவோடு அடக்கமும் ஆசாரமும் உடைய சீலர்களைக் காண்பது அரிது. பண்டிதமணியை நாம் பார்ப்பது மட்டுமல்லது அவரோடு கூடிப்பழகவும் எமக்கு வாய்ப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்றால், அது நாம் செய்த தவப் பயனே என்று சொல்ல வேண்டும். பண்டிதமணியிடம் பாடம் கற்பவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

சிவகௌரப்போலச் சிவண்டியார்களும் வணக்கத்துக்கு உரியவர்களாகிறார்கள். பண்டிதமணியை மதிப்பவர்கள் தாழும் மதிப்புக்குரியவர்களாகிறார்கள். அவரைப் பாராட்டுகிறவர்கள் தாழும் பாராட்டுக்குரியவர்களாகிறார்கள்.

இந்த வகையில் பண்டிதமணிக்கு கெளரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து அவரைப் பாராட்டும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கெளரவத்துக்கும் பாராட்டுக்கும் உரியதாகிறது.

இதுவரை காலமும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இந்தக் கெளரவத்தையும் பாராட்டையும் பெறுத் தவறியிட்டது. தமிழர் அல்லாதார் பலருக்கு அவ்வப்போது கெளரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து வந்த இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், தமிழ் மூலவிம் அறிஞர்களுக்கு கெளரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து அவர்களைப்

பாராட்ட முன்வரவில்கை : பல்கலைக்கழக அதிகார பீடத்தின் இந்தப் போக்கு தமிழ் பேசும் மக்கள் மத்தியிலும் பல்கலைக்கழக வட்டாரங்களிலும் பெரும் மனத் தாக்கலை ஏற்படுத்தி இருந்தது.

ஒன்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் தினபதி சிந்தாமணிப் பத்திரிகைகள் இதைச் சுட்டிக் காட்டியதை நேயர் அறிவார்கள்.

துறைபோகக் கற்றறிந்த பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை, புலவர் மணி ஏ. பெரியதமிழப்பிள்ளை, தேசிகமணி கா. அருணசலம் ஆசிரியர், சிவழு. குமார சுவாமிக் குருக்கள், அல்லூஜ் ஏ, எம். ஏ. அலீஸ் ஆகிய தமிழ் அறிஞர்களுக்கும், சமயப் பெரியார்களுக்கும், கல்விமான் களுக்கும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் கௌரவ டாக்டர் பட்டமளித்து அவர்களைப் பாராட்ட வேண்டும். அதன் மூலம் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தனது பெருமையை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சிந்தாமணி 1969 ஜூவரி 2ம் திகதி முன்பக்க முதல் செய்தி மூலம் குரல் எழுப்பிப் பல்கலைக் கழக அதிகார பீடத்துக்கு கோரிக்கை சமர்ப்பித்தது.

தினபதி சிந்தாமணிப் பத்திரிகைகளின் கோரிக்கை நியாயமானது என்பதை தமிழ்ப் பேசும் மக்களும் சிங்கள அறிஞரும் கூட ஆப்புக்கொண்டனர். அந்தாளில் தேசிய உயர் கல்விச் சபையின் தலைவராக இருந்த அமரர் டாக்டர் ஜி. பி. மல்ல சேகரா, தினபதி-சிந்தாமணி பத்திரிகைகளின் கோரிக்கை நியாயமானது என்று பகிரங்கமாக எடுத்துக் கூறினார்: ஒரு வருடமாகியும் கோரிக்கை நிறைவேற்றப் படாதது குறித்து அவர் பல்கலைக் கழகத்தைக் கண்டித்தார். 1970 ஏப்ரல் 14 ஆம் திகதிச் சிந்தாமணியில் அது பற்றிய விபரம் வெளியிடப்பட்டதை வாசகர்கள் அறிவார்கள்.

கௌரவ டாக்டர் பட்டமளித்து தமிழ் அறிஞர்கள் பாராட்டப்பட வேண்டும் என்று தமிழ்ப் பொது மக்கள் சார்பில் தினபதி - சிந்தாமணிப் பத்திரிகைகள் விடுத்த கோரிக்கை ஒன்பது ஆண்டுகளின் பின்னர் இப்போது நிறைவேற்றப் படுகிறது.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் தனது வரலாற்றில் முதன் முறையாக இன்று இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர் ஒருவருக்கு கௌரவ டாக்டர் பட்டம் அளித்து அவரைப் பாராட்டுகிறது. பல்கலைக் கழகத்தால் பட்டமளித்துப் பாராட்டப்படும் முதலாவது இலங்கைத் தமிழ் அறிஞர் பண்டிதமணி சிவ கணபதிப்பிள்ளையே ஆவர். இது குறித்து தமிழ்ப் பேசும் மக்கள் மட்டத்திற் மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள். கௌரவ டாக்டர் பட்டமளித்துப் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்களின் வரிசையிலே பண்டிதமணியை முதலில் வைத்துக் கோரிக்கை விடுத்த நாம் இப்போது பண்டிதமணிக்கே முதலாவதாகப் பட்டமளிக்கப்படுகிறது என்றால் இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சி அடையவது நியாயமல்லவா?

31-5-78 தினபதி

கலாநிதி பண்டிதமணி

பண்டிதமணிக்கு இன்று இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கிறது.

பண்டிதமணி என்றால் தமிழ் கலை நல்லுவகத்தில் திரு. சி. கணபதிப்பிள்ளை வைத்தான் குறிக்கும்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் எப்போதோ பண்டிதமணிக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கி தன்னைக் கொரவித்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆனாலும் காலம் கடந்தாவது சைவத் தமிழ்ப் பெரியாருக்கு இலக்கிய கலா நிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கொரவிக்க முன்வந்துள்ள இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் தைப் பாராட்ட வேண்டும்.

தமிழ் இலக்கியம் இலக்கணத்திலும் சைவ சிந்தாந்தத்திலும் பண்டிதமணிக்கு சடாக இன்று எவருமில்லை. யாழிப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராண கலாசாரம் என்று நிறுவியவர் பண்டிதமணி.

நாவலர் பரம்பரையில் இன்று உயிர் வாழும் பெரியார் பண்டிதமணி திருநெல் வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையின் அதிபராகவும், சைவாசிரிய கலாசாலை அதிபராகவும் பணியாற்றிக் கல்வித்துறையில் பண்டிதமணி ஆற்றிய சேவை அளப்பில்.

பண்டிதமணி மேலும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் சிறந்த தொண்டாற்ற வேண்டுமென்று இறைவனை இறைஞ்சுவோம்.

31-5-78 ஆழநாடு

எங்கள் தமிழ்மணி பண்டிதமணி ஐயா!

அடக்கம், அமைதி, அறிவு, தூய்மை, வாய்மை, சால்பு போன்ற உயர்ந்த பண்புகள் அனைத்தும் ஒரு சேர உருவெடுத்துள்ளதை நீங்கள் கண்டிருக்கிறீர்களா?

நான் கண்டிருக்கிறேன்.

‘ஆன்றவிந் தடங்கிய சான்றுண்ணமக்கு’ உதாரணமாக உங்களால் ஒருவரைச் சுட்டிக்காட்ட முடியுமா?

என்னால் முடியும்!

தமிழ், சைவம் இரண்டு துறையிலும் ஏதாவது சந்தேகங்கள் எழும்போது தெளிவான தீர்ப்பு வழங்கக் கூடிய மூதறினார் இவர்தான் என்று தமிழ் சமுத்தில் உங்களால் யாறையாவது சுட்டிக் கூற முடியுமா?

என்னால் முடியும்!

‘ஆம், அவர்தான் தமிழ் முனிவராக நம்மிடையே இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிளை ஐயா அவர்கள்!

அன்ன, அன்னக் குறையாத அறிவுச் சுரங்கமாக—தெள்ளு தமிழ் நீரோடையாக—சிவானுபூதிச் செல்வராக வாழ்ந்து கொண்டிருப்பவர் அவர்!

‘நிறைகுடம்’ என்பதற்கு இலக்கியம் அவர்!

ஆலமரம் போல விழுது பரப்பிப் பல நூறு அறிஞர்களை உருவாக்கித் தந்த பேரரினர் அவர்.

தமிழ் மூலம் சைவத்தையும், சைவத்தின் மூலம் தமிழையும் கண்டு அவற்றையே வைத்து, அவற்றுடன் இரண்டறக் கலந்து கொண்டு வாழ்பவர் அவர்!

‘மங்கையொருத்தி தகும் சுகமும் எம்மான் தமிழுக்கு ஈடாகுமோ? என்றால் பாரதிதாசங்கு’

மங்கை சுகத்தை நீத்து, திருமணமே செய்யாமல், பிரமசரியத்தைச் சைடப் பிடித்து தமிழ்ப் பணியாற்றி வருபவர் அவர்!

அவர் எழுதிய நூல்கள் எதிர்காலத்தில் எழுதப்படக்கூடிய ஏராளமான நூல் என்கிற அடிப்படையாக ஆதாரமாக (authority) விளங்கக் கூடியவை.

அவர் ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் ஆசிரியர்; கை தேர்ந்த எழுத்தாளர்; தமிழை அவர் கையாணும் அழகே தனி அழகு!

அவர் ஒரு சிறந்த சொற்பொழிவாளர்; தமிழ் அவர் வாயில் நடமிடும் அழகு ‘தனிச் சொவ்யானது’.

அவர் சைவசித்தாந்தத்தில் ஒரு சரபம்!

ஆம், பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள் இன்றுள்ள பழைய தலைமுறையின் கடைசி அறிஞர்.

குருகுலக் கல்வியின் மேன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறார் பண்டிதமணி அவர்கள்.

அவரை நாடி அன்மையில் ‘இலக்கிய கலாநிதி’ பட்டம் வந்தது!

எத்தனை ‘இலக்கிய கலாநிதிப்’ பட்டங்களாலும் அவரது சூற்றுச் சுலவீட்டு விட முடியாது!

பட்டங்கள் எல்லாம் அவரது தமிழ்ப் பணியின் முன் வெறும் தூசு!

அத்தகைய அறிஞர் தனது 80வது பிறந்த நாளை அன்மையில்தான் கொண்டாடினார்.

அவர் இன்னும் பல ஆண்டுகளுக்கு ஆரோக்கியத்துடன் வாழ்ந்து தாம் தேக்கி வைத்துள்ள ஞானத்தையெல்லாம் மக்களுக்கு வாரி வழங்க இறைவன் அருள்வானாக!

அவர் எழுதி அச்சிடப்படாது முடங்கிக் கிடக்கும் நூல்கள் யாவும் விரைந்து வெளிவரச் செய்யவேண்டும்!

இதுவே பண்டிதமணி ஜயாவுக்கு தமிழ்ச் சமுதாயம் செய்கின்ற கைமாருகும்.

பல்லாண்டு வாழ்க எங்கள் தமிழ்மணி பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள்!

இன்று பண்டிதர் ஜியாவுக்கு விழா

— திரு. அ. பஞ்சாட்சரம் —

பண்டிதமணி ஜியா அவர்கள் ஜெஸ்ம நகூத்திரம் ஆவிச் சதயம் ஆகும். இன்று (25-6-78) ஆவிச் சதயமாகும். இன்று பண்டிதர் ஜியா அவர்களது என்பதாவது பிறந்த தினம்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தினால் இலக்ஷியலாந்தி என்ற கெளரவப் பட்டம் 31-5-78 ல் அளிக்கப்பட்டதினைப் பாராட்டியாற், வளாகம் இன்று விழா எடுக்கும் முக்கிய சந்தர்ப்பத்தில் பண்டிதர் ஜியா அவர்களுடன் தொடர்புபட்ட சில சம்பவங்களை நினைவு கருவது பொருத்தமாகும்.

சமுத்தின் மூலை முடுக்கிற்கூட சைவப் பிள்ளைகள் சைவக் கல்லீசையைப் பயில்வதற்கு வாய்ப்பாகச் சைவாசிரியர்களை உற்பத்தி செய்த திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலா சாலையில் மும்மணைகளில் முதல்மணியாய் விளங்கியவரான பண்டிதர் ஜியா அவர்களுக்கு சமுத்தில் அதி உயர்ந்த தமிழ் அறிஞர் என்ற வகையில் இலங்கை பல்கலை கழகம் கலாந்தி என்ற பட்டத்தினை தமிழர் வரலாற்றில் முதல்முதல் அளித்துக் கொரவித்தமை கண்டு தமிழர் சமுதாயம் விசேஷமாக மாணவர் கூட்டம் களி பேருவகை கொள்கின்றது.

பண்டிதமணி என்றால்:

யராமேசவரக் கல்லூரியில் நடைபெற்ற தமிழ் விழாவை யடுத்து “ தமிழ்ச்சாலு ” என்ற ஆசிரியத் தலையங்கம் எழுதிய திரு. வி. கே. பி. நாதன் அவர்கள் பண்டிதமணி என்று குறிப்பிட்டார். கல்கி இப்பட்டத்தை விமர்சனம் செய்தார்: பண்டிதமணி என்ற பட்டம் முன்னர் பலருக்குச் சூட்டப் பட்டிருக்கலாம். பின்னரும் சிலருக்குச் சூட்டப் பட்டிருக்கலாம். ஆயினும் மண்டிதமணி என்றதும் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையின் தமிழ்ப் போசிஸியாய்ப் பணி புரிந்த பண்டிதர் சி. கண்பதிப்பிள்ளை அவர்களையே சிறப்பாகக்

குறிக்கும் ஒரு பட்டமாயிற்று: சமயக் கட்டுரை நூல் வெளியீட்டு விழாவில் “சித்தாந்த சாகரம்” என்ற பட்டம் வழகிகப் பெற்றது. 29-4-70 ல் முதுப்பெரும் புலவர் என்றும், 7-1-71 ல் மகாவித்துவான் என்றும், காஞ்சி சிவழூர் ஞானப்பிரகாச பரமாசாரிய சுவாமிகள் பட்டங்களை வழங்கினார்கள். ஏதோ இப் பட்டங்களைவாம் பண்டிதமணி என்ற பட்டத்துக்குள்ளே மறைந்து விட்டன என்றே சொல்ல வேண்டும்,

பண்டிதர் ஜியாவினால் எழுதப்பட்ட கட்டுரைகள், வாழ்த்துக்கள், ஆசியுரைகள் விமர்ச்சனங்கள், கடிதங்கள் என்பன வற்றை யான் ஆயிரக் கணக்கில் பிரதி செய்திருப்பேன். எந்த ஒரு சந்தர்ப்பத்தி வாவது தமிழுடைய கையினால் பண்டிதமணி சி. கண்பதிப்பிள்ளை என்று கையெழுத்து இட்டது கிடையாது. சி. கண்பதிப்பிள்ளை என்று மட்டும் எழுதுவார்கள். தலை, வால் வைக்கவேண்டிய சந்தர்ப்பங்களில் நாங்கள் அத் திருப்பணியைச் செய்ததுங்டு: பண்டிதர் ஜியாவுடன் தொடர்புபட்ட முப்பது வருட அறுபவம் இது. என் “சீடர் மிகக் கொடியர்” என்று இராமலிங்கர் பாடியதைச் சிலசமயம் வேறு விதமாக எமக்குப் பண்டிதர் ஜியா குறிப்பாகக் கூறிய போதி ஒரும் எம்மைக் கொள்ளை கொண்ட அசை விட்டபாடில்லையே! இப்பொழுது கவாதிதி யும் இறுதிக் காலத்தில் வந்து சேர்த்துள்ளது. அவர்களுக்கு இவற்றிலே இரசனை இல்லை யென்பது உண்மையாயிலும் அவருக்குப் பின்னாலே நின்றவர்களினுடே இரசிக்காம விருக்க முடியவில்லையே! அவர்களுடைய எழுத்துக்களை அனு அனுவாக இரசித்த கையே காரணம். கவிஞர் பிரான்ஸ் கொத்தமங்கலம் கப்பு அவர்களுக்கு ஒரு முறை பெயிய இரசனை பிறந்து விட்டது: கைத வருஷாறு:-

சப்புவின் பாடலும் பண்டிதமணியும்

திருமுறை ஈழகேசரி அதிபர் திரு நா. பொன்னையா விட்டுக்குக் ஹண்டி மாஸ்டரைத் (திரு. பேரின்பநாயகம்) தேடிப் பண்டிதர் ஐயா செல்ல நேர்ந்தது. அவ்விடில் நினைவு தினக் கூட்டம்; பண்டிதர் ஐயா வைக் கண்டதும் வர வேண்டும், வர வேண்டும், நான்குவார்த்தை பேச வேண்டும். என்று தலைவர்களிருந்த ஹண்டி மாஸ்டர் வேண்டுகோள் விடுத் தார். பிரபல ஸ்தரான கொத்தமங்கலம் சப்புவும் பிரசன்னமாயிருந்தார்.

‘கண்டாவில் தட்டிவரும் பிளேடு
கப்பல் வராவிட்டல் தம்பிமுகம் காடு’

என்ற செய்யுளைப் படித்து, பண்டிதர் ஐயா வீரர்களும் செய்யத் தொடங்கினார்கள். சபையினர் நன்கு கைவைத்தார்கள். கவிஞரான கொத்தமங்கலம் சுப்பு இரசித்த தோடு மட்டும் இராது, மெல்ல மெல்ல நகரத் தொடங்கினார். நகர்ந்தவர் ஆரா மையினால் திடீரென்று எழுந்து பண்டிதரை யாவைக் கட்டிய கீர்த்து முத்தமிட்டார். விழுயம் என்னவென்றால், எதிர்பாராது சென்ற பண்டிதர் ஐயா அவர்கள், எடுத்து வீரர்க்களுக்கென்ற செய்தி பாடல் கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்களது பாடல் என்பது சபை யோருக்கு ஈற்றிலேதான் வெளிவந்தது.

தக்ஷகாண்ட உரை

1966 ல் வைத்திய கலாநிதி, பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்களி யாழ்ப்பாணம் வந்திருந்தார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழக இந்து மாணவர் சங்கம் சௌவசமயநால் ஒன்றை வெளியிட விரும்பியிருந்த காலம். கந்தபுராணம் தஷ்காண்டத்திற்குப் பண்டிதர் ஐயா உரை எழுதிப் பூர்த்தியடையும் சமயம். பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள் வேறு விஷயமாய்ச் சந்திக்க வந்திருந்த சமயம் உரை விஷயத்தைக் கேள்விப்பட்டதும் ‘வாய்ச்சுப் போக்கது’ என்றார். தஷ்காண்ட உரை மின்னல் வேகத்தில் அச்சா கியது. 5-1-67 புதன்கிழமை பேராதனைப் பல்கலைக் கழகக் கலை மண்டபத்தில் கீழ்த்

புராணம் தஷ்காண்ட உரை வெளியிட்டுப் பெரு விழா, பல சமூகத்தையும் சேர்ந்த பேராசிரியர்கள் நிறைந்திருந்த ஏம்மண்டபத்தில் சிங்களப் பேராசிரியர் டி. ஈ. ச. ஹெட்டி ஆராச்சி பேசத் தொடங்கினார்.

11 ஆம் நூற்றுண்டில் பராக்கிரமபாகு மன்னன் ‘பூஜாவளி’ என்ற நூலை யானை மீதேற்றி நகர் வலம் வந்து அரங்கேறச் செய்தான், அதன் பின் இருபதாம் நூற்றுண்டில் இன்றுதான் அப்படியான பெரு விழாவாகக் கந்த புராணம் தஷ்காண்டம் உரைநூல் வெளியிட்டு விழா சிறப்பாக நடந்திருக்கிறது என்றார்.

பேராசிரியர் திரு வி. செல்வநாயகம் அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில் பேராசிரியர் ஆ. வி. மயில்வாக எம் அவர்கள் பண்டிதர் ஐயா அவர்களுக்கு பொன்னடை போர்த்திக் கெளரவிக்க, மருத்துவப் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் பொற்சியில் வழங்கிக் கெளரவித் தமை குறிப்பிடத் தக்கவை.

இவ்விழாவை யடுத்து உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் திரு. வி. சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தலைமையில் 23-6-67 ல் பொற்பல்க்கில் தஷ்காண்ட உரைநூல் பட்டுப் பீதாம்பரங்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்டு உரைவுமாக எடுத்துச் சென்றதை யடுத்து வைத்தில்வர வித்தியாலயத்தில் நடைபெற்ற பெருவிழா “யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் கந்தபுராணக் கலாசாரம் தான்” என்பதை உறுதி செய்வதாய் அமைந்தது என்றால் மிகையாகாது:

கந்த புராணம் தஷ்காண்ட உரையின் அருமை பெருமையினை உணர்ந்த இலங்கை சாகித்திய மண்டலம் ஆயிரம் ரூபா பரிசும் அளித்து இலங்கை சாகித்திய மண்டலத் தின் உயர் உறுப்பினர் என்ற விருதும் வழங்கிக் கெளரவித்தது.

4-11-68 திங்கள் முற்பகல் வெள்ள வதை சைவ மாண்பையர் கழக மண்டபத்தில் பேராசிரியர் அ. சின்னத்தம்பி அவர்கள் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ்விழாவில்

கலாசார அதிபர் திரு. ஹேமப்ரி. பிரேம வர்த்தன அவர்கள் தொடக்கவுரையை நிகழ்த்திக் குறித்த விருத்தினை வழங்கிச் சிறப்பித்தார்கள். பேராசிரியர் வி. செல்வ நாயகம் அவர்களது அஞ்சைய சிறப்புரை பொன் எழுத்துக்களாற் பொறிக்கும் சிறப்பைப் பெற்றது என்றால் மிகையாகாது.

நவாலியூர்ச் சோமசுந்தரப் புவவரவர் களது 'இலங்கை வள்' த்துக்குப் பண்டிதர் ஜயா எழுதிய நீண்ட விமர்சனம் பிரசித்த மானது: விமர்சன முடிவில்,

'தாரமாய்த் தாயானான் கையிருக்கக் கண்ணுக்கு வேண்டும் கவி' என்றபோது சின்னமையையின் கண்ணுக்குப் பாட்டுப் பாடினார் தங்கத் தாத்தா. இனிமையான பாடல் அது. பண்டிதர் ஜயாவை விழித்து,

'இன்பொடு கேட்குந ரண்பொடு மகிழுத் தூக்கி விலை உரைக்கும் வாக்கினில்'
வல்லோய்! எல்லாம் வல்ல இறைவ ஞருளால் பல்லான்டு வாழ்வும் உடனலப் பாடும் கைக்கவி யிருக்க கட்கவி வேண்டிய அற்புத நுண்மதிப் பொற்புயர் செல்வ!
என்றார்

சோதிடத்தில் நம்பிக்கை

பண்டிதர் ஜயாவுக்குச் சோதிடத்தில் அபார நம்பிக்கை. அவரது சாதகத்தை எழுதிய பிரபல சோதிடர் 69 வயதிற்கு மேல் பலன் எழுதவில்லை. 69 கிட்டக்கிட்ட அடிக்கடி சாதகத்தைப் பார்க்கும் இயல்பும் பண்டிதர் ஜயாவுக்கு உண்டாயது: இன்னும் பத்து இருபது என்று வயச் நீளவேண்டுமென்பது எங்கள் போன்றேர் உள்ளத் துடிப்பு. சாதகம் ஒரு நாள் திடீரென்று மறைந்து விட்டது. எழுபது போய் இன்று என்பதையும் எட்டிப்பியித்து விட்டார்கள்.

இடையிலே ஒரு கதை

பண்டிதர் ஜயாவின் மாணவரும் பிரபல சோதிடர்மான ஆசிரியர் ஒருவர் சமீபத் திடு என்னைக் கண்டு 'பண்டிதர் ஜயாவுக்குத் தொண்ணாறு என்று இராத்திரி அம்மா

(அம்பிகை) சொன்னவ, என்றார். நன் பரைப் பார் த் து ' ஏன் நூறு க்க முடியாதா? ' என்றேன். இந்தத் தொண்ணாறுக் கதையைக் கதையோடு கதையாகப் பண்டிதர் ஜயாவுக்குச் சொன்ன போது ' அப்ப இனி உறியிலே கட்டித் தொங்க விடவேண்டியது தான் ' என்றார். அதிலே கூட ஹாஸ்யம் பிறந்தது.

ஆழமான பேச்சுக்கள்

ஹாஸ்யமாக இருந்தாலும் கருத்தாழும் மிக்க இவ்வசனங்களைக் கேட்டுக் கேட்டுச் சிந்திக்கச் சிந்திக்க எம்மை யறியாமலே மனம் கிளர்ச்சியடையும். ஒவ் வொரு எழுத்தும் சிந்திக்கவைக்கும். சில வார்த்தைகள் சில பேச்சுக்கள் உடன் விளங்காது போனாலும், காலகதியில் விளங்கிக் கொள்ளும்போது தாயினுடைய கையினால் நல்ல உணவினை உண்டு பூரிப்படைந்த குழந்தை மகிழ்ச்சி மேலீட்டினால் தானை அலைத்து முத்தமிழுவது போன்றதோர் உணர்ச்சி ஏற்படும். அந்த உணர்ச்சியோடு அவரிருக்கும் குடிசையை நோக்கிச் செல்லும் போது அந்த உணர்ச்சி ஏதோ மறைந்து குருநாதர் என்கின்ற பயபக்தியோடு கூடிய ஒரு புதிய உணர்ச்சி ஏற்பட்டு விடுகிறதே: 31-5-78 புதன் சிழமை மாலை இப்படியான ஒரு புத்துணர்ச்சி பண்டாரநாயக்கா ஞாப கார்த்த மண்டபத்தில் எனக்கு ஏற்பட்டது. தலைப்புட்டணத்தில் ஏற்பட்ட தலையாக்கு விழாவுக்குப் பல்லாயிரம் மக்கள் நிறைந்திருந்தனர். குளிருட்டிய அம்மன்டபத்தில் குண்டுசி விழுந்தாற் கேட்கும். அவ்வளவு நிச்பதம். அம்மண்டபச் சிறப்பையும், பட்டமளிப்பு விழா நிகழ்ச்சிகளையும் விபரிக்கப் புகின் அதுவே ஒரு தனிக்கெட்டுரையாய் விடும்.

விசேட பட்டமளிப்பு முறைப்படி உரியவர்களினால் ஒவ்வொருவரும் அறி முகம் செய்து வைக்கப்பட்டார்கள். சிறப்பாகத் தேசிய உடை அவைந்திருந்த யாழ். வளாகத் தலைவர் பேரூசிரியர் ச. வித்தியா ஸந்தன் அவர்கள் ஏழந்தார்கள். வேட்டி, சால்வை, 'நாள்சூடன்' கம்பீரமாகக் காட்சியளித்த பேராசிரியர் அவர்கள் ஒரு

நமிழ்த் தலைப்பாகையும் அணி ந்திருந் தாவோ என்ற எண்ணம் - ஒரு அங்க வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பேராசிரியர் அவர்கள் கணீர் என்ற குரலில் 'பல்கலைக் கழக வேந்தர் அவர்களே' இவ் விசேட பட்டம விப்பு விழாவிலே இன்று வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் மரபு வழித் தமிழ்க் கல்வி அறிஞர்களுள் மிகவும் பிரபலம் வாய்ந்த பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு அவர் சமூகமளிகொதிருந்த நிலையில் கௌரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை வழங்கும்படி தங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளும் அரிய வாய்ப்பு எனக்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்று தொடங்கி இரத்தினச் சுருக்கமாக தமது அறிமுகப் பேச்சைக் கச்சிதமாக நடத்திப் பூரணப்படுத்திய அந்தக் காட்சி என்றும் பசுமையாகவே சமூகமளித்தவர் களின் உள்ளக்களில் நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் ஜயமில்லை. சரித்திர முக்கியத்துவம் வாழ்ந்தது இவ்விழா.

நாவலர் சிலையை யாழ் முற்றவெனியில் நிறுவலாமா? கீமிகலையில் நிறுவலாமா? பொதுசன வாசிகாலை முன் நிறுவலாமா? என்று அபிப்பிராய பேதம் நிலைய ஞானரூபம் வாய்ந்தது இவ்விழா.

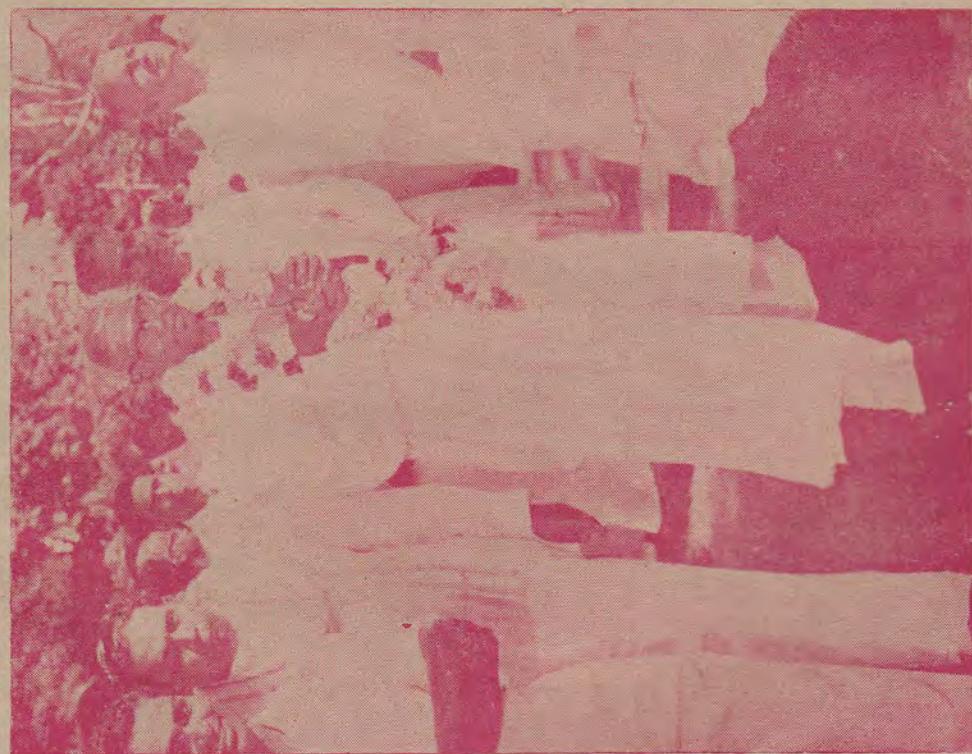
நாவலர் பெருமான், முருப்புகளை நடத்திய இடம் - ஒதுவார்களை இந்தியாவிலிருந்து அழைத்து வந்து தங்கச் செய்து பாராயணம் செய்வித்த இடம் - தேவராப்பாரதசாலைக்கென நாவலர் பெருமானிடத்து கார்த்திகேயஜயர் ஒப்பித்த நல்லூர் தெற்கு வீதிக் காணியே, நாவலர் பெருமானுக்குச் சிலை நிறுவி வழிபட ஏற்றுஇடம் என்று பண்டிதர் ஜயா அவர்கள் வெளியிட்ட அபிப்பிராயம் ஏகமணதாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. நாவலர் பெருமான் சிலை உருவில் நல்லூரில் நிலையான இடத்தைப் பெற்று விட்டார். நாவலர் பாதம் பட்ட அந்த மண்ணில் சிலை நிறுவுவது பொருத்தமென்று அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறிய பண்டிதர் ஜயா அவர்கள், சைவ, தமிழ் உலகுக்குத்தான் ஏதாவது செய்திருந்தால் அதற்கு வழிகாட்டியாய் அமைந்தவர் மௌன தவமுனிவரான உபஅதிபர் திரு. பொ. கைலாசபுதி அவர்களே என்பார்கள் ஒருகாலத்தில் பேரறிஞர் பொ. கை. அவர்களது பாதம் பட்ட பரமேசவர மண்ணில் இன்று பண்டிதர் ஜயாவுக்கு யாழ். வளாகம் பாராட்டு விழா எடுப்பது ம் சாலப் பொருத்தமுடையதே.

பண்டிதமணி பெற்ற பட்டம்

பட்டம் மிகப் பெரியது; தனித்துவம் வாய்ந்தது; 'D. Litt' என்றால் அதன் பெருமை புலனுகும். 'Litt' இல் உள்ள இரட்டை 't' என்ன என்பதைப் பலர் அறியார்கள். D. Litt என்றால் Doctor of Literature. இலக்கிய கலாநிதி எனப் பொருள் செய்வது சர்வ சாதாரணம். உண்மையில் அதன் பொருள் Doctor of Letters என்பதே. இலக்கியப் பேரறிஞரை 'Man of Letters' எடுப்பது ஆங்கிலமரபு. ஆங்கிலேயரே அந்தப் பட்டத்தை அவர்களின் தெய்வ மொழியாகிய வத்தினில் 'Doctor Litterarum' என்று வைத்துக் கொண்டனர். தெய்வத் தமிழை வளர்த்துவரும் பண்டிதமணி அவர்களுக்குத் தெய்வ மொழியிற் பட்டம் வழங்கப் பட்டது மிகப் பொருத்தமே.

பேராதனை விநாலீல் பேராசிரியர் ஆ. வி. மயிலவாகனம் அவர்கள் பண்டிதமனி அவர்களுக்குப் பொன்னை— போர்த்தி வணக்கம் செலுத்துகின்றார்.

பண்டிதமனியவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கலை மண்டபத்துக்குப் பேராசிரியர்கள், பி. விரிவிவரயாளர்கள் புடை குழு அமைத்துச் செல்லப்படுகின்றார்.

நாவலர்விழாவில் நாவலர் மகாநாட்டு மலரைப் பண்டிதமணி அவர்கள் பார்வையிடுகிறார்கள். நீதியரசர் வீ. சிவசுப்பிரமணியம் தலைமைதாங்குகிறார். இவ்விழாவில், நல்லூர் நாவலர் மணிமண்டபத்தில் பண்டிதமணி அவர்கள் உரையாற்றுகின்றார்.

இலக்கியகலாநிதிப் பட்டம் பெற்றதையொட்டி யாழ் வளாகத்தில் 25-6-78 ஞாயிறன்று கலாநிதிக்கான சான்றுப் பத்திரிகை யாழ் வளாகத்தலைவர் பேராசிரியர் கலாநிதி ச. வித்தியானந்தன் அவர்கள் வழங்குகிறார்கள். திரு வித்தியானந்தன் அடுத்து தலைமையுரை ஆற்றுவதையும் இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பதில் உரை கூறுவதையும் காணலாம்.

**இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி
சி. கணபதிப்பிள்ளை**

**அவர்களுக்கு
யாழ் வளாகத்தினர் எடுத்த
பாராட்டு விழா.**

தொகுப்புரை

வரலாறு கானுத மாபெரும் விழா

25 - 6 - 78 ஞாயிற்றுக் கிழமை யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றிலே மறக்க முடியாத பொன்னள்.

**கற்றேர் அறியா அறிவினர் கற்றேர்க்குத்
தாம் வரம் பாகிய தலைமையர்**

ஆன பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு இலக்கியப் பல்கலைக் கழகம் இலக்கியக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கியதை யொட்டி அன்னுரைப் பாராட்டு முகமாக யாழ் வளாகத்தினர் விழா ஒன்றினை அன்று ஏற்பாடு செய்திருந்தனர் : இராமநாதன் மண்டபம் தொடக்கம் வளாக வாயில்வரை தோரணங்கள் தூக்கி, மங்கல விளக்கேற்றி நிறைகுடம் வைத்துப் பண்டிதமணியை வரவேற்றினர். மண்டப நுழைவாயிலிலே வளாகத் தலைவர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் பெரியாரை மாலை சூட்டி மங்கல வாத்தியம் முழங்க விழா மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். தமிழ் வாழ்த்துடன் தொடக்கிய பாராட்டுவிழாவிலே வளாகத் தலைவர் உட்பட அறிஞர்கள் பலரும் கலந்துகொண்டு பண்டிதமணியின் மாண்புகளை விரித்து ஏற்றத்தனர். பாமாலையும், பூமாலைகளும் மண்டப மேடையிலே அவருக்குச் சூட்டப்பட்டன. பண்டிதமணியின் நண்பர்கள், மாணவர்கள், அன்பர்கள் என ஆயிரக்கணக்கானார் விழா மண்டபத்திலே நிறைந்திருந்தமை கண்கொள்ளாக் காட்சியாகும். இவ்விழா தமிழும், சைவமும் அரியலை ஏற்றியதை எமக்கெல்லாம் எடுத்துக் காட்டிய இனிய விழா என்பதில் ஜயமில்லை.

1. நல்லெந்கர் நாவலரும், நன்மணியாம் பண்டிதமணியும்

பேராசிரியர், சு. வித்தியானந்தன் (தலைவர் யாழ் வளாகம்)

இன்று யாழ்ப்பாணத் தமிழ், யாழ்ப்பாணக் கலாசாரம் ஈழத்து இலக்கியம் எழுதெல்லாம் பெறிதாகப் பேசகின்றோம். இவற்றிற் கெல்லாம் வித்திட்டு வழி வருத்தவர்களுள் ஆறுமுக நாவலருக்கும், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் பெரும் பங்குண்டு என்பதை நாம் மறக்கலாகாது. நாவலர் பல சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவி, ஆசிரியர்களை நியமித்துச் சைவத்தை

யும் தமிழழும் வளர்த்தார்; அவர் உண்டாக்கிய பரம்பரைபோலப் பண்டித மணிக்கும் ஒரு பரம்பரை உண்டு. அப் பரம்பரையைச் சேர்த்தவர்களே, இன்று சமூத்து மூலை முடுக்குகளில் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாக இருந்து தமிழழும், சௌவத்தையும் பேணிப் பாதுகாத்து வருகின்றனர். நாவலரின் வசன நடை எவ்வளவு தனிச் சிறப்புப் பெற்றதோ, அவ்வாறே வேறு வகையிற் பண்டிதமணியின் வசன நடையும், தனித்துவம் வாய்ந்தது. பண்டிதமணி இலக்கணத்தை அதிகம் கவனியாது தமிழ்நடையை மனின்மாக்கி உபயோகிக்கிறார் என்று சில பண்டிதர்கள் குறை கூறுவதுண்டு. ஆனால் இவரது நடை இவருக்கே அமைந்த கொடை அந்த நடைதான் இவரின் தனித்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஆறுமுக நாவலர் பல உரைகள் எழுதியிருக்கிறார். அவற்றுள் திருமுருகாற்றுப்படைக்கு எழுதிய உரை பெரிதும் போற்றப்படுகின்றது. பண்டிதமணி எழுதிய உரைகளிலே அவருக்கு உரையாசிரியர்கள் வரிசையிலே சிறப்புப் பட்டத்தை அளித்தது கந்தபுராணத் தகூர்காஸ்டத்திற்கு அவர் எழுதிய உரையாகும்.

இப் புராண உரை அரங்கேற்றமும் தனித்துவம் பெற்றது. இதனைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்து மாணவ மன்றத்தினர் அரங்கேற்றம் செய்ய உதவியவர் கவத்திய கலாநிதி பேராசிரியர் சின்னத்தம்பி அவர்கள். தமிழ் மனினர் இறுதி யாகச் செங்கோலோக்கிய கண்டிமாநகரிலே, தமிழர்கள் பரம்பரையாக வாழ்ந்த மலைப்பிரதேசத்திலே பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வீதிகளிலே, யானை மீது ஊர்வலம் வந்த கந்தபுராண உரைச்சுவடி கலைமண்டபத்திலே அரங்கேறிப் காட்சி புனிதமானது. எனவே இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பண்டிதமணிக்குப் பல வகைகளிற் கெளரவுமளித்துப் பெருமைப்படுத்தியது.

இன்று யாழ் வளாகம் இவரைக் கெளரவித்துப் போற்றுகின்றது. இப் பாராட்டு விழா யாழ் வளாகத்தில் நடைப்பது ஒரு உகையிலே பொருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. இவருக்குப் பல வகைகளிலே, பல துறைகளில் ஊக்கமளித்து வழி காட்டியாக இருந்தவர், திருநெல்வேலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த கைலாசபதியவர்கள். அவர் காலெடுத்து வைத்த மனினிலே பரமேஸ்வராக் கல்லூரி மண்டபத்திலே இந்த விழாவை நாம் இன்று எடுப்பது பொருத்தமாகவுள்ளது. மிக விரைவிலே ஒரு பல்கலைக்கழகமாக அமையவிருக்கும் யாழ் வழாக மண்டபத்திலே மரபு வழி வந்த அறிஞர்களுக்கு முதல் முதலாக அளிக்கப்படுகின்ற கெளரவுப் பட்டத்தின் சான்றிதழை இன்று உங்கள் முன்னிலையிலே அவருக்கு அளிப்பதிற் பெருமை யடைகின்றேன். இப்பொழுது அச் சான்றிதழைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சார்பிலே உங்கள் முன்னிலையில் அவருக்கு அளிக்கின்றேன்.

2. பண்டிதமணியின் மாணவ பரம்பரை

பேராசிரியர் கா. கைலாசநாதகுருக்கள்

(இந்து கவாச்சாரப் பிடாதிபதி: யாழ் வளாகம்)

டாக்டர் பண்டிதமணி அவர்கள் சிறந்த ஆசிரியர் பரம்பரையை உருவாக்கிய வர்கள் என்பதையிட்டு அவர்கள் மேலும் பாராட்டுக்கு உரியவர்கள். பண்டிதமணி அவர்களின் மாணவர் பரம்பரையில் அவருக்குரிய தனி முத்திரை பொறிக்கப்பட்டிருக்கக் காணலாம். நான் கு ஏற்றதனால் தெளிவும், உறுதியும், கம்பீரமும், துணி வட்டி தலை நிமிர்ந்து, துணிவட்டி பேசும் திறமையும் இம் மாணவர் பரம்பரைக்

குரிச் சிறப்பான அம்சங்கள். இப் பரம்பரையைத் தொற்றுவித்து அது தொடர்ந்து வளருமாறு வழி வகுத்ததற்காகப் பண்டிதமணி அவர்களைப் பாராட்டுகின்றேன்.

நிறைந்த கல்வியை முறையாகப் பெறுபவர்களுக்கு அக் கல்விக்கேற்ற ஓழுக்கம் தானுகவே தொடர்ந்து அமையும். டாக்டர் பண்டிதமணி அவர்கள் கல்விக் கேற்ற ஒழுக்க நெறி நிற்பவர்கள். கற்றுபின் அதற்குத் தக் நிற்கக் கற்றவர்கள். அவர்கள் பெற்ற நிறைந்த கல்வியின் விளைவாக இயல்பாகவே அமைந்துள்ளது அவர்களிடம் குடிகொண்டுள்ள ஒழுக்கம். இவ் வொழுக்கச் சிறப்பு நம்முனர்க்கு வழி காட்டியாகத் திகழ்கின்றது.

பண்டிதமணி அவர்களுக்கு நீண்ட ஆயுளையும், தமிழ்த் தொண்டையும் கைவத் தொண்டையும் இனைந்து ஆற்றுவதற்கு வேண்டிய உடல் வலிமையையும் உள்வலிமையையும் அனுக்கிரகிக்குமாறு என் குலதெய்வமாகிய அப்பிகையைப் பிரார்த்தித்து என் உரையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.

3. முற் கொண்டு அமைந்து கிடந்தது

கலாநிதி அ. சண்முகதாஸ்

(தமிழ்த் துறைப் பொறுப்பு விரிவுரையாளர் யாழ் வளாகம்)

இறையனர் அகப்பொருள் உரைகாரர் ஓரிடத்திலே பின் வருமாறு கூறுகின்றார்.

ஏனுதி மோதிரம் திசைத்தற்றிருவடையான் ஒருவன், ஏனுதி மோதிரம் செறிக்கும் அத்திரு அவன் செறிகின்ற பொழுதே உண்டாயிற்றனறு முற்கொண்டு அமைந்து கிடந்தது. அரசு வீற்றிருந்த திருவடையார் ஒருவன் அரசு வீற்றிருக்கும் அத்திரு அரசு வீற்றிருக்கின்ற பொழுதே உண்டாயிற்று அன்று; முற்கொண்டு அமைந்து கிடந்தது. அது பின்னை ஒரு காலத்து, ஓரிடத்து ஒரு காரணத்தான் எய்துவிக்கும்.

பண்டிதமணிக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தினைச் செறிக்கும்படி மாண்புமிகு பல்கலைக் கழக வேந்தரைப் பேராசிரியர் வித்தியாண்ந்தன் பட்டமளிப்பு விழாவிலே வேண்டியபொழுது எனக்குக் களவியலுரைகாரரின் இக்கற்றுக்களே நினைவில் வந்தன. இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் வழங்க விருக்கும் கௌரவப் பட்டங்களுக்குத் தகுதியானவர்கள் பெயர்களை, எங்கள் வளாக சென்ற சபை தீர்மானித்து மூவருடைய பெயர்களை எங்களுடைய, வளாகம் பல்கலைக் கழகச் சென்றசபைக்கு அனுப்பியிருந்தது. அவற்றுள் பண்டிதமணியின் பெயரே இறுதியில் தெரிவாயிற்று. இது துணைக் காரணமாக அமைய முற்கொண்டு அவரிடஞ்செறிந்திருந்த திரு இல்லிக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் அவரிடந்தேடி வரவைத்தது. நாமெல்லாம் கலாநிதிப் பட்டத்தினைத் தேடி, இங்கிலாந்து வரை செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பண்டிதமணிக்கோ இவக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் அவரைத் தேடி, திருநெல்வேலிக்கே வந்துவிட்டது. திருநெல்வேலி திருநெல்வேலியாயிற்று. அவ்வாறு அப் பட்டம் தேடி வந்ததற்கான காரணம் என்ன? சென்ற மாதம் நடைபெற்ற பட்டமளிப்பு விழாவிலே அதற்கான காரணம் கூறப்பட்டது. இன்று அதனைப் பல்வேறு கோணங்களிலே பலரும் பலபடி விளக்கவுள்ளனர்.

திரு. வ. ஜி. ஜெயபாலன் பண்டிதமணியின் புகழைப் பாவில் உரைத்தார்.

4. பட்டத்திற்கு மிகப் பொருத்தமானவர்.

திரு ச. அம்பிகைபாகன்.

(முன்னள் அதிபர், வண்ணை வைத்தில்லை வித்தியாலயம்)

இலங்கையிலே கலாநிதிப் பட்டம் பெறுவதற்கு மிகவும் தகுதி வாய்ந்தவர் பண்டிதமணி அவர்களே. தூத்திரிய உபரித்தத்தில் ஒருவன் எந்திலையிலிருந்தாலும் எவ்வளவு வயது சென்றாலும் ஒதல் (சுவாத்தியாயம்) ஒதுக்கித்தல் (பிரவசனம்) ஆகிய வற்றைக் கைவிடக் கூடாதெனக் கூறியுள்ளது. பண்டிதமணி இத் தள்ளாத வயதிலும் நோய்வாய்ப் பட்டிருந்த போதிலும் இவ்விரு கடமைகளையும் தவறாத செய்து வருகின்றார். யாழ்ப்பாரண வளாகத்திலுள்ள ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் அவர்கள் வாழ்க்கையை ஒரு முன்மாதிரியாகக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்,

5: எங்கள் ஆசான்.

திரு க. சி. குலரத்தினம், சைவப் புலவர், பண்டிதமணியின் பழைய மாணவர், மில்க்வைற் செய்தி ஆசிரியர்.

நாவலர் வழியாக வந்த நம் ஆசிரியப் பெருந்தகை தமிழையும், சமயத்தையும் பேணிய பெருமை வாய்ந்தவர். அவர் 1942 ஆம் ஆண்டு வரையும் செய்துவந்த தமிழ்த் தொண்டினை இடைநிறுத்திக் கொண்டு சமயத் தொண்டில் ஈடுபட்டு அரிய சேவை செய்துள்ளார். முன்னர் சிதையை மையமாகக் கொண்டு இராமாயண ரசனை செய்தவர்; தம் ஆராய்வுகள் இரசனைக் குறிப்புகளை யெல்லாம் அண்ணுமைலைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அனுப்பி வைத்தார். அவற்றை அண்வர் சார்பில் ஏற்றுக் கொண்ட பேராசிரியர் ஆர். பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்கள் அவை கடவுட் கொடை என்று நன்றி கூறினார்கள்.

வள்ளியம்மையாரை மையமாகக் கொண்டு கந்தபுராண இரசனையில் ஈடுபட்ட எங்கள் ஆசான் அது யாழ்ப்பாணக் கலாசார மூலம் எனக் கூறியும், எழுதியும் வந்தார். அவற்றின் பயனாக நூற்றுக் கணக்கான கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். அவை கந்தபுராண போதனை, கந்தபுராண கலாசாரம் என்னும் நூல்கள் வடிவமாகவும் வந்தன.

கந்தபுராணத்தின் தஷ்காண்டம் ஞானப் பகுதி. மிக்குள்ளதாய் நம்மவர்க் கெல்லாம் இரும்புக் கடலையாய் இருந்தது. அதனை அவர்தம் நெஞ்சில் ஊறவிட்டு இளக்கி எல்லோரும் எளிதில் படித்துப் பயன் பெறும் வகையில் உரை செய்து தந்தார். அதன் அருமையை அறிந்த முதுபெரும் பேராசிரியர் வைத்திய கலாநிதி சின்னத்தம்பி அவர்கள் பேராதனை வளாகத்துப் பிரமுகர்களைக் கொண்டு பெருவிழா எடுத்துப் பொறி வறப் போற்றினார். இன்று இப் பட்டமளிப்பு விழா கோவாகலமாக யாழ்ப்பாண வளாகத்தில் நடைபெறுகிறது.

சைவப்பற்று, தமிழப்பாணம், குரு விசுவாசம் முதலிய கோட்பாடுகளில் திருக்கைலாய ஞான பரம்பரையைப் பாதுகாக்கும் ஜயா அவர்கள் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து பணிபுரிய பரமேஸ்வரன் பேரருள் பெருகுவதாக.

6. பண்டிதமணிக்கு நடந்த வேறொரு பட்டமளிப்பு

திரு ந. சபாரதத்தினம்.

முன்னால் அதிபர், யாழ்ப்பாணம் இந்துக் கல்லூரி.

பட்டமளிப்பும், பாராட்டும் நடந்த இடம் கல்லூண்டாய்ப் பெருவெளி; மண்டபம் கார்; காலம் இதுபோல இரவு 7.30 மணி இருக்கும். பட்டமளித்தவர் அமரர் ஹண்டி பேரின்பநாயகம் அவர்கள். மண்டபத்தில் இருந்த ஒரே ஒருவன் அடியேன் மட்டுமே. 1932 ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணக் கலா நிலையத்தில் பண்டிதமணி, சின்னத் தமிழிப் புலவரைப் பற்றி நிகழ்த்திய விரிவுரையைக் கேட்டு யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்கு திரும்பும் போது நடந்த சம்பவத்தைச் சுறிப்பிடுகின்றேன்.

'எப்படி இருந்தது பேச்சு?' என்று வினாவினார் எனது மதிப்புக்குரிய சற்று அமரர் பேரின்பநாயகம். "நன்றாயிருந்தது" என்று ஒரு சொல்லிற் சமாளித்து விட்டேன். 'இது கேட்கவா நான் உண்ணைக் கூட்டி வந்தது?' என்றவர், 'இந்த இளம் பண்டிதன் ஆங்கிலம் படித்தால் பிராசிரியர் பிராட்வியைப்போல் வருவான்' என்று வியப்பும் பாராட்டுங் கலந்த தொனியில் இறுக்கி விட்டார்.

'புகழ் வாய்ந்த திறனுடைய வானன்' பிராட்வியின் 'கவிதை பற்றிய சாரங்கள் உலகப் பிரசித்தி பெற்றவை. அவற்றில் சிலவற்றை நான் வாசித்திருந்த காலம் அது. அவருடைய அரிய கருத்துக்களைப் புரியமுடியாமல் திண்டாடிய காலம் அது. எனவே பண்டிதமணிக்கு அவர் அந்தக் காலத்திலேயே வழங்கிய பாராட்டை, இன்று எங்கள் பல்கலைக் கழகம் உறுதி செய்துள்ளது.'

பண்டிதமணியின் பதிலுரை.

பாராட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணியவர்கள் பணியருவித் தாடி பளபளக்க அறிவுமலை ஒன்று கால் கொண்டெடுந்தாற் போல எழுந்து நின்றார். அவர் பேசிய சில கருத்துரைகளை அடுத்து அவரின் எழுத்துரையிலைந்த சொற்பொழிவினை அவர்தம் அன்பு மாணக்கர் திரு அ. பஞ்சாட்சரம் யாரும் கேட்டுப் பரவசமடையுமாறு வாசித்தார். அந்தப் பதிலுரையின் ஒரு பகுதி பின்வருமாறு:

திருவருளைச் சிந்திப்போமாக:

கனம் தலைவர் அவர்களுக்கும், மதிப்பிற்குரிய சபையோருக்கும் வணக்கம்.

இன்றைய நிகழ்ச்சிக்குக் காரணர்களான அணைவருக்கும், பல்கலைக் கழக வளர்கள் களுக்கும், பாராட்டு வழங்கியவர்களுக்கும், மனமார்ந்த நன்றி உரித்தாகுக.

இச் சந்தர்ப்பத்தில் தக்கோர்களான பழைய தமிழ் அறிஞர்களையும், சிலம் எதிர்வு என்கின்ற காலங்களையும் நினைவு கூருகின்றேன்.

நான் எம் மாத்திரம்! என்ற என்னமே தலை தூக்குகின்றது. எனினும்,

இந்தப் பரமேசுவர வளாகத்தை எண்ணும் போது ஒரு புத்தணர்ச்சி உண்டாய் விடுகிறது. இவ் வளாகம் புன்னியாத்மாவான் மகா புனிதர் ஒருவரின் பாதங் கள் தீண்டிய இடம். எண்ணைப் பொறுத்த வரையில் இது ஒரு மகா புனித ஸ்தலம்.

‘திரிகரண சுத்தியும் காரிய சித்தியும் அருள்வாய்’ என்ற குறிக்கோள் மந்திரத்தோடு தோன்றியது பரமேசுவரா. 1923ல் அங்கே உயர்தர விஞ்ஞான வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவ் வகுப்பிற் சேர்ந்து படிக்கும் பொருட்டு, மேற்குறிப்பிட்ட குறிக்கோள் மந்திரத்துக்கு நல்ல உதாரணம் என்று சொல்லத்தக்க ஒருவர் வந்து சேர்ந்தார். அவரே அந்த மகா புனிதர். அவரை இங்கே என் கணகள் நிறையக் கண்டேன். ‘கண்டன் கற்பினுக் கணியைக் கண்களால்’ என்கின்ற அநுமான் கூற்று நினைவுக்கு வருகின்றது.

அவர் நூதனமான ஒரு பிறவி. அவரது தோற்றம் பிரத்தியேகமானது. உயரம் அங்கியரை நினைவு படுத்துவது. மிகமிக மிருதுவான தேகம். எண்ணத்தக்க சில மயிர்களாலான குடுமி. மிக்க தேஜஸ் — ஆழ்ந்த சிந்தனை- இவை ஒரளவு குறிப்பு பிடித்தகிக்கவே.

வகுப்பிலும் வெளிவிடுதியிலும் தாமரையிலையில் நீர் போல் அவர் வாழ்ந்து வந்தார்.

காலம் பறந்தது. 1930 ல் அவர் விஞ்ஞான பட்டதாரியாய்த் திருநெல்வேலிச் சைவாசிய கலாசாலையில் உப அதிபர் ஆனார். எனக்குப் பேரான்தம். அவருடன் ஒருங்கு வாழும் பாக்கியமும் கிடைத்தது. கிடைத்தும் எண்ணை?

அந்த மகானால் அடையக் கடவு பயண அடைந்தாயா? என்று எண்ணை நானே இன்றுங் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். அவர் தர்மம் என்ற வரளின் கூர்மையில் சஞ்சிரிப்பவராயிருந்தார். தம் தேவைக்கு மற்றவரை அவர் தீண்டுவதில்லை. குறிப்பறிந்து செய்பவரைத் தடுப்பதுமில்லை.

எவ்வளருவன் மற்றவர்களைத் தீண்டாமல் வாழ்கிறுனே, அவன் மற்றவர்களால் தீண்டப்படான் என்பது அவர் கண்ட முடிபுகளில் ஒன்று.

அவர் இரண்டு போசனத்தின் பின் பெரும்பாலும் தனியிடம் நாடிச் சென்று விடுவார். சில சமயம் விடுந்தும் வருவார். மனத்தோடு போரிடுபவராயிருந்தார்.

1934 ல் மனத்தை வெற்றி கொண்டுவிட்டார் என்பதைப் பிற்காலத்திலே தான் அறிந்தேன்.

பரமானுத்துணை மாச மனத்திற் புகுந்தாலும் பெரிய உண்மைகள் மறைந்து பாழ்ப்பட்டுவிடும் என்பது அவரது ஸ்திரமான கருத்து.

மனம் மாசகண்று மனக்கண் திறந்தவர்கள் முன்னிலையில் வெளிக் கண்கள் படிக்குடுகள் என்பது தெட்டத் தெளிந்தது.

முகத்துக் கண்கொண்டு காண்கின்ற மூடர்காக்
அகத்துக் கண்கொண்டு காண்படே ஆனந்தம்.

என்பது திரு மந்திரம். அகத்துக்கண் — மனக்கண்.

மனக்கள் வெளித்தவர்கள் புத்தகங்களைப் படிக்கிற முறையே வேறு. ஒரு பல கத்தில் ஒரு சொல் வாசித்தாற் போதும். அத்தியாயங்களின் தலையங்களைப் போதியவாகலாம்.

அவரை ஒரு கலைக் களஞ்சியமாகவே பாரித்தேன். அருமை தெரியவில்லை:

இவர் ஒரு ஏலாவாளி. ஏலாவாளிகள் சமயப் போக்குள்ளவர்களாய்க் காலதி கழிக்கிறார்கள் என்ற எண்ணமே எனக்கிருந்தது.

தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு அந்த மகாணப் பயன் படுத்திக் கொண்டு, ஜனநாயக உலகில் பறந்துகொண்டிருந்தேன். பெருங் கண்டங்காரன் என்ற பழிச் சொல்லும் எனக்குக் கிடைத்தது. அஞ்ச வேண்டியதற்கும் அஞ்சாத முரட்டுப் போக்கும் போதியளவு இருந்தது.

1942 ம் ஆண்டளவில் வாசிப்புக்கள் போய்ச் சிந்தனை உலகில் அவர் ஆழ்ந்திருந்தார். அப்பொழுது தோல்விகளின் மேல் தோல்விகள் எனக்குக் கிடைத்தன. அதன் பயனாக அந்த முனிவரை மெல்ல அணுகின்றன. அவர் சொல்லுவது எனக்கு எட்ட வில்லை:

‘மகட்குத் தாய்தன் மனைனானே டாடிய சுத்தைச் சொல்லென்றால் சொல்லுவ தெங்கானே.’

என்பது மேற்குறிப்பிட்ட திருமந்திரத்தின் பிற்பாகம்: அதுதான் நினைவுக்கு வருகின்றது.

எட்டாத போதும் அவர் சொல்லுவதை எழுதுவதென்று துணிந்தேன். அவர் தமது சாதனைக்கோ என்னவோ சொல்லிக் கொண்டேயிருப்பார். [பத்து வீத்ததுக்கு மேல் எனக்கு விளங்குவதில்லை: ஏனிவற்றைச் சொல்லுகிறார் என்று எண்ணுவது முண்டு.]

‘சில விதைகளை எறிகிறது தான்: பருவ காலத்தில் அவற்றுட் சில முனைக்கவும் கூடும்.’ என்று ஒரு முறை சொன்னார்.

சில சமயம் ஒரு விக்கல் எழுந்து தடைசெய்யும். அப்பொழுது மௌனமாய் விடுவார்.

சில கருத்துக்களைக் கிரகிக்கப் பெரிய கணித அறிவு தேவையாயிருந்தது. நல்ல வேளை கணிதம் வல்ல இருவர் சமயப் போக்குள்ளவர்கள் அவரைத் தொடர்ந்து அந்தக்கரண விருத்திகளை விளக்கும் படங்கள் வரைந்தது^ஷ.

அப்படங்களுக்கு விளக்கந் தர முடியுமா என்று விஞ்ஞான கலாற்றியான பேராசிரியர் ஒருவர் வினாவியதுன்டு. அப்பொழுது கணித மகா மேதையான இராமாநு ஐத்தை அவருக்கு ஞாபகப்படுத்த நேர்ந்தது.

பாரிய கணக்குக்கள் இராமாநுஜத்துக்கு மனக்கணிதமாயிருக்கும்: உட்டே ஒரு மறுமொழி சொல்லிவிடும்: நூற்றுபடி போட்டுத்தான் அந்த மறு மொழியின் உண்மையைக் கணித மேதைகள் ஒருவாறு விளக்கிக் கொள்ள முடியும். அப்படியும் முடியாத கணித முடிபுகளை விளக்கிக் கொள்ள முடியாதாயினும். அவற்றைப் பேணிப் பாதுகாத்து வைத்திருக்கின்றார்கள்:

இவ்வாறோன் இம் மகாணின் சிந்தனைகளும் பரம உண்மைகள். பேணிப் பாதுகாத்து வைக்க வேண்டியவைகள்.

இவ்வளவு தூரம் அந்த மகாணப்பற்றிச் சொல்லுவதன் காரணம் வெளிப் படை. பரமேசுவரா வழங்கிய தத்துவ ஞானியைப் பற்றி வேறெங்கோதான் சொல்லுவது!

இவ் வளாகம் சமய பீடத்தின் ஒரு அங்கமாக அவரது தத்துவ ஞானசரித்திரத்தையும், ஆயிரக்கணக்கில் அவர் கண்ட உண்மைகளையும் ஏற்றவாறு அமைத்துப் பாதுகாத்துப் பேணுவது சாலவும் நன்று என்பது என் தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

அவரது சிந்தனைகள் எவ்வித சிக்கல்களையும் முட்டின்றி விடுவிக்கக் கூடியவைகள். அவரது சரித்திரமும் வெளிப்படையான சில கருத்துக்களுமே மனக்கவலை மாற்றும் மருந்துகளாயமையும். ஐனநாயக அளிகள் தாக்காமலே வாழ்க்கைக்கு வழிகாண உதவும்.

இத்துணையும் இங்கே சொல்ல நேர்ந்தது பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத் தொடர்பு பத்து வருடங்களுக்கு முன்னமே அமைந்ததனுலேயேயாம்; தொடர்பு படுத்தியவர்களை நினைவு கூருகின்றேன்.

1968ல் தாழ்காண்ட உரையைப் பேராதனை வளாகம் பெரு விழா எடுத்து மதித்தது. அம் மதிப்பு நாவலர் அவர்களின் மருகரான வித்துவசிரோமணி திரு. பொன்னம்பலமயின்கௌக்கே உரியதாகும். சிரோமணி வழிவந்த உரைக் குறிப்புக்களைத் தேடியெடுத்து ஒருவாறு பொருத்தி உரைப்படுத்தியதே நான் செய்தது:

1968 தொடக்கம் பேராதனை வளாகமும் மற்றைய வளாகங்களும் எனக்கு நெருங்கிய தொடர்புள்ளவைகள் ஆயின். அவற்றின் வளர்ச்சி என் வளர்ச்சி யாயது. வளாகங்களின் ஆசிரியர்களுக்கும், மாணவர்களுக்கும் என் அன்பார்ந்த நன்றி உரியதாகுக. அங்மையில் பேராதனை வளாகத்தையே யாழ் வளாகத்தில் கண்டதும் என் மகிழ்ச்சி துள்ளி விளையாடுவதாயிற்று. இங்கே பயில்பவர்கள் சிலர் என்னேடு நெருங்கிப் பழகுகின்றார்கள்.

இவ் வளாகத்திலும் ஏனைய வளாகங்களிலும் பயிலும் தமிழிலக்கிய மாணவர்களுக்குச் சிறப்பாகவும், ஏனையவர்களுக்குப் பொதுவாகவும் தமிழ் பற்றி ஒன்று சொல்ல விரும்புகின்றேன்.

இவ் வளாகத்தோடு தொடர்பு பட்டவரான அந்த மகாண தமிழிலே பதினெட்டடு வகைத் தமிழ் சொல்லுகின்றார். முதலாவது தமிழ் வாகடைத் தமிழ், அப்பால் புராணத் தமிழ், சிவத்தமிழ் என்றிங்களும் பலவேறு வகை சொல்லுகின்றார். அவற்றுள் சங்கத் தமிழ் என்பதும் ஒன்று. அச் சங்கத் தமிழை எடுத்துக் கொள்ளுவோம்.

தமிழுக்குச் சிறப்பான இலக்கணம் பொருளிலக்கணம். பொருளிலக்கண மரபு குற்றிய காலத்தில், அதை நிறுவ எழுந்தது இறையனார் அகப்பொருள் என்ற இலக்கணம். அதற்கு அப்பிளைந்தினைக் களவியல் என்று ஒரு பெயரும் உண்டு.

அதற்கு உரை கண்டவர் கடைச் சங்கத் தலைமைப் புலவரான நக்கிரர். அவ் உரையில் ‘அப்பிளைந்தினைக் களவியல்’ என்னுதவிற்குரேவெளின் தமிழ் நுதலிற்று’

என்றாலும் வகையில் உண்டு. அவ்வசனத்தை எடுத்துக்கொண்டு சென்னையும், யாழ்ப்பாணமும் சேர்ந்து இதே இடத்தில் நடாத்திய மகாநாட்டில் 'தமிழ்' பற்றி நான் பேசியதுண்டு. அப் பேச்சில் சங்கம் ஒடுங்கியபின் தோன்றிப் பிந்தாமணி முதலிய காப்பியங்களைத் 'தமிழ்' என்று சங்கம் அங்கீரிக்குமா? என்ற வினாவை எழுப்பி யிருக்கின்றேன். என் பிரசங்கத்தை அப்படியே தினகரன் வெளியிட்டுத் தன் அபிப்பிராயத்தையும் ஆசிரிய வசனத்தில் தெரிவித்திருக்கின்றது.

தமிழ் என்றால் என்ன? சங்கம் என் தோன்றியது? ஏன் ஒடுங்கியது? சங்கத்தில் இருந்தவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? என்ன ஆராய்ந்தார்கள்? என்றின்னேரன்ன கேள்விகளை இப்பொழுதும் எழுப்பிக் கொண்டிருக்கின்றேன். தமிழ் பற்றிய ஆராய்ச்சியை வளாக மாணவர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டுமென்பது என் அவா.

தமிழ் போலவே சமயம் பற்றியும் ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதும் என் கருத்து. நமது சமயம் வைத்திக்கொலம். சமயத்தின் மூல தத்துவம் அத் வைதம். அஃதாவது இறைவன் இரண்டற்றிருக்கும் தன்மை. இந்த அத் வைதம் பற்றி 'அத் வைதமும் சித்தாந்த மகா வாக்கியமும்' என்றாலும் எட்டுரை எழுதிக் கொண்டிருக்கின்றேன். இதே சமயத்தில் பிரசித்தி பெற்ற இந்திய தத்துவ சாத்திரம் எழுதியவரும், வித்தியாதிபதியுமாகிய திரு. வஷ்மணன் அவர்களை 'அத் வைதமும் வேதாந்த மகா வாக்கியங்களும்' என்ற தலைப்பில் வாலையில் பேசும்படியும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கின்றேன். இது பற்றி அண்மையில் ஒரு பத்திரி கையில் திரு. வஷ்மணன் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். அன்றி, எந்த மகாணப் பாராட்டுகின்றேனே, அந்த மகாணப் பற்றி எழுதியிருக்கின்றார்கள்.

இவ் அத்துவித ஆராய்ச்சி விரைவில் முற்றுமாயின் அதனை இவ்வளாகத்துக்கு அர்ப்பணம் செய்யவும் நேரலாம்.

சொல்லவேண்டியவைகள் அநேகம். அவற்றை அடக்கிக் கொண்டு இங்கே சில குறிப்புகளை ஒருவாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றேன்.

எங்கள் தலைவர் அவர்கள் பழையமைக்கும் புதுமைக்கும் ஒரு தனிப் பாலம். அதனால் நூற்றுக்கு நூறு பழுப்போக்குள்ள எண்ணைத் தலைவர் அவர்கள் அணைத்துக் கொள்வதில் ஆச்சரியமில்லை.

எவர்கள் இக் கெளரவத்தை வழங்க வெகுகாலம் முயன்றார்களோ, அவர்கள் காலத்திலேயே அவர்களுக்கு ஊடாகக் குறிப்பிட்ட பட்டத்தை [அஃதாவது இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் 31-5-78ல் வழங்கிய இலக்கிய கலாநிதி பட்டத்தை] பெறுதற்கு வாய்த்த வாய்ப்பை என்ன என்பது!

தெய்வ சங்கற்பம் இருந்தவாறு.

இப்பொழுது இங்கே வழங்கிய பாராட்டுரைகளை அந்த மகாணுக்கே அர்ப்பணம் செய்கின்றேன். பாராட்டியவர்களுக்கும், சபையோருக்கும் அன்பார்ந்த வணக்கம்.

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை.

‘இலக்கியக் கலாநிதி’

பண்டிதமணிக்குப் பல்கலைக் கழகப் பட்டம்

திரு. நம-சிவப்பிரகாசம் அவர்கள்

(பிரதம ஆசிரியர், இந்துசாதனம்)

கல்விப் பெருந்தகைமைக் கண்ணியம் வாய்ந்த புலவர்கள் பண்டிதர்கள், வித்து வாணிகள் பல்கலைக் கழகத்தைச் சாராதவர்களாய் இருக்கின்றனர். தரம் வாய்ந்த சங்கங்கள், ஆதீனங்கள், முதலியன் கற்றோரைக் கண்ணியப்படுத்தும் முகமாகக் கௌரவப் பட்டங்களை வழங்கும் வழக்கம் உண்டு. இத்தகைய பட்டங்களைப் பல்கலைக் கழகம் பாராட்டுவதென்றால் அவர்கள் தங்கள் துறைகளிலே அரிய நூல்களையிழற்றியும் ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டும் தங்கள் ஆற்றலையும் தகைமையையும் நன்கு புலப்படுத்தி இருக்கின்றனர் என்றே கருதவேண்டும்.

தொல்கலைத் தூயதமிழ் தோய்ந்து சுருதிநெறி
மலகுலுப் பண்டித மாமணியைப் – பல்கலை
காக்கும் கழகம் கலாநிதிக் காவலனுய்
ஆக்குதல் யாருக் கணி.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் பண்டிதமணி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கு ‘இலக்கியக் கலாநிதி’ என்ற பெருமையைக் கழகவிதிப்படி கணித்துப் பட்டம் ‘அளிக்கின்றது. தமிழையும் அம் மொழிப் பெருமையையும் வளர்க்கும் பணியே பணியாகக் கொண்ட பண்டிதமணி புலமைப் பாரம்பரியப் பெருநிதிக்குரியவர். இரு மரபும் குருவழி தமிழ் சம்ஸ்கிருதம் சைவசித்தாந்தம் ஆசியவற்றைக் கற்று, கற்றதனை நன்மானங்கள்களுக்கு ஈந்து, கற்றுணர்ந்த சால்பிள் வழி சார்ந்தொழுகி நிற்கின்ற குருநலப் பண்டிதமணி பற்றற்ற வாழ்வு நடத்தும் பிரமசாரி. அவர்களுற்ற பற்றென்றுண்டு. முத்தி பெற முயலும் வழியில் உத்தம நூல்களைக் கற்று ஆய்ந்து தெளிந்து தாம் பெற்ற அறிவின்பத்தை யாவரும் பெற உரைத்து உவகை கொள்வது அவரது உள்ளப் பெருக்காகும்.

இலக்கியம் ஓர்கலை; இன்பநிதி ஈது
நிலைக்கும் இருமையும்; நேராம்—இலக்கணம்
பண்டித மாமணி, பல்கலைச் சீர்க்கழகம்
கண்டமெய், கண்ட துவகு-

புந்திமலர்ந் தன்பினுடன் வாழ்த்துகிறோம்

செந்தமிழாம் பூந்தடத்தில் மலர்ந்து கல்வித்
 தேன்நிறைந்து புரிமளிக்கும் மலரே ! எங்கள்
 சிந்தனைக்கு விருந்தான செம்மையனே ! இலக்கியத்திற்
 சிறந்தபணி செய்துயர்ந்த கவிஞரும் சீராள !
 விந்தையொடு கலாநிதியாம் பட்டமதைப் பண்பினூடு
 விளங்குநல் வளாகத்தார் தந்துதவிப் பெருமையானுர்
 புந்திமலர்ந் தன்பினுடன் வாழ்த்துகிறோம். ஐயா ! நீ
 புவனியிலே பல்லாண்டு பிணிநீங்கி வாழியவே !

புத்திதெரி யாதபல மாணவர்க்குப் புந்திசேரப்
 புகலுரையால் அவருள்ளம் களிசிறக்கப் புரிந்தனிரால்
 சித்திபெறு சைவநூல் சிறப்புடனே ஆராய்ந்து
 சீரான பலநூல்கள் செம்மையுறச் செய்தனிரால்
 மெத்துபல புகழிபெற்று நாவலரின் வழியொழுகி
 மேவுபிர மச்சரிய முறையில்நெறி பிறழாது
 சுத்தனெறி ஒழுகிவளர் பண்டிதமா மணியே ! நீ
 சோர்விலனுய் இந்நிலத்தில் சுகமுடனே வாழியவே !

“நீர்வை முருகு”

எமது வழிகாட்டி

செந்தமிழின் துறைதோய்ந்து செக்கமெல்லாம்
 ஒளிகாலும் சிறப்பு மிக்கோன்
 பைந்தமிழின் பசி கொண்டு படர்வோர்க்குக்
 கடைத்தேதும் பசியைத் தீர்ப்போன்
 சிந்தையிலே சித்தாந்தத் தேனுறிச்
 சிவம்வளர்க்கும் செம்மை யாளன்
 கந்தனென அழகுடையான கலாநிதியாம்
 கணபதிசீர்ப் பெயரி ஞேனே.

பேச்சினிலே களிவிருக்கும் பொருளிருக்கும்
 பேசரிய பீறுநடை வீறிருக்கும்
 கூச்சமிலாக் கண்டனக்கள் குளிர்ச்சியொடு
 திடையிடையே குலவித் தோன்றும்
 ஓச்சிடுநல் உபகதைகள் உள்ளியுள்ளி
 உடல்குஹங்கச் சிரிக்க வைக்கும்
 மூச்சினிலே முத்தமிழும் முகத்தினிலே
 சிவக்களையும் முகிழ்க்கு மன்றே.

[செந்தன்]

கலாநிதியெம் ஜயா வாழ்க !

1. கணபதிப் பிள்ளைப் பண்டித மணிக்குக்
கலாநிதி யெனுமுயர் பட்டம்
அணிபெற இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம்
அவித்ததும் எண்பது வயது
அனுசிய பாங்கும் அறிந்தமா னவர்கள்
அன்பர்கள் தமதுமெய்ப் பக்திப்
பணிவினைக் காட்டப் பெருவிழா எடுக்கும்
பணியினைக் கொண்டனர் நன்றே.
2. பண்டிதர் ஜயா நாவலர் பெருமான்
பணியறம் போற்றுகாப் பாளர்
தண்டமிழ் முனிவர் சௌவ சித்தாந்த
சாகரம் திங்குரற் செஞ்சொற்
கொண்டல்மா மேதை சீலமார் ஞானி
குலவுடே ரறிஞரும் பிறரும்
கண்டிட இனிய விழாவென விளங்கும்.
காட்சியர் மாட்சியுள் ஓரே.
3. திருமகளின் அருள்ளளிரும் திருநெல் வேவிச்
செழும்பதினையக் கலைமகட்கும் உறையு எாக்கி
அருள்ஞானப் பிரகாச முனிவர் வாழ்ந்த
அப்பதியில் தவக்கோலம் ழண்டு நாளும்
பெருகுமன்பர் திருக்கூட்டம் களிக்க மேலாம்
பேருரைகள் வழங்கியுய்யும் வழியைக் காட்டும்
அருமையிகு கலாநிதியெம் ஜயா ஈசன்
அருளாலே கக்மபெற்றெந் நாளும் வாழ்க.

அருட்டுலவர், பண்டிதர் அ. ஆறுமுகம் அவர்கள்

சிவத்தமிழ்க் கோயில் கலாநிதி வாழ்க!

(திரு. வே. க. ப. நாதன்)

அழுத்துப் பூதந்தேவனுர் தொடக்கம் சன்னகம் குமாரசவாமிப் புலவர் வரை அருந்தமிழ் வளர்த்த, சைவநெறி வளர்த்த ஆண்றேர்கள் யாவரும் ஒருங்கே திரண்டு உருவாக்கிய சிவத்தமிழ்க் கோயிலாகவே யான் கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் காண்கின்றேன். அவர்கள் பண்பின் முழுப் படைப்பு; அன்பில் அந்தவர்; சான்றேர்க்குச் சான்றேராவர்;

அவர்களுக்கும் தமிழ் கைவரும் என்று இத்துணை காலம் கடந்த பின்பாவது இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் 'கலாநிதி' என்னும் பட்டத்தை வழங்கியதைத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்துடன் யானும் ஒருவனுகச் சேர்ந்து மனமார வாயார வாழ்த்தக் கடமைப் பட்டுள்ளேன்; வாழ்த்துகின்றேன்.

இங்கு ஒரு வார்த்தை.

1952-ஆம் ஆண்டு பரமேசுவராக் கல்லூரியில் தமிழ் விழா நிகழ்ந்தது. பண்டிதர் ஜூயா அவர்கள் 'தமிழ் நுதவியது களை; 'களவு நுதவியது தமிழ்' என்பதை விரித்துவரத்தார்.

அன்றே தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் பண்டிதர் ஜூயா அவர்களைப் 'பண்டிதமணி' யாக ஏற்றுப் போற்றி வாழ்த்தி வணக்கத் தலைப்பட்டது.

அன்றுதான் பண்டிதமணியைத் தமிழ் அறிந்த சான்றேன் என்று இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் ஏற்றுக் 'கலாநிதி' என்னும் பட்டம் வழங்கவேண்டும் என்ற பேராசையும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் எழுந்தது.

எனவே சிறியேனும் பல தடவைகளில் தங்கத் தாத்தா ஓமசுந்தரப் புலவர் அவர்களுக்கும் மகா வித்துவான் கணேசனையர் அவர்களுக்கும் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம் 'கலாநிதி' என்னும் பட்டம் வழங்கவேண்டும் என்று தினகரன் நாளிதழில் தலையங்கங்கள் திட்டினேன். அக்காலத்தில் பாரானுமன்ற உறுப்பினராக இருந்த திரு. வே. குமாரசவாமி அவர்களும் அரசியல் வகையாலும் முயன்று பார்த்தார்கள்; அம் முயற்சிகள் யாவும் அக்காலத்தில் உரியவர்கள் செய்களில் ஏற்றிக்கொண்டன. பின்னர் இது கணவாய்ப் பழங்குடியாய் விட்டது.

ஆனால் அன்றையில் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பேராதணை வளாகத்தில் அப்போது தமிழ்நுதுறைத் தலைவராகவிருந்த பேராசிரியர் க. வித்தியானந்தன் அவர்களும், யாழ்ப்பாண வளாகத் தலைவர் டாக்டர் கௌலாசபதி அவர்களும், மேலும் சில கல்விமாண்களும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் பேராவலை நிறைவேற்றி யுள்ளார் என்பது கேட்டுப் பெரு மகிழ்வுற்றேன். அவர்கள் யாவருக்கும் தமிழ் மக்களின் வாழ்த்துக்கள் என்றும் உண்டு.

கலாநிதி பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் இன்னும் பல்வான்டு காலம் வாழ்ந்து தமிழ்த் தொண்டும் சிவத்தொண்டும் செய்ய எல்லாம் வஸ்து எழுபிரான் அருள்புரிவானும் என மனமொழி மெய்க்கொல் வந்தமணிகள் செய்வோமாக. வாழ்க கலாநிதி! வாழ்க செந்தமிழ்! வாழ்க சைவதெறி!

நெறிப்படுத்தியவர்.

திருச்சி சோமசுந்தரம்.
(வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி)

“ முன்னைப் பழம் பொருட்கு, முன்னைப் பழம் பொருளே,
பின்னைப் புதுமைக்கும், பேர்த்துமப் பெற்றியனே. ”

— இது சைவம் இயம்பும் இறையின் தன்மை.

பழமைமக்குப் பழமையாய், புதுமைக்குப் புதுமையாய் இறைவனைக் காண்பது
சைவசமய மரபு.

பழமை என்றால் பிற்போக்கு அல்ல. அது பின்நோக்கு. புதுமையென்றால்
பழமை வாதிகளால் வெறுத் தொதுக்கப்பட வேண்டியதுமல்ல. பழமையன் கழிதல்
அவசியமாயின், நியாயம் என்கிறது தமிழ் மரபு.

சைவ மரபும், தமிழ் மரபும் முரண்பட்டன அல்ல. அவற்றை இணைத்தே பார்க்க
வேண்டும்.

இத்தகைய இயல்பினைக் கொண்டதனுலேயே, சைவத் தமிழ் மரபு காலதேச
வர்த்தமானங்களைக் கடந்து, உலகம் போற்ற நிற்கிறது.
‘எந்த ஒரு செயலையும் முழுமையாகப் பழமையான தென்றே அல்வது அது முழுவ
‘தும் புதிய தென்றே கூற முடியாது. ஒவ்வொரு செயலிலுமே பழமைக் கூறுகளும்
புதுமைப் பண்புகளும் இணைந்து காணப்படும்.’’ இவ்வாறு மேலைத் தேசத் தற்காலச்
சிந்தனையாளர் ஒருவர் குறிப்பிடுகின்றார்:

சென்ற நூற்றுண்டில் சைவ மரபு, தமிழ் மரபு இரண்டையும் இணைத்து மறு
மலர்ச்சிக்கு வித்திட்டு வளர்த்து, இயக்கி மாபெரும் சாதனையை நிலை நாட்டிய
பெருமை யாழிப்பாணத்து ஆறுமுக நாவலர் பெருமானையே சாரும்;

இதன் பயனாக, நாவலர் மரபு உதயமானது.

நாவலர் மரபு வழித்தோன்றல், எமது அண்பிற்கும், மதிப்பிற்கும், வணக்கத்
திற்கும் உரிய குருதேவர் கலாநிதி, பண்டிதமணி ஜயா அவர்கள்.

முதுபெரும் அறிஞர் திலகமாக, சைவ ஆசார சீலராக வாழ்கின்ற பண்டிதமணி
அவர்கள், நாவலர் மரபினைப் பேணிக் காத்து, நாவலர் பரம்பரையினை வளர்க்கும்
அரும்பணியை மேற்கொண்டுள்ளார்.

பல தமிழ்ப் புலவர்களையும், சைவ சீலர்களையும் தந்த தென்மராட்சியைப் பிறப்
பிடமாகக் கொண்டவர். உரையாசிரியர் ம. க. வெற்பின்னை, பேரறிஞர் பொன்னம்
பலம்பிள்ளை, ஆகியோரின் சேர்க்கையை இளம் வயதிலேயே பெற்றுக் கொண்டவர்.
நாவலரின் பெறுமகன் ஸ்ரீமத் கௌலாயபிள்ளை, கண்ணுகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் ஆகியோரிடம் குருசிட் முறையில் பக்தி சிர த் தெய்டன் தமிழும், சைவமும் கற்ற
நன் மானுக்கர்.

எவ்வாறு நன்மானைக்கரின் இலக்கணத்திற்கு அமைய விளங்கினாரோ, அவ்வாறே நல்லாசிரியனுக்குரிய பண்புகளுடன் திருநெல்வேலி சௌவாசிரிய கலாசாலையிலும் தண்டமிழர்கானுக மிளிர்ந்தார்.

கற்பவை கசடறக் கற்று, கற்றுங்கு ஒழுகுவது என்பது பரம சங்கடமான விடயம். ஆனால், பண்டிதமணி அவர்கள் சாதனையிலும் காணப்பித்து வருகிறார்.

சிறந்த சிந்தனையாளர்; சிந்தித்துத் தெளிந்ததை அஞ்சாது ஆணித்தரமாக எடுத்துரைக்கும் தீர்கள். நடுநிலைமை பிறமாத விமர்சகர். அவரின் வசனநடை தனித் தண்மை வாய்ந்தது. சம்நாட்டில் தோன்றித் தமிழ் வளர்த்த பெரியார்களின் உண்மை வரலாற்றினை மிக்க சிரமத்துடன் சேகரித்து உலகரியச் செய்யும் பெரும்பணி யில் ஈடுபட்டவர். இவர்களின் வரலாற்றினைத் திரித்தும், மறைத்தும் இருட்டடிப்புச் செய்பவர்கள் பண்டிதமணி அவர்களிடமிருந்து தப்பவே முடியாது. நேருக்கு நேர்கண்டனஞ்சு செய்யத் தயங்க மாட்டார்.

பண்டிதமணி அவர்களின் சொற்பொழிவுகள் கருத்துடன் நகைச்சவை நிரம்பியன வாயும், யாழ்ப்பாணத் தமிழில் இனிமை, எளிமை, ஆழமுடைமை கொண்டனவாயும் திகழும். அவரின் பேச்சையும், எழுத்தையும் பெரியார்கள் பலர் பாராட்டியுள்ளனர். ‘‘முல்லையெலாம் தேமணக்கும், முற்றமெலாம் பூமணக்கும், கொல்லையெலாம் பாமணக்கும், கோதறு நற்பண்டிதரின் எல்லையெலாம் தமிழ் மணக்கும்’’, என்று அவரின் தமிழ்ப் புலமையை வியந்து ஒரு கவிஞர் பாடுகின்றார்.

நல்ல குடிப்பிறப்போடு, வான்யாறன் தூய்மையும் வான்யாறு நிலம் படர்ந்தனன நலம்படர் ஒழுக்கமும், திங்கள் அனின கல்வியும், திங்களொடு ஞாயிறனன, வாய்மையும், அஃகா அன்பும், வெல்கா உள்ளமும்; உலகியலறிதலும், நிலை இய தோற நமும்; பொறையும், நிறையும், பொச்சாப்பின்மையும்; அறிவும், உருவும், ஆற்றலும் புகழும்; சொற்பொருள் உணர்த்தும் சொல் வன்மையும் கொண்ட பண்டிதமணியவர்கள் இந்த நூற்றுண்டின் இணையற்ற தமிழ்மூனி. அன்னாருக்கு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டத்தை அளித்து, அதன் நிலையையும், அப் பட்டத்தின் தரத்தையும் உயர்த்திக் கொண்டுள்ளது.

ஒருவர் என்பதனால் அவர்மீது எணக்குப் பற்று. அவருடன் நெருங்கிப் பழகும் வாய்ப்புக் கிடைத்த போது உண்டானது பக்தி. நாவலர் பற்றிய எனது நாடக நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கி எண்ணை நெறிப்படுத்தியமை எனது பாக்கியம்:

வாழ்க கலாநிதி பண்டிதமணியவர்கள்,

வளர்க அவர் சைவத் தமிழ்த் தொடர்பு

ஆசிரிய உலகு அக மகிழ்ச்சின்றது

மன்னார் திரு. எம். டானியல் ரேஷ் அவர்கள்,

1931 ஆம் ஆண்டு மன்னார் தமிழாசிரிய சங்க அங்குரார்ப்பண தினத்தின் போது தாய்ச் சங்கத்திலிருந்து வந்த நால்வரில் பண்டிதமனி அவர்கள் நிகழ்த்திய உரை இன்னும் என மனதில் இளமையோடு தொனித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

ஆற்றி உயரம், ஆசானுபாகுவான இளமைத் தோற்றத்துடன் எழுந்து நின்றார். இளமை தவறும் கவர்ச்சிகரமான புன்னைக் அரும்பும் கணங்கள்; அறிவுக் கதிர் வீகம் கண மனிகள் கபையில் இருப்போரைச் சுழன்று நோட்டம் போட்டன. அழகாக வாரி முடித்த பின் குடுமி.

கணீரென்று கணிந்த குரலில் ‘கவி கவியாகின்றன’ என்னும் விடயம் பற்றிப் பேசப் போகிறேனென்றார். அவ்விதமிழ்களிலிருந்து அழகமான செந்தமிழ்ச் சொற் கள் முத்து முத்துக்களாகச் சொரித்தன. கேட்கக் கேட்க இன்பத்தேன் வந்து பாயும் செவிகளாக இருந்தன எங்கள் செவிகள்.

அதன் சாரமாவது :- பசியினால் தவித்துக் கொண்டிருந்த கவி காளமேகம் ஒரு சாப்பாட்டிடத்தில் வந்து குந்தினார். அவருக்கெதிராக சடைசிதம்பிய தலையுடன் வந்து குந்திய இன்னென்றுவரும் சாப்பாடு போடப்போட ஆவலோடு அவதி அவதி யாகச் சாப்பிடுவதையும், சோறு கவிஞர் பக்கம் சிதறுவதையும், பார்த்து ஆத்திரமடைந்த காளமேகம் “பசி வந்திடப் பத்தும் பறந்து போகும் என்பர்” அந்தக் கொடிய பசி வேளையிலும்,

“கருக்கவிழ்ந்த முன்குடுமிச் சோழியா சோற்றுப்
பொருக்குலர்ந்த வாயா புலையா - திருக்குடந்தைக்
கோட்டானே நாயே குரங்கே உண்ணுருத்தி
போட்டானே வேலையற்றுப் போய்”

என்ற பாடலையும் பாடிக் கவி கவியாகிறான் என்று பண்டிதமனி பேசி முடித்த பாணி அழகாக இன்னும் என்றுபக்கத்திலிருக்கிறது.

இரு தமிழாசிரியப் பெருமகனை இவங்கைப் பல்கலைக் கழகம் ‘கலாநிதி’ என்ற உயர்ந்த பட்டத்தை வழங்கிக் கௌரவித்தமையைத் தமிழாசிரிய உலகு பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. அப் பெருமகனை எனது உள்ளத்தில் என்னி என்னிப் போற்றுகின்றேன்.

